

İLHAN BAŞGÖZ İLE

GÜRE

FOLKLOR YAZ OKULU

KATILIMCILARI BULUŞMASI

18 TEMMUZ 2020

FOLKLOR SOKAĞI
ATÖLYESİ

ürün yayınları

e-kültür

Ürün Yayınları
e-kültür dizisi 13

İlhan Başgöz ile Güre Folklor Yaz Okulu Katılımcıları Buluşması (18 Temmuz 2020)

Hazırlayanlar (Folklor Sokağı Atölyesi)

Serpil Aygün Cengiz

Pınar Ekinci

Can Çara

Şenel Vural

Seda Güzel

Züleyha Durak Özen

© Ürün Yayınları, 2020

Ankara

Ekim 2020

Ürün Yayınları e-kültür Dizisi Editörü

Serpil Aygün Cengiz

Kapak Tasarımı

Dağsu Sönmez

ISBN: 978-625-7037-53-2

Sertifika No: 14684

Ürün Yayınları

Konur Sokak No: 36/13

Kızılay 06420 Ankara

Telefon: 0312 4253920

Faks: 0312 4175723

urunyayinlari@gmail.com

bilgi@urunyayinlari.com

<http://www.urunyayinlari.com>

İçindekiler

1997'den 2020'ye İlhan Başgöz'le...	i
İlhan Başgöz ile Güre Folklor Yaz Okulu Katılımcıları Buluşması (18 Temmuz 2020)	1
Güre'de 'Önce ve Sonra'	61

1997'den 2020'ye İlhan Başgöz'le...

Kendi deyişiyile *Gemerek'te arpalar biçilirken doğan* İlhan Başgöz, doğum tarihini tam bilemediği için kendisine doğum tarihi olarak da Cumhuriyet'in kuruluş tarihini seçmiş. Hoca'mız Cumhuriyetle birlikte 97 yaşında ve kendisiyle yüz yüze tanıştığım 1997 yılından çok daha öncesinden beri benim ve bu kitapta adı/sözü geçen birçok kişinin hayatında yaptıklarıyla/yazdıklarıyla yer almış durumda...

Prof. Dr. İlhan Başgöz, halkbilim alanında Hoca'sı Prof. Pertev Naili Boratav'ın yanında yaptığı derlemeler ve ardından 1949 yılında tamamlayarak Ankara Üniversitesi Dil ve Tarih-Coğrafya Fakültesi Türk Dili ve Edebiyatı Bölümüne sunduğu doktora tezinden¹ bu yana ürettiği çok sayıda yayımla Türkiye folklor çalışmaları alanında kendisine ayrıcalıklı bir yer edinmiştir.

İlhan Başgöz, Ankara Üniversitesi Dil ve Tarih-Coğrafya Fakültesi'ndeki "ilmî yardımcı"lıktan Tokat'ta öğretmenliğe, işsizlik ve hapisane yıllarından *Emeritus Profesör* olarak emekli olduğu Indiana Üniversitesi'ne kadar değerli akademik çalışmalarla dolu dolu geçen uzun ömrüyle Türkiye halkbiliminin her zaman odağında yer almış biridir.

İlhan Başgöz (Sivas, 22 Mayıs 2015)
(Fotoğraf: Abdurrahim Türker)

İlhan Başgöz'ün halkbilimi çalışmalarına bir önemli katkısı da Türkiye'deki ilk *folklor yaz okulunu* düzenlemiş olmasıdır. Başgöz'ün Balıkesir'in Edremit ilçesine bağlı Akçay'ın Güre köyünde ilk kez 15 Temmuz -15 Ağustos 1997 tarihleri arasında düzenlediği "Güre Yaz Kursu"

¹ İlhan Başgöz'ün 1949 yılında sunduğu bu doktora tezi yazınsal folklor alanında Mehmet Tuğrul'un 1946 yılında yine aynı bölümde sunduğu "Mahmutgazi Köyünün Halk Edebiyatı I Menkabe, Hikâye, Masal, Fıkra" başlıklı doktora tezinden sonra Türkiye'de sunulan ikinci tezdur.

2000’li yılların ortalarına kadar sürdü. “Güre Yaz Kursu” katılımcılarından bir grup bu yaz okuluna ilişkin anıları biraraya getirilerek *Türkiye’nin İlk Folklor Yaz Okulu: İlhan Başgöz Güre Yaz Kursu* adıyla yayımlandı (2020, Ankara, Ürün Yayınları).

Türkiye’nin İlk Folklor Yaz Okulu: İlhan Başgöz Güre Yaz Kursu
(2020, Ankara, Ürün Yayınları) kitabının kapağı
(Kapak tasarımı: Dağsu Sönmez)

2020 yılının Haziran ayında yayımlanan *Türkiye'nin İlk Folklor Yaz Okulu: İlhan Başgöz Güre Yaz Kursu* kitabı, 1997 ve sonrasında bu yaz okuluna katılanların kendi aralarında yeniden iletişim kurmalarını sağlayınca İlhan Başgöz ile Güre Yaz Kursu katılımcılarını *Folklor Sokağı Atölyesi* çatısı altında biraraya getireceğimiz bir buluşma düzenlemeye karar verdik. Böylece 18 Temmuz 2020'de sanal ortamda buluştuk.²

**KİTA-
BİMİ
ANLATI-
YORUM**

**18/
07/
2020**

Cumartesi
16.00-19.00

FOLKLOR SOKAĞI ATÖLYESİ

"Folklor Sokağı Atölyesi / Kitabımı Anlatıyorum" buluşmasının afişi
(Afiş tasarımı: Dağsu Sönmez)

İlhan Başgöz'ün Amerika Birleşik Devletleri'nden buluşmamıza katılmasını sağlayan kişi, Hoca'mızın öğrencisi/asistanı Balım Sultan Yetgin oldu ve o da konuşmasıyla hem İlhan

² 2020 yılında dünyadaki COVID-19 (Koronavirüs) pandemisi yüzünden sanal buluşmaların kısa sürede yaygınlaşması bizim de bu buluşmayı gerçekleştirebilmemizi sağladı. İlhan Başgöz'le biraraya geldiğimiz sanal buluşma için (şimdiki adı Ankara Üniversitesi Açık ve Uzaktan Eğitim Merkezi [ANKUZEF] olan, ama o zamanki adıyla) Ankara Üniversitesi Uzaktan Eğitim Merkezi (ANKUZEM) altyapısını kullandık. Toplantımızı ANKUZEM altyapısı üzerinden gerçekleştirebilmemiz için destek veren (o tarihteki unvanıyla ANKUZEM Müdürü) Doç. Dr. Nevzat Özel'e teşekkür ediyorum.

Hoca'yla oradaki yaşamları hakkında hem de Hoca'nın sağlığı hakkında bize bilgi verdi. Dışarıdan katılan dinleyiciler dışında ise toplantıya (kitaptaki konuşma sırasına göre) Dr. Gönül Pultar, Prof. Dr. Metin Karadağ, Gönül Bektaş, Ali İlhan Gülek, Züleyha Durak Özen, Cemil Kurt, Dr. Balım Sultan Yetgin, Prof. Dr. İsmet Çetin, Prof. Dr. Ayşe Yücel Çetin, Sabri Koz, Prof. Dr. Abdulkadir Emeksiz, Prof. Dr. Işıl Altun, Tekin Şener, Nihal Kadioğlu Çevik, Meryem Karagöz, Döndü Akçay Odabaşı, Nüvid Güray, Kubilay Dökmetaş, Nilüfer Kurt, Ayhan Güray, Prof. Dr. Hülya Taş, Gülgün Şerefoğlu, Kerem Yılmaz, Öznur Tanal, Ayşe Özden Bal, Dr. Solmaz Karabaşa ve Dr. Öğr. Üyesi Mustafa Dinç katıldı ve Güre Yaz Kursu'yla ilgili düşüncelerini, duygularını paylaştılar.

Hepimizi duygulandıran bu sanal buluşma yaklaşık dört buçuk saat sürdü. Buluşmanın en sonuna gelip vedalaştığımızda ben evsahibi olarak herkesin sistemden çıktıktan sonra benimle birlikte ekrandan ayrılamayan halkbilimi öğrencileri İleriş Yıldırım, Can Çara, Şenel Vural ve Seda Güzel'le sohbet ederken bu sanal buluşmayı yazıya dökme fikri doğdu. Bu sanal buluşmanın kaydının deşifresini Can Çara³, Şenel Vural⁴ ve Seda Güzel⁵ yaptı. Yakın arkadaşım Pınar Ekinci⁶ tüm metni gözden geçirip yazım yanlışlarını düzelterek işin önemli bir kısmını üstlendi.

Kitabın ikinci bölümü olan “Güre’de ‘Önce ve Sonra’ ” başlıklı fotoğraf albümünü ise halkbilime gönül vermiş olan öğretmen arkadaşım Züleyha Durak Özen⁷ hazırladı. Ben kendisiyle eski yıllara ait *Güre Yaz Kursu* fotoğraflarımızı paylaşmışım; o da 2019 ve 2020 yaz aylarında Güre’de kendisine gönderdiğim fotoğraflardaki mekanlara giderek bu kitap çalışmamız için yeniden çektiği fotoğraflarla “Güre’de ‘Önce ve Sonra’ ” başlıklı bu albümü hazırladı. Nihayetinde ben⁸ de bu metinlerin hepsini biraraya getirip düzenleyerek yayına hazırladım. Bu çalışmalarımızın hepsinin afişlerini ve kitap kapaklarını ise AÜ DTCF Halkbilimi Bölümü lisans öğrencimiz Dağsu Sönmez yaptı. Böylece şu anda okumakta olduğunuz *İlhan Başgöz ile Güre Folklor Yaz Okulu Katılımcıları Buluşması (18 Temmuz 2020)* başlıklı e-kitap ortaya çıkmış oldu. İmeceyle ortaya çıkan çalışmanın e-kitap olarak yayımlanmasını sağlayan Ürün Yayınları'na ve Metin Turan'a teşekkür ediyorum.

İlhan Başgöz'le ilgili olarak yapılmasını en çok hayal ettiğim işlerden biri de Başgöz'ün doktora tezi üzerine bir çalışma yapılmasıydı. O nedenle bu buluşmadan on gün sonra 28 Temmuz 2020'de (yine İlhan Başgöz Hoca'mızı davet ederek) Ankara Üniversitesi Dil ve Tarih-Coğrafya Fakültesi'nde 1949'da tamamladığı doktora tezi üzerine bir sanal toplantı düzenledik. Bu toplantıda, İlhan Başgöz'ün “Biografik Türk Halk Hikâyeleri (Kahramanları, Teşekkürleri, Saz Şairlerinin Eserleriyle Münasebeti)” başlıklı doktora tezi hakkında Manisa Celâl Bayar Üniversitesi Fen-Edebiyat Fakültesi'nden Dr. Öğr. Üyesi Gürol Pehlivan detaylı bir tanıtım ve ve derinlikli yorumlar içeren bir sunum yaptı.

³ Mardin Artuklu Üniversitesi Lisansüstü Eğitim Enstitüsü Türk Dili ve Edebiyatı Anabilim Dalı yüksek lisans öğrencisi (cancara62@gmail.com, ORCID 0000-0002-0062-8899).

⁴ Gaziantep Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Halk Edebiyatı Anabilim Dalı yüksek lisans öğrencisi (senel.vural12@gmail.com, ORCID 0000-0001-6743-8187)

⁵ Ankara Üniversitesi Dil ve Tarih-Coğrafya Fakültesi Halkbilim Bölümü 2019 yılı mezunu (sedaguzel33@gmail.com, ORCID 0000-0001-8792-0202).

⁶ Öğr. Gör., Orta Doğu Teknik Üniversitesi ve Türk Eğitim Derneği Üniversitesi (sishyph@gmail.com, ORCID 0000-0003-1552-669X).

⁷ Mithatpaşa Mesleki ve Teknik Anadolu Lisesi Türk Dili ve Edebiyatı öğretmeni (ahyeluz@gmail.com, ORCID 0000-0002-4595-4161).

⁸ Prof. Dr., Ankara Üniversitesi Dil ve Tarih-Coğrafya Fakültesi Halkbilimi Bölümü Etnoloji Anabilim Dalı (serpilayguncengiz@gmail.com, ORCID 0000-0001-7448-4317,).

ONUN TEZİNİ ANLATIYORUM

GÜROL PEHLİVAN

28/07/2020 → Salı
15.00-18.00

BİOGRAFİK TÜRK HALK HİKÂYELERİ

(Kahramanları, Teşekkülleri, Saz Şairleri-
nin Eserleriyle Münasebeti)

Türk Dili ve Edebiyatı Bölümü
Doktora Öğrencisi:
İLHAN BAŞGÖZ

Dağsu

“Folklor Sokağı Atölyesi / Onun Tezini Anlatıyorum” etkinliğinin afişi
(Afiş tasarımı: Dağsu Sönmez)

Öğrenci Oynatma Ses Görsel AR Yayı Açılış Görsel Video

Gürol Pehlivan (28 Temmuz 2020)

Gürol Pehlivan'ın İlhan Başgöz'ün doktora tezi üzerine verdiği konferansın sonuna geldiğimizde Başgöz Hoca'nın sağlık durumu toplantıya katılımına ancak elvermişti. O arada dinleyiciler toplantı sona erdiği için sistemden ayrılmıştı. Bunun üzerine Balım Sultan Yetgin süratle Hoca'nın kısa bir videosunu çekerek yolladı. İşte İlhan Başgöz'ün *şimdilik* bize ilettiği son sözleri:

“Sevgili Dostlar; Gönül, Serpil, Gürol ve adını hatırlayamadığım nice dost. Uzaktan size sevgiler, saygılar, dostluklar gönderiyorum. Karacaoğlan'ın dediği gibi, ‘Yiğit sevdiğinden soğur sarılmayı sarılmayı.’ Sevgimiz soğumasın diye hepinizi uzak, kucak, kucak hepinizi uzaktan kucaklıyorum. Hepinize sevgiler, saygılar, dostluklar gönderiyorum. Sağlık ve esenlikler diliyorum. Sonbaharda Güre’de Güre’de tekrar derse başlayacağım. Hepinizi Kazdağları’nın temiz havasını almaya davet ediyorum. Sağlıkla ve esenlikle kalın.”

Hoca'mızın 97. yaşı kutlu olsun.

Serpil Aygün Cengiz

Ankara, 30 Ekim 2020

İlhan Başgöz ile Güre Folklor Yaz Okulu Katılımcıları Buluşması (18 Temmuz 2020)

Serpil Aygün Cengiz: Merhabalar herkese. Biliyorsunuz 2020 yılının yaz aylarında, içinde bulunduğumuz yaz aylarında folklor alanında arka arkaya üç değerli yaz okulu yapıldı. *Toplum ve Kültür Araştırmaları Derneği Yaz Okulu*, *Motif Akademi Halkbilimi Yaz Okulu* ve *Somut Olmayan Kültürel Miras Yaz Okulu*. Türkiye'de halkbilim eğitimindeki bu çoğalma ve zenginleşme çok kıymetli. Ülkemizdeki ilk folklor yaz okulu bildiğiniz gibi Prof. Dr. İlhan Başgöz tarafından Indiana Üniversitesi'nin Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi'nin desteğiyle 1997 yılında Balıkesir Akçay'ın Güre köyünde düzenlenmişti ilk defa. Sonra 2000'li yılların ortalarına kadar bu yaz okulları devam etti, İlhan Başgöz Hoca'nın kişisel çabalarıyla. Türkiye'nin ilk folklor yaz okulu olan *Güre Yaz Kursu* hakkında bir elektronik kitap hazırladık. Kitabın ismi *Türkiye'nin İlk Folklor Yaz Okulu İlhan Başgöz Güre Yaz Kursu* idi. 2020 yılının Haziran ayında yayımlandı bu kitap. İki yüz yirmi sayfalık kitabımız Ürün Yayınları'ndan çıktı. Kitabı biz ücretsiz ve şifresiz olarak her ortamda ve herkesle paylaşıyoruz. Kitapta Güre Yaz Kursu'nun anlatıldığı on dört yazı var. İlhan Başgöz'ün yazdığı bir yazı, ayrıca İlhan Başgöz hakkında bir yazı var. Ayrıca Hoca'mızla yapılan iki söyleşi var. Bu yazıların yanı sıra iki yüz otuzdan fazla fotoğraf bulunuyor kitapta.

Bugün kitap ve İlhan Başgöz Hoca'nın Güre Yaz Kursu üzerine yeniden konuşmak ve belki bu kursun nasıl yeniden canlandırılabilceği üzerine konuşmak üzere burada toplandık. Konuşmalara başlamadan evvel söylemek istediğim bir şey var. Etkinliğin duyurusunu yaptıktan sonra her yaşta ve her değişik meslek grubundan diyelim, çok sayıda kişi iyi dileklerini özel olarak ilettiler. Bu iyi dileklerden Prof. Dr. Saim Sakaoğlu Hoca'mızın gönderdiği metni -imzalı ve yazılı özel olarak da yolladı- çok anlamlı bulduğum için burada paylaşmak istiyorum. Metnin tamamını değil, ama etkinlikle ve İlhan Başgöz Hoca'mızla ilgili bölümü okumak istiyorum size. Şöyle diyor Saim Sakaoğlu Hoca'mız:

“Gönderme lütfunda bulunduğunuz anlamlı iletinizi aldım, çok teşekkür ederim. Kendilerine sağlık ve afiyet dilediğimiz büyüğümüz Prof. Dr. İlhan Başgöz Hoca'mızın da güzel günleri olsun. Güre efsanesini dinleyerek ve zaman zaman da okuyarak değerlendirmiştim. Şimdi ise birinci elden hatıra ve fotoğraflarla zenginleştirilmiş olarak okumak ne güzel. Emeği geçen her yaştan meslektaşlarıma teşekkürlerimi lütfen iletiniz. Böylesi vefalı uygulamalar günümüzde azalmışsa da olanlarla teselli bulmak bile keyif veriyor. Sürekli sağlıklı günleriniz olsun. Başarı dileklerim, selam ve sevgilerimle.”

Başka birçok mesajlar da vardı bana özellikle sözlü iletilen, ama bunu çok anlamlı bulduğum için gerçekten paylaşmak istedim özellikle. Şimdi İlhan Başgöz Hoca'mız veya onun öğrencisi asistanı Doktor Balım Sultan Yetgin bağlanmış görünüyor mu acaba bilmiyorum. Yandan [ekrandaki katılımcı listesine] bakıyorum, telefon da ettim, ama göremiyorum. Bağlanabilirlerse tabii ki onlarla devam ederiz, ama biz normal akışımızı sürdürüelim.

Şimdi burada olan herkes İlhan Başgöz Hoca'nın hayatını biliyor tabii. Biliyorsunuz kendisi Sivas Gemerek'te arpalar biçilirken doğduğunu söyler. Doğum yılı belli değildir. Ama kendisi 1923 yılını kendisine yakıştırır. Ankara Üniversitesi Dil ve Tarih Coğrafya Fakültesi Türk Dili ve Edebiyatı [Bölümü] mezunu biliyorsunuz. 1949 yılında “Biyografik Türk Halk Hikâyeleri Kahramanları Teşekkülleri Saz Şairlerinin Eserleriyle Münasebeti” başlıklı doktora tezini verdikten sonra o dönem yaşanan olaylarda verdiği ifadeler nedeniyle, yani elbette dürüstlikle Pertev Naili Boratav Hoca'nın yanında olduğu için ne yazık ki *ilmî yardımcılığı* sürdürülmemiştir. Tokat'a öğretmen

olarak sürülür, 1950 yılından 1952 yılına öğretmenlikten de işten çıkarılıncaya kadar Tokat'ta çalışmış. Sonra 1960 yılına kadar Hoca'mızın işsizlikle geçen, hapishaneyle geçen, askerlik yaparak geçen uzun yılları var. 1960 yılında ailesiyle birlikte Amerika'ya göç ediyor ve orada, göç ettikten sonra, önce başka bir üniversitede, daha sonra Indiana Üniversitesi'ne geçerek *Emeritus Profesör* unvanıyla emekli olana kadar orada çalışıyor, biliyorsunuz 1997 yılına kadar. Emekli olduğu yıl Güre Yaz Okulu'nu işte kendisi ilk defa düzenlemiştir. Güre Yaz Okulu'nu senelerce sürdürürken bir yandan da Bilkent Üniversitesi'nde, Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi'nde ve Orta Doğu Teknik Üniversitesi'nde dersler vermeye devam etti 2015 yılına kadar. Şimdi de Amerika'da biliyorsunuz. Sağlık sorunları nedeniyle şu anda sanıyorum katılmasında bir sorun var. Umuyorum, birazdan katılabilir.

Şimdi, Gönül Pultar Hoca'm burada, beni duyuyor mu? Telefonla mı bağlansam? Evet duyuyorsunuz, ama sesiniz gelmiyor. Ben şimdi size telefon ediyorum, Hoca'm. İlhan Başgöz Hoca'mızın, biliyorsunuz, kendi hayatını anlattığı kitabı *Gemerek Nire Bloomington Nire - Hayat Hikâyesim* [İstanbul, Türkiye İş Bankası Kültür Yayınları] kitabı 2017'de yayımlanmıştı. Biz akademisyen yazar Gönül Pultar Hoca'mla birlikte İlhan Başgöz'le 2001'de nehir söyleşi yapmıştık. Bu görüşme tamamen Gönül Pultar Hoca'mın çabaları ve emekleriyle 2003 yılında *Kardeşliğe Bin Selâm İlhan Başgöz ile Söyleşi* [İstanbul, Tetragon] adıyla yayımlandı.¹ Gönül Hoca'm, ben sözü size bırakıyorum. Buyurun...

Gönül Pultar: Evet, herkese merhaba, her şeyden önce. İlhan Hoca'mız henüz galiba katılmadı, değil mi? Fakat diğer herkese, Serpil Hoca'ya, katılan bütün arkadaşlara merhaba.

Her şeyden önce düzenlediği bu güzel toplantıya beni de dahil ettiği için Serpil Hoca'ya teşekkür ediyorum ve ona yardım eden bütün arkadaşlarına çok teşekkür etmek ve hepinizi kutlamak istiyorum. Hakikaten çok anlamlı bir toplantı olacağı şimdiden belli, ama Serpil Hoca'yı asıl toplanmamıza vesile olan eseri ortaya çıkardığı için kutlamak istiyorum. Yayımladığı e-kitap çok değerli ve önemli. Bana yolladı, eksik olmasın, İnternet adresini ve büyük bir zevkle okudum.

¹ Bu kitap, Ankara Üniversitesi Akademik Arşiv Sistemi'nden ücretsiz-şifresiz olarak indirilebilmektedir: <https://dspace.ankara.edu.tr/xmlui/handle/20.500.12575/71356>.

Şimdi, bu kitap her şeyden önce bir görsel şölen. Estetik açıdan çok güzel bir eser. İlk önce bu açıdan Serpil Hoca'yı ve katkıda bulunan bütün diğer arkadaşları kutlamak istiyorum. Fotoğrafların bazılarında doyum olmuyor ve çoğu da bugün için artık belge niteliğinde.

Kitabın içerdiği yazı kısmına bakarsak tanıklıklar ise doğrusu paha biçilmez. Sadece bu alan içinde olanlar için değil, Türk toplumuyla ilgili olduğu kadar uluslararası halkbilimi açısından son derece orijinal. İlk defa yayımlanan bir sürü tanıklık... Doğrusu kaleme alanların hepsinin eline sağlık. Bunları derleyip bizlere sunduğu için tabii Serpil Hoca'yı kutlamak gerek. Bunun ötesinde, şimdiden söyleyebilirim ki içerdiği bilgiler dolayısıyla sanırım çok yakında bir tür başucu kitabı olacaktır; çünkü burada bazı ayrıntılar var: Gerek Serpil Hoca'nın sözünü ettiği birlikte yaptığımız kitapta, gerek bu son yayımlanan *Gemerek Nire Bloomington Nire*'de, yani kendi otobiyografisinde olmayan kimi ayrıntıları burada İlhan Hoca ya kendisi anlatmış daha da fazla bilgi vererek, ya da işte diğer arkadaşlar anlatmışlar.

Dediğim gibi, bu verilen bilgileri ben şahsen çok ilginç buldum, hani İlhan Hoca'yı tanıdığım için, Serpil Hoca'yı tanıdığım için, orada sözü edilen kimi insanları tanıdığım için, ama tanımayanlar için de, hele yeni nesiller için sanıyorum çok faydalı olacak bu kitap. Asıl bir de, beni adeta sarsacak derecede hissettiğim bir şey oldu: Bütün kitabın bütün satırlarından fıskıran, bu yaz okulunun öğrencileri arasında olsun, siz meslektaşlar arasında olsun yer almış olduğu hissedilen bir iş birliği ve dayanışma ruhu var ki bu çok güzel. Böylesi her alanda yok, her meslek dalında yok. Bunu okumak yani bunu hissetmek gerçekten insanı adeta mutlu ediyor, bir şevk veriyor. Demek ki Türkiye'de bazı alanlarda çabalar var ve bu çabalar en azından takdir görüyor ve yapılıyor; bunların üretilmesini devam ettiren bir sürü şeyin var olduğunu hissetmek benim çok hoşuma gitti. Bu yaz okulunun, gerek İlhan Hoca'nın gerek işte sözünü ettiğiniz diğer rahmetli Cengiz Bektaş'ın çabaları, emekleri demek ki hakikaten boşa gitmemiş

Ancak bir bütün olarak bakılırsa kitabın asıl değer ve önemi İlhan Hoca'nın bizzat yönetmiş olduğu ve o haliyle son bulmuş olan yaz okulunun tarihe kaydedilmiş olması. Tarihte yer alıyor olması ve kitabın bunu sağlıyor olması. Yani, ne yazık ki son bulan bir emeğin bir çabanın unutulmasına engel olunması. Beni en çok çarpan sanıyorum bu, ilk başında da Serpil Hoca'ya söyledim, çünkü hepimiz biliyoruz ülkede nice değerli insanlar nice değerli çabalara girişiyorlar, fakat bir süre sonra şu nedenle, bu nedenle yarıda kalıyor; devam edemiyor, devamı gelmiyor. Onun için böyle bir gayretin bu şekilde gerek Serpil Hoca gerek diğer yaz okuluna katılanlar tarafından takdir edilmesi, bu şekilde kaydedilmesi yani tarihe not düşülmesi bence çok büyük bir hizmet. Bundan dolayı teşekkür ederim, yani teşekkür ederiz toplum olarak. Bu sadece halkbilimini, folkloru aşan bir şey ve nispeten yakın zamanda yaşanmış bu olayların, insanlar henüz hayattayken, henüz anılar tazeyken bu şekilde kaydedilmiş olması özellikle unutkan bir toplum olan bizler için çok yerinde bir girişim. Onun için Serpil Hoca da, bütün katkıda bulunanlar da yaşayın, var olun.

Serpil Aygün Cengiz: Hoca'm, çok teşekkür ediyorum. İlhan Başgöz Hoca'nın bir tür hani kaleme alınan ilk hayat hikâyesi sizin sayenizde 2003 yılında kitap oldu ve senelerce o okundu. Ben kendisinin yazdığı hayat hikâyesiyle karşılaştığımda, kendi yazdığı hayat hikâyesi, bizim sizinle hazırladığımız görüşme, bizim yaptığımız görüşmedeki metnin geliştirilmiş gibi değil, daha farklı bir metin, ikisi yan yana birlikte, değil mi?

Gönül Pultar: Evet, evet. Zaten o *İlhan Başgöz Özel Sayısı*'nda da yazdım,² Bize, sorularımıza gayet düzgün cevaplar verdi İlhan Hoca. Veremeyeceği sorular da sormadık tabii, özel hayatıyla ilgili. Şimdi *Gemerek*'i okuyunca, otobiyografisini okuyunca “Haa” dedim, “Bize sadece düzgün cevap vermiş; kendisi edebî eser yazmış.” Yani muazzam bir halk edebiyatı bilgisi lazım o yazdığı bazı şeyleri yazabilmek için. Doğrudan doğruya o şekilde kendini ifade edebilmek için. Bir edebî eser, bana sorarsanız, onun otobiyografisi. Öyle sıradan bir otobiyografi kesinlikle değil ve de orada da, sizin Güre kitabında da bir Anadolu sevgisi var. Bütün otobiyografi boyunca muazzam bir Anadolu sevgisi var ve bu sizin kitabınızda da hissediliyor, yani sadece işte belirli bir Balıkesir, öyle işte Kaz Dağları etrafına odaklansa bile muazzam bir Anadolu sevgisi burada da, sizin kitabınızda da hissediliyor.

Serpil Aygün Cengiz: Hoca'm, çok teşekkür ediyorum. Eğer vaktiniz varsa kalmaya devam ederseniz belki sonra diğer soruları...

Gönül Pultar: Tabii tabii. Ben sonuna kadar mümkünse dinlemek istiyorum arkadaşları. Esas sizler konuşacaksınız, beni aydınlatacaksınız. Bilmediğim konular çünkü.

Serpil Aygün Cengiz: Çok nazıksınız, Hoca'm.

Gönül Pultar: Ama çok güzel vakit geçirmişsiniz Güre'de, imrendim doğrusu.

Serpil Aygün Cengiz: Hoca'm, şimdi anlatacaklar katılımcılar, bakalım neler diyecekler. Şimdi sözü Metin Karadağ Hoca'ma vermek isterim, çünkü bu kitap daha dar kapsamlı da olsa dosya olarak *folklor/edebiyat* dergisinin Aralık 2019'da yayımlanan *İlhan Başgöz Özel Sayısı*'nda basıldı önce biliyorsunuz. Uluslararası Kıbrıs Üniversitesi Fen-Edebiyat Fakültesi dekanıdır Prof. Dr. Metin Karadağ Hoca'm. 1994 yılından beri düzenli olarak yayımlanan ve bence alanın en önemli akademik dergilerinden biri olan *folklor/edebiyat* dergisinin de editörüdür, fakat kendisini şu anda ekranda göremiyorum. Hoca'm?

Metin Karadağ: Açtım. Merhabalar.

Serpil Aygün Cengiz: Bunu dosya olarak siz yayımladınız ilk, sonra biz geliştirdik, neler dersiniz, Hoca'm hem 100. sayı için, hem İlhan Başgöz Hoca için?

Metin Karadağ: Tamam. Herkese merhaba. Böylesine güzel bir günde herkesle birlikte olmak gerçekten çok güzel. Evet sizin kitabınızın çıkış kaynağı Güre. Güre'deki yaz okuluna ben hiç katılmadım, ama oranın temelini oradaki binayı yapan Cengiz Bey çok eski dostum, çok eski, çok sevdiğim bir arkadaşım. Yıllarca kendisinin konuğu oldum. Akademisyen arkadaşlarla orada kaldık. Oraları tabii ki çok iyi biliyorum ama tabii, İlhan Başgöz'le orayı nüksetmek apayrı bir şey. Evet hem Güre'den hem de bizim göstermeye çalışacağım. Bu [*İlhan Başgöz Özel Sayısı* olan] 100. sayısından³ kaynaklandı. Bu sayıda sizin Güre'yle ilgili toparlamış olduğunuz belgelerin *tümünü* yayımlayamadığımız için çok üzülmüştüm, ama şimdi seviniyorum, iyi ki yayımlamamışız. Yayımlamış olsaydık belki bu etkinlik olmayacaktı, çünkü bunun devamı olacağına inanıyorum, bu burada kalmayacak. Yakın bir gelecekte çok güzel şeyler olacağını düşünüyorum. Bizler de elimizden geldiği kadar, gücümüz yettiği kadar bu etkinliklere katılmaya çalışacağız. Güre yeniden

² Gönül Pultar, 2019, “ ‘Ne Develer Tellal idi, Ne Pireler Berber’: Tebdili Şaşan Türkmen Cadoğlu Aşiretinden İlhan Başgöz'ün Temaşa-i Dünyası”, *folklor/edebiyat*, Cilt 25, Sayı 100, 683-692.

³ *folklor/edebiyat* dergisinin *İlhan Başgöz Özel Sayısı*'na <http://www.folkloredebiyat.org/upload/100-1.pdf> adresinden ulaşılabilir.

canlanacak diye düşünüyorum. Burada, bütün bu etkinliğin teşekkül noktası aslında İlhan Başgöz Hoca. Kendisine sağlıklar diliyoruz, daha nice uzun ömürler diliyoruz. İlhan Hoca'nın aksiyonunda bir proje etkinliğinden yola çıkarak aslında ben bu vesileyle şu anda bizi de izlemekte olan genç akademisyenlerin olduğunu da görüyorum; onlara birkaç söz söylemek istiyorum. Demin siz özetlediniz, o [İlhan Hoca] çok zorluklar içerisinde hatta tutuklanıp, tecrit edilip toplumdan soyutlanıp atıldıktan sonra mücadele edip asla koşullara boyun eğmeden akademik dünya içerisindeki gelişimleri sağlayabilmek için ortaya koymuş olduğu gayretler genç kuşaklar için örnek oldu. Gittiği ülkenin dilini dahi tam olarak bilmediği halde gidip hem de edebiyatın folklorun merkezi olan bir yerde dünya çapında bir bilim adamı haline gelmek öyle kolay bir iş değil. Şimdi bundan bir mesaj çıkartmamız lazım, bütün akademisyenler olarak.

Biz yıllarca kendi yağımızda kavrularak Türkoloji dünyası içerisinde bir yerlere gelmeye çalıştık, ama İlhan Hoca'nın aksiyonu şunu ortaya koymuştur: Bilimselliğin evrensel yapısını yakalamadıktan sonra bir yerlere varmak mümkün değil. Yıllar önce 1980'li yıllarda Milli Eğitim Bakanlığı'nın yurtdışındaki okutmanlık için açmış olduğu bir sınava girmiştik. O sınava katılan, o sınavı yapan jüri üyelerinden birisi de Prof. Dr. Ahmet Bican Ercilasun'du. Sınavdan sonra sonuç açıklanıp benim de kazandığım ilan edildikten sonra kendisine sormuştum, "Hoca'm doçentlik çalışmalarına mı devam edeyim, yurt dışına mı gideyim?" "Hemen yurt dışına git" demişti. "Yurt dışındaki bilimsel yöntemi, havayı teneffüs etmeden akademisyen olunmaz; bu bir fırsattır" demişti. Sonra rahmetli doktora Hoca'm Bilge Seyidoğlu da aynı tavsiyeyi yapmıştı ve İlhan Hoca'nın aksiyonuyla bunları birleştirdiğim zaman yeni kuşağın şimdi dergi vasıtasıyla yazılan o başlığımız altında genç kuşağın gerçekten son derece tutarlı son derece güzel çalışmalarını görüyoruz. Bunlar yurt dışıyla bağlantılı hadiseler. Ben bu öneride bulunarak ve bu 100. sayıdaki çok küçük bir hediye sızlere sunup sözlerime nokta koymak istiyorum, çünkü asıl söz Güre'yi yaşayanlarda olacaktır. Vaktim var mı, Hoca'm, iki dakika?

Serpil Aygün Cengiz: Var tabii, Hoca'm, olmaz mı...

Metin Karadağ: Tamam. Cengiz Bektaş Hoca'nın o kadar içtenlikli bir İlhan Hoca tanımı var ki onu paylaşmadan geçemedim. İzninizle, "İlhan topraktır, sudur, Anadolu'dur, tok sesli, latif sözlü âşıktır. İlhan yoldur, sofradır, okuldur. Hazinesi güçlü, kalemi tükenmez, sohbeti coşkudur. İlhan

dili destan, kalbi hak, zalimin berresinde sözü taşır. Şiir, fıkra, bilmedir. İnsanı kucaklar, ahı kutsar, Nasreddin Hoca'nın yoldaşı, bize ayna tutar. Devr-i âlem keyfinin yeni dünya meskeninde kültür eker, sevgi biçer, Gemerek türkülerini söyler. İlhan tecrübeleri kadar yaşlı, rüyaları kadar genç, güler yüzün ev sahibi hey gidi seni, seni." Hey gidi Hoca'mız, hep başımızda olun, hep bize yol gösterin. Ona saygılar, ona sevgiler yürekten. Çok teşekkür ediyorum.

Serpil Aygün Cengiz: Sağ olun, Hoca'm, çok teşekkürler. Yeni katılımcılar olduğu için şimdi tekrar herkesin sesini kapatacağım, kapalı zaten. Evet, ses açıldığı zaman eğer siz konuşmuyorsanız kendi sesinizi kapatırsanız sevinirim. Altta ekranınızın altında dört ikon var, soldan ikinci, mikrofon ikonu. Onu tıklayıp üzerine çarpı işaretinin gelmesini sağlarsak. Çok teşekkür ediyorum. Metin Karadağ Hoca'mız, *folklor/edebiyat* dergisinin yıllardır editörlüğünü yapıyor biliyorsunuz. Bu derginin 1994 yılında kurucusu ve ilk editörü Metin Turan'dır. Metin Turan da bu kitap için çok önemli biri, çünkü kitabı basan Ürün Yayınları'nın sahibi kendisi. Ben katılımcılara bakıyorum, yine teknik sorunlar nedeniyle çok üzgünüm Metin Turan katılımcı gözüküyor şu anda. Ben ona kendi yokluğunda tekrar teşekkür ediyorum bu şair, yazar, halkbilimci, yayıncı arkadaşımıza. Kitabı sevinçle yayımladığı için, bizim mutluluğumuzu paylaştığı için. Kitabın kapağında 1997 yılında, Güre Yaz Kursu sırasında benim çektiğim bir fotoğrafı kullandık. Sekiz yüz elli yaşındaki bir anıt ağacın önünde İlhan Başgöz'ün fotoğrafı. Bu fotoğrafı kullanarak kitabın kapağının tasarımını ve sonra bu etkinliğin de afişini yapan Ankara Üniversitesi Dil ve Tarih-Coğrafya Fakültesi Halkbilim Bölümü lisans öğrencisi Dağsu Sönmez. Ona da çok teşekkür ediyorum ben. Belki şimdi onu görmek mümkün olabilir ekranda. Biraz önce evet, Dağsu yazmış, "Mikrofon ve kamera sorunun var" diyor, peki. Kitabı *Sedat Veyis Örnek Sanal Belgeliği*'ne pdf olarak yerleştiren de bizim mezun mezun öğrencimiz yine, Eren Karaduman. Ona da çok teşekkür ediyorum. Umarım Gönül Bektaş Hoca aramızdadır, evet. Gönül Hoca'm, sizi görebilir miyiz ya da duyabilir miyiz?

Gönül Bektaş: Evet evet, merhaba.

Serpil Aygün Cengiz: Merhabalar. İlhan Başgöz Hoca'mızın anlattıklarından bir mimar, ozan, yazar Cengiz Bektaş'ın hem 2013'te yayımlanan yaz okulları kitabından hem de bizim kitabımızda yayımlanan yazısından biliyoruz ki biz Cengiz Hoca'mızın Güre'deki Mimarlık Yaz Okulu İlhan Başgöz Hoca için de bir esinlenme kaynağı olmuş. O nedenle biz de kitabımızı Cengiz Bektaş Hoca'ya ithaf ettik. Hoca'mızı ne yazık ki çok yakın bir tarihte, 20 Mart 2020'de kaybettik. Şu anda değerli eşi aramızda, Gönül Hanım. Gönül Hanım 1997'deki ilk yaz okuluna da katılmıştı, bizimle birlikte sıralara oturmuştu derslerde. Acaba neler söylemek ister bize? Buyurun...

Gönül Bektaş: Herkese merhaba ilk önce. Ben buradan İlhan Bey'e de saygı ve sevgilerimi, acil şifalar dileklerimi de iletmek istiyorum ve başlamadan önce Serpil Hanım'ın da altını çizdiği gibi özenle hazırlanmış *İlhan Başgöz Güre Yaz Kursu* kitabının gelecek kuşaklara aktarma açısından önemli bir değer olduğunu düşünüyorum ve bu kitaba katkısı olan başta Serpil Hanım'ın ve tüm katılımcıların çabalarını yürekten kutluyorum. Ayrıca bu değerli çalışmayı eşim Cengiz Bektaş'a adadığından ötürü tekrar teşekkür ediyorum.

Her ne kadar Serpil Hanım bana Güre Yaz Kursu ortaya çıkış hikâyesi başlığını uygun gördüyse de yirmi üç yıl geride kalan günlerden hatırladıklarım birkaç küçük anıdan öteye gitmiyor ne yazık ki. İlhan Bey'in 1996 yılında gelişini ve bizlerle birlikte birkaç gün geçirdiğini hatırlıyorum. O yıl, bizim Mimarlık Yaz Okulu'nun çok verimli geçen bir yılıydı. Güre'de iki eski; bir Roma, bir Osmanlı hamamının çevrelerinin içlerini temizleyip saptama çalışmaları yapılmıştı. Ayrıca çınarlı, çeşmeli yani yol üzerinde hepinizin bildiği bir üçlü çeşme de çok büyük bir çınar ağacının olduğu

küçük yarım daireli meydan da düzenlenmişti, aydınlatılmıştı. Suyu akmayan çeşmesi akar duruma getirilmişti o yaz.

İlhan Bey'in, Cengiz'in kurduğu ve yürüttüğü bu yaz okulu Güre köyü atmosferi çok hoşuna gitmişti diye hatırlıyorum. O günlerde Cengiz bana, "İlhan Bey'in 'Ben bütün bunlara geç kaldım, sonradan da daha da geç kalmadan yapmalıyım' " dediğini anlatmıştı. Bunu anlatırken Cengiz'in sevincini çok net hatırlıyorum. İlhan Bey'in bu kararından mutlu olmuştu. Hatta "Gönül bir de heykel, sanat yaz okulu olsa nasıl bir köye dönüşür burası, düşleyebilir misin?" dediğini de hatırlıyorum. Bu düşü de sanırım daha sonra 2004'te bir grupta kısmen gerçekleştirmişti.

İlhan Bey kararını verdikten sonra başlatacağı yaz kursu için hemen o andan itibaren kolları sıvamıştı. Çalışmaya ve telefonlaşmaya başlamıştı bile. Şansına, yanımızdaki boş arsayı okulun yapımı içinde alabilmişti. Cengiz de elinde geldiğinde hızlı bir biçimde yapıyı tasarlayıp uygulamasını başlatmıştı. Bir yıl sonra 1997'de yaz okulumuzun avlusunda ve dersliğinde coşkulu günler başlamıştı. Bir yandan İlhan Bey'in ilgi çekici üslubu ve paylaşımları, diğer yandan Halil İnancık, Henrie Glassie gibi değerli hocaların katılımları. Eşim Cengiz Bektaş'la antik kent gezileri, türkü akşamları, doğa yürüyüşleri, köy düğünleri, şiir akşamlarıyla dolu dolu bir yaz okulu daha gerçekleştirmişti benim için.

Cengiz Bektaş ile İlhan Başgöz
(18 Temmuz 1997, Bergama, fotoğraf: Serpil Aygün Cengiz)

Türkiye'nin dört bir yanından gelen katılımcıları birbirine yaklaştıran, yurt ölçeğinde iletişime neden olan bu bilgi ve dostluk odağının yani Güre Folklor Yaz Kursu'nun gelecek yıllarda da

devam etmesini yürekten diliyorum. Dinlediğiniz için çok teşekkür ediyorum.

Serpil Aygün Cengiz: Sağ olun, Gönül Hanım, çok teşekkür ediyoruz size. Umuyorum -bu oturum sırasında konuşulacak mı tam bilemiyorum ama- daha sonra mutlaka konuşulacak. Güre'deki evin tadilatıyla ilgilenen Cemil Kurt'un, arkadaşlarının ve bizim böyle planlarımız var, orayı yeniden canlandırmak için. Bir mimarlık yaz okulunu da dâhil ederek umuyorum görüşeceğiz tekrar uzun uzun, Gönül Hanım.

Gönül Bektaş: Evet.

Serpil Aygün Cengiz: Şimdi ben katılımcılara [listeden] baktım, Ali Abbas Çınar Hoca'mı göremedim, eğer başka bir isimle katılmadıysa. Dr. Öğretim Üyesi Ali Abbas Çınar Hoca'mız Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi'nde, ilk sözü özellikle ona vermek istemiştim, çünkü 1997'de düzenlenen ilk yaz okulu tabii İlhan Başgöz'ün öncülüğünde oldu, fakat Indiana Üniversitesi'yle Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi'nin birlikte hareketiyle ve onların desteklemesiyle gerçekleşebildi. Ali Abbas Çınar Hoca da o dönem Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi'nin bu yaz okulundan sorumlu hocasıydı. Bütün organizasyonların da başındaki kişiydi. Şu anda göremiyorum ama kendisini, herhalde onunla ilgili de bir teknik sorun oldu diyerek devam edeyim ben. Ali İlhan Gülek Bey burada galiba değil mi? İlhan Bey?

Ali İlhan Gülek: Evet, efendim, buradayım.

Serpil Aygün Cengiz: Yankı oluyor acaba neden? Telefonunuz açık değil, değil mi? Telefon açık değil, niye yankı oluyor acaba?

Ali İlhan Gülek: Evet, efendim, geliyor mu?

Serpil Aygün Cengiz: Evet, şimdi geliyor. Ben şimdi ekrana mikrofonu tutuyorum, duyuyor herkes sizi.

Ali İlhan Gülek: Tamam, merhaba.

Serpil Aygün Cengiz: Merhabalar. Şimdi ben sizi şunu söylemek isteyeceğim tabii. Biliyor gerçi katılımcılar, siz Troya Folklor Araştırmaları Derneği'nde yönetiminde etkin çalışıyorsunuz tabii. İlhan Başgöz Hoca'nın mirasının yaşatılması için özellikle Güre'deki ev için de çok çabaları olmuş birisiniz. İlhan Başgöz Hoca'yla ilgili sizin de kurucularınızdan biri olduğu önemli bir dernek de var: İlhan Başgöz Halkbilim Derneği.

Ali İlhan Gülek: Evet.

Serpil Aygün Cengiz: Bize bu çalışmalarınız ve Güre'deki evle ilgili yapmak istediklerinizi, hayallerinizi...

Ali İlhan Gülek: Kısaca anlatayım, efendim.

Serpil Aygün Cengiz: Buyurun.

Ali İlhan Gülek: İlhan Başgöz'le ilişkimiz, Sayın Pertev Naili Boratav'a bir sempozyum düzenlemiştik 1997 yılında, çokça katılımlı bir sempozyumdu bu orada...

Sonrasında da ilk Boratav adına o Halkbilimi ödülünü vermeye başlayınca ilk ödülü de Sayın İlhan Başgöz'e vermiştik ve böyle ilişki başladı. Sonrasında herhalde sonuncusuydu katıldığım, son

ikiydi, 2007’li 2008’li yıllar. Cengiz Bey’i, şimdi Gönül Hanım orada saygıyla selamlıyorum. Cengiz Bey’in ve İlhan Bey’in birlikte olduğu bir ortamda bu aktivite kalıcı olsun dendi ve bir vakıf ya da bir dernek kurulması gündeme gelmişti. Cengiz Bey aynı sevinçle evi yapmanın, Güre Yaz Okulu’nu yapmanın sevinciyle bu öneriyi getirmişti ve biz 2012’de bu derneği kurduk. Geliyor mu sesim?

Serpil Aygün Cengiz: Geliyor, evet.

Ali İlhan Gülek: 2012’de kurduğumuz derneğin kurucu başkanı sayın İlhan Başgöz’dür. Sayın Cengiz Bektaş, Gönül Bektaş kurucularındandır, Sabri Koz, Metin Turan aynı şekilde. Amacımız şuydu, Hoca’nın amacı şuydu; bu dernekle ileride belki vakıf olacak dernekte Güre Yaz Okulu’nu sürekli kılmak ama sonrasında Hoca’mız gelemeyince onun yapacağı etkinlikler ve yaz okulu için kurulmuş olan bu dernek çok iş yapamadı. İstanbul’da bazı etkinlikler, toplantılar, küçük söyleşiler yaptık, ama amacına ulaşamadı. Yalnız şu an bu dernek hâlâ resmî olarak yaşıyor. İlhan Başgöz Halkbilim Derneği olarak şu an kapadığımız için sitesini göremiyorsunuz, ama Hoca’nın okulda çekilmiş ya da özel hayatından fotoğraflar, bütün yayımlarının fotoğraflarından oluşan bir zengin sitesi, İnternet sitesi var. Bu heyecan ile bütün katılımcılara, Sabri [Koz] Bey de orada, bu derneği ve Güre Yaz Okulu’nu yaşatmayı bir araya getirmeyi öneriyorum, çünkü çok heyecanla kurduğu bir dernek sayın İlhan Başgöz’ün. “Bizim dernek ne yapıyor?” diye sık sık sorar. Hep “Ben geleceğim ve şunu yapacağız!” diye hayallerini bizimle paylaşır ve ne yazık ki gelemediği için de o hayallerini çok gerçekleştiremedik.

Bütün katılımcılara selamlarımı, saygılarımı iletiyorum ve bundan sonraki görüşmemizde çokça bir şey konuşabilirim, ama çok konuşmacı var. Bu derneğe gönül veren herkesi bu dernekte olmaya, yönetmeye, başkanlığını yapmaya, biz yürüttük, sekiz yıl derneği ayakta tuttuk, görevi paylaşmaya davet ediyorum. Ben yine içinde olurum, Gönül Hanım hâlâ içinde, Sabri Bey öyle, biz yine oluruz ama “Çok olmamız lazım” İlhan Bey’in deyiimiyle, İlhan Bey kadar, Cumhuriyet kadar diri, çok olmamız ve bu derneği yaşatmamız gerekiyor diye düşünüyorum ve herkese selam ve saygılarımı iletiyorum, çok teşekkür ederim.

Serpil Aygün Cengiz: Çok teşekkürler, İlhan Bey. Umarım böyle hem gelişmeler olur hem de Troya Folklor Araştırmaları Derneği var. Mehmet Aça Hoca'ların TOKÜAD'ı [Toplum ve Kültür Araştırmaları Derneği] var. Hani bu alanda çalışan farklı farklı dernekler var, belki onlar da bir araya gelerek ayrıca, değil mi?

Ali İlhan Gülek: Çok çok iyi olur, çünkü biz Troya'yı kurarken de sadece halk oyunları oynayan bir dernek olmadık, işte yirmi yedi ödül töreni düzenlemiş, Boratav ailesinin adıyla *Boratav Halkbilimi Ödülü*'nü veren gönüllü bir derneğiz. İyi insanlardan oluşan bir kurumuz, dolayısıyla herkesle el ele, kol kola, omuz omuza olmayı çok isteriz.

Serpil Aygün Cengiz: Çok teşekkürler, İlhan Bey.

Ali İlhan Gülek: Ben teşekkür ederim.

Serpil Aygün Cengiz: Sağ olun, görüşmek üzere hoşça kalın. Şimdi katılımcıların çoğuna çok güzel bir sürprizimiz var, özellikle Güre Yaz Kursu'na katılanlar için. Güre'den, Güre köyünden İlhan Başgöz Hoca'nın evinden bağlanacağız. Cemil Kurt Hoca ve Züleyha Durak Özen Hoca orada galiba, duyuyorlar mı beni acaba? Cemil Hoca'm? Züleyha Hoca'm? Ben bir bilgi vereyim. Evet şimdi, ben herkesin sesini tekrar kapatacağım. Cemil Hoca'm duyuyorsan beni, kendi mikrofonunu açabilir misin? Ekranın altında soldan ikinci ikon. Züleyha Hoca'm merhaba, şimdi Züleyha Hoca'm –evet, kendisi öğretmen ve Güre Yaz Kursu'nun eski katılımcılarından biri, 2001 yılı diye hatırlıyorum ben-, Cemil Kurt Hoca'm da Ankara Üniversitesi "Türkçe ve Yabancı Dil Araştırma ve Uygulama Merkezi" TÖMER'de çalışıyor. Ben tekrar bütün sesleri kapatıyorum. Cemil Hoca'm, Züleyha Hoca'm?

Züleyha Durak Özen: Ben duyuyorum, Hoca'm.

Serpil Aygün Cengiz: Ben tekrar kapattım sesi, çünkü açanlar oluyor sesini. Züleyha Hoca'm siz açar mısınız veya Cemil Hoca'm? Şimdi Güre'de İlhan Başgöz...

Cemil Kurt: Kubilay Dökmetaş Hoca'mız burada, Hoca'm.

Serpil Aygün Cengiz: Evet, orada Kubilay Dökmetaş Bey de var, belki [Cemil Kurt'un eşi] Nilüfer Hanım ve [Cemil Kurt'un oğlu] Berdan da var, dolayısıyla ben oraya bırakıyorum sözü tamamen.

Cemil Kurt: Tamam, yankı olmasın diye hoparlörü kapattık ve buradaki misafirler son sözlerinizi duymadı; ben onlar için diyeyim, iyi dilekleriyle sözü bize bıraktı Serpil Hoca, onu bir aktarmış olayım. Hoca'm çok teşekkür ederiz böyle bir çalışmaya öncülük ettiğiniz için.

Biraz önce Amerika'dan Balım Sultan Hoca'nın da bağlandığını gördüm umarım izliyorlardı, bağlanmışlardır.

Serpil Aygün Cengiz: O zaman İlhan Hoca'ya "Merhaba" diyelim mi?

Cemil Kurt: Ben öncelikle Balım Sultan üzerinden İlhan Hoca'ya ve Balım Sultan Hoca'ya bir "Merhaba" demek istiyorum. Eğer bizi duyuyorlarsa, izliyorlarsa buna dair bir işaret göndermeleri ile ilgili.

Balım Sultan Yetgin: Serpil Hoca'm, Cemil Hoca'm, izliyoruz ve dinliyoruz. İlhan Hoca da heyecanla izliyor.

Serpil Aygün Cengiz: Harika!

Cemil Kurt: Evet, İlhan Hoca da bağlıymış şu anda, ben de buradaki misafirlerimize aktarıyorum.

Serpil Aygün Cengiz: Peki, görüntü olabilir mi acaba? Sevgili Balım, görüntü olabilir mi?

Balım Sultan Yetgin: Tabii ki, Hoca'm.

Cemil Kurt: Ben devam edeyim mi, Hoca'm?

Balım Sultan Yetgin: Görebiliyor musunuz?

Serpil Aygün Cengiz: Göremiyoruz. "Video paylaş" olması lazım aşağıda, "video" soldan üçüncü ikon.

Cemil Kurt: Aah geldi, İlhan Hoca.

Serpil Aygün Cengiz: Hoca'm, merhabalar!

Balım Sultan Yetgin: Biz görebiliyoruz, Hoca'm, biz şimdi sizi görüp dinleyebiliyoruz bütün katılımcıları. (*İlhan Başgöz'e hitaben*) Merhabalarınızı söyleyin isterseniz.

İlhan Başgöz: Değerli dostlarım, değerli öğrencilerim, değerli meslektaşlarım, adıma bir dernek kurarak yaşatmak istemeniz beni çok mutlu etti. Hepinize sevgiler, saygılar ve dostluklar gönderiyorum. Size kısaca bu Güre Yaz Kursu nereden benim aklıma düştü onu anlatmak istiyorum. Ben bu kurstan evvela, daha evvel Orta Doğu Teknik Üniversitesi'nde ve Bilkent'te ders veriyordum. Haftada benim iki saat kırk beş dakika dersim vardı. Sınıfa giriyorsunuz kürsünüz yüksekte, öğrenciler de aşağıda sıralara dizilmişler, boyuna not alıyorlar söylediklerimi. Sen otorite makamındasın. Bu eğitimin beni tatmin etmeyen bir tarafı vardı. Dünyasına giremiyorsunuz öğrencilerinizin, onlar da sizin dünyanıza giremiyor. Siz onlar için bir otorite sesisiniz, dinlediklerini ya akıllarında tutuyorlar ya unutuyorlar. Özellikle yaz ayları gelince öğrencilerin her biri bir tarafa dağılıyor. Ne yaptıklarını ne ettiklerini yaz ayları boyunca bilmiyorum. İşte dedim ki "Öyle bir eğitim sistemi kurayım ki orada eğitim süreli olsun, yaz aylarında kesilmesin". Böylece aklıma Güre Yaz Kursu geldi. İstedim ki oradan kırk sekiz saat yüz yüze olalım. Çocuklar, yani katılımcılar gündüz, gece, günün her saatinde neler yapıyorlar haberim olsun, onlar da hocaları ne yapıyor bilsinler. Güre Yaz Kursu böylece aklıma düştü ve ben Güre'de bir arsa satın aldım.

Balım Sultan Yetgin: Onu da anlatabilir misiniz, Hoca'm? Arsayı Cengiz Bektaş Hoca'mızla nasıl gördünüz?

İlhan Başgöz: Güre'ye gittim. Cengiz Bektaş orada mimarlara kurs veriyordu. Yakında da güzel bir arsa vardı. Cengiz'e dedim ki, "Cengiz'ciğim, ben de şurayı alsam yaz kursu verebilir miyim?" "Elbette Hoca'm" dedi. Arsa satılıktı, 1300 TL vererek arsayı satın aldım. İçinde meyve ağaçları vardı, nar ağacı vardı, ayva ağacı vardı, ama bakımsızdı. Arsayı aldık ve ilk yaz kursuna 1997 senesinde 20 öğrenci katıldı. Çok evvela hep beraber tıpkı John Dewey'in dediği gibi *yaparak öğrenme*. Tuttuk arsayı temizledik, ayırık otlarını teker teker ayıkkladık. Ayırık otu korkunç bir şey,

küçük bir parçası kalsa hayde derine dalıyor bir türlü sonunu getiremiyorsunuz. Her neyse temizledik, yeni meyve ağaçları diktik, sebze ekimine başladık. Kaz Dağları'ndan gürül gürül su geliyor. Büyük bir boruyla arsanın yanından geçiyor, oradan bir delik açtık; bir şey taktık, vida taktık öyleki açınca su akıyor. Kapatınca gidiyor.

Balım Sultan Yetgin: Ayrıca bölgeye gezileriniz olmuş, Hoca'm. Biraz sonra diğer katılımcı arkadaşlar o gezilerden fotoğraflar da gösterecekler.

İlhan Başgöz: Şimdi orada ben sadece yetişkinlere ders vermedim. Bir ara küçük çocuklara ders verdim. Onlar çok tatlı çocuklardı "Hoca'm Hoca'm..." Günün her saatinde, gündüz mü, akşam işin var mı yok mu? "Hoca'm, Hoca'm" diye gelirlerdi. Çok seviniyordum, yalnız bu çocuklar aynı zamanda bir Kuran kursuna devam ediyorlardı. Efendime söyleyeyim, top hediye ettim, oyun alanları yaptık, çocuklar onlarla uğraşmaya da başladılar.

Balım Sultan Yetgin: Hoca'm, o yıllar boyunca Güre okulunuza katılan dostlarımız, öğrencileriniz burada. Ben İlhan Hoca'ya tekrar veriyorum, teşekkür etmek istiyor çünkü.

İlhan Başgöz: Baştan mı?

Balım Sultan Yetgin: Yok, Hoca'm, teşekkürünüzle devam edeceğiz. Hoca'm, diğer kısımlar duyuldu, şimdi konuşmak istediğiniz diğer şeyleri konuşabilirsiniz. Daha önceki konuştuklarımız duyuldu ve görüldü.

İlhan Başgöz: Değerli dostlar, ben şimdi konuşuyorum, ne denmiştir gönül ne kahve ister ne kahvehane gönül. Kahve bahane oldu, ben de sizinle konuşmaya devam. Güre kursu böylece ilk birinci kurs 1997 yılında açıldı. Şimdi ben sizinle konuşurken yanımda ilk Güre kursuna emek veren Balım Sultan Yetgin bulunuyor o benim asistanımdır, evladımdır.

Balım Sultan Yetgin: Hoca'm, ilk değil. Tamam Hoca'm, afedersiniz.

İlhan Başgöz: Güre Kursu'na emek veren Balım Sultan Yetgin bulunuyor. O benim asistanım ve evladımdır.

Serpil Aygün Cengiz: Hoca'yı yorduk, değil mi?

Balım Sultan Yetgin: Arkadaşlara teşekkür ederim Hoca'mız Serpil Hoca'm.

Serpil Aygün Cengiz: Evet, ses gidiyor, geliyor, Balım.

Balım Sultan Yetgin: İlk Güre kursunun katılımcılarından olduğumu düşündü. Neyse sevgilerinizi, teşekkürlerinizi bütün arkadaşlara söyleyin Hoca'm...

Serpil Aygün Cengiz: Ses gidiyor, geliyor evet.

İlhan Başgöz: Şimdiye kadar söylediklerim kaydedildi mi?

Balım Sultan Yetgin: Evet kaydedildi, Hoca'm, duyuldu Hoca'm.

Serpil Aygün Cengiz: Duyduk, Hoca'm, hepsini.

İlhan Başgöz: Yeni yaz kursları başlamış ve devam ediyor. Bu geleneğe devam eden ettiren bütün çalışanlara, bütün öğretmenlere sevgilerimi saygılarımı ve hepsine başarılar dilerim hepsinin başarılarının sürekli olmasını. Hepsine sevgiler saygılar ve dostluklar gönderiyorum. Ne yazık ki yüz yüze konuşamıyoruz. Boyuna kesiliyor söylediklerimiz. İnşallah sonbaharda yüz yüze de konuşacağız. Güre devam edecek. Sevgiler ve saygılar ve dostluklar.

Balım Sultan Yetgin: Serpil Hoca'm, duyulabildi mi acaba son sözleri?

Serpil Aygün Cengiz: Evet evet, sonbaharda gelmeyi düşündüğünü duyduk galiba. Balım, ses kesiliyordu ama çoğu söylediğini duyduk, bir de en güzeli gördük Hoca'mızı, ne diyelim dünya gözüyle. Evet, o da bizi görebiliyor mu, ekranda sorun oluyor mu büyük, duyabiliyor mu?

Balım Sultan Yetgin: Bakın, Serpil Hoca'yı görebiliyorsunuz değil mi?

İlhan Başgöz: Evet.

Balım Sultan Yetgin: Diğer başka...

Serpil Aygün Cengiz: Birçok katılımcı var şu anda burada.

Balım Sultan Yetgin: Serpil Hoca'm, dinlemeye çalışacağız, yalnız ses çok cızırtılı geliyor.

Serpil Aygün Cengiz: Evet, çünkü herkesin mikrofonu kapalı değil ondan, ben şimdi tekrar kapatacağım mikrofonları. Hoca'mız yine kalırsa belki sonuna kadar, yeniden belki tekrar yüz yüze gelme imkanımız olur. Balım, çok teşekkür ediyorum. Hoca'mıza çok saygılar. Yandan da teşekkürler yazanlar var, görebiliyor musunuz bilmiyorum ama.

Balım Sultan Yetgin: Ben de çok teşekkür ederim bütün katılımcılara. Kolaylıklar diliyorum. Gönül isterdi ki bizler de orada olalım ama... Çok heyecanlandık, çok sağ olun.

İsmet Çetin: Evet, Serpil Hoca, keşke Güre Kursu'na ilk katılanlar Hoca'yı şöyle bir selamlasalar, bir görüşmeler yüz yüze.

Serpil Aygün Cengiz: Tabii ki olur, tabii tabii. Belki sonra yorulabilir çünkü değil mi, kalamayabilir?

İsmet Çetin: Tabii tabii yorulur, kalmasın.

Serpil Aygün Cengiz: Evet, Balım, ekranda Ayşe [Yücel] Çetin Hoca ve İsmet Çetin Hoca var. Hülya Hoca'm var, gördüklerim. Hoca görebiliyor mu onları acaba?

İsmet Çetin: Kapandık.

Serpil Aygün Cengiz: İlk öğrencileri, ilk öğrencileri.

Balım Sultan Yetgin: (*İlhan Başgöz'e hitaben*) Çetin Hoca'm orada, görebiliyor musunuz? İlk öğrencilerinizden Ayşe [Yücel] Çetin, İsmet Çetin, Hoca'm görebiliyor musunuz?

İlhan Başgöz: Seçemedim.

Balım Sultan Yetgin: Hoca'm, görüntü seçemiyorsunuz, ama görebiliyor musunuz oradaki resmi?

İlhan Başgöz: Evet.

İsmet Çetin: Hoca'm, merhabalar!

Ayşe Yücel Çetin: Hoca'm, merhabalar, Hoca'm! 1997 yılından katılımcıyız. Hoca'm, ilk öğrencileriniziz. Sağlık diliyoruz, öğrettikleriniz için teşekkür ediyoruz, sağ olun.

İlhan Başgöz: Dostluklar gönderiyorum.

İsmet Çetin: Hoca'm, sağlığınız maşallah iyi, hâlâ gençsiniz. Hâlâ gençsiniz, bir dostsunuz.

Serpil Aygün Cengiz: Evet.

Balım Sultan Yetgin: Sağlık diliyorlar, Hoca'm.

İsmet Çetin: Sağlık diliyoruz, Hoca'm.

Serpil Aygün Cengiz: Balım'cığım, Işıl Altun Hoca da var, Hülya Taş Hoca var.

İlhan Başgöz: Sağ olun.

Balım Sultan Yetgin: Görüyorsunuz, bütün öğrencileriniz size sevgi, saygı gönderiyor Hoca'm.

İlhan Başgöz: Ben de hepinize sevgiler, saygılar ve dostluklar gönderiyorum.

Ali İlhan Gülek: Saygılar sunuyorum, Hoca'm, adaşınız İlhan.

Balım Sultan Yetgin: Hoca'm, şimdi de adaşınız İlhan Gülek geldi. Seçemiyorsunuz siz, ama ben söylüyorum, şimdi size selam söylüyor, eliyle selam veriyor.

İlhan Başgöz: Adaşım, merhaba, sevgiler, dostluklar.

Ali İlhan Gülek: Merhaba, Hoca'm, merhaba.

Serpil Aygün Cengiz: Böyle ses sorununa bütün sorunlara rağmen ben çok duygulandım. Böyle konuşmadan Hoca'mızı seyredebiliriz, Balım. (*Gülüşmeler*)

Balım Sultan Yetgin: Evet.

Serpil Aygün Cengiz: Hakikaten çok duygulandım. Yaa Hoca'm, işte ömür dedikleri.

Balım Sultan Yetgin: Evet.

İlhan Başgöz: Ben sizden daha çok duygulandım. Sizlerle yeniden görüşmek yeniden ne büyük bir mutluluk.

Balım Sultan Yetgin: Sevgilerini gönderiyor öğrencileriniz Hoca'm.

İlhan Başgöz: Bilmukabele.

Balım Sultan Yetgin: Tek tek gelip sevgilerini gönderiyor; arkadaşlarınız, dostlarınız, sevdikleriniz.

İlhan Başgöz: Tek tek adlarınızı sayamam.

Sabri Koz: Hoca'm, ben Sabri Koz, ellerinizden öpüyorum.

Balım Sultan Yetgin: Sabri Koz geldi, Hoca'm, o da "Ellerinizden öpüyorum" diyor

İlhan Başgöz: Kim?

Balım Sultan Yetgin: Sabri Koz.

İlhan Başgöz: Merhaba, Koz.

Sabri Koz: Hoca'm, bana niçin "Kuzum" demiyorsunuz? (*Gülüşmeler*) Bana lütfen "Kuzum" diye konuşun.

Balım Sultan Yetgin: “Bana niçin ‘Kuzum’ demiyorsunuz?” diyor.

İlhan Başgöz: “Kuzum” nasıl diyeyim? *Kuzum* büyüdü şimdi. (*Gülüşmeler*)

Sabri Koz: Teşekkür ederim, sizi çok çok canlı, çok iyi gördüm, ellerinizden öperim. Siz bize, siz bize Pertev [Naili Boratav] Hoca’nın yadigârısınız.

Balım Sultan Yetgin: “Sizi çok canlı iyi gördüm, ellerinizden öperim” diyor.

İlhan Başgöz: Sağ olasın, sağ olasın, sesinizi duymak bana yeniden can veriyor, sağ olun, var olun.

Serpil Aygün Cengiz: Evet, şimdi bizi izleyen çok gençler de var aynı zamanda, onlar biz böyle susup bakıyoruz ekrana, onlar ne düşünüyorlar bilmiyorum yani. (*Gülüşmeler*)

Abdulkadir Emeksiz: Serpil Hoca.

İlhan Başgöz: Serpil Hoca.

Abdulkadir Emeksiz: Serpil Hoca, selam vermek isterim ben de.

Serpil Aygün Cengiz: Buyurun, Abdulkadir Hoca’m, merhaba.

Abdulkadir Emeksiz: İlhan Hoca’m, selamlarımızı, sevgilerimizi, saygılarımızı gönderiyorum. Öğrettikleriniz için, varlığınız için çok teşekkür ederim, bütün katılımcılara, öğrencilere.

Biz 1999 yılı katılımcılarıyız. Mektuplar göndermiştiniz, değer vermiştiniz, o mektupta Nâbi’den bir beyit vardı yazdığımız: “Bağ-ı dehrin hem hazanın hem bahârın görmüşüz / Biz neşâtın da gamın da rüzgârını görmüşüz,” isimlerimizi tek tek yazarak. Hem size hem Serpil Hoca’mıza hem de organizasyonda emeği geçen herkese sevgilerimi, saygılarımı gönderiyorum, sağ olun.

Işıl Altun: Sevgili Serpil Hoca'm, program akışınızı, duyabiliyor musunuz beni acaba?

Serpil Aygün Cengiz: Tabii tabii, çok net, çok net.

Işıl Altun: Program akışınızda sanırım 1997 dönemi katılımcılarla başlayacaktınız. Ama Abdulkadir Bey benim arkadaşım 1999 döneminde ve İlhan Başgöz Hoca'yla Güre'ye gelmeden önce, tabii izin verirseniz konuşmak isterim Serpil Hoca'm. Acaba konuşma sırasına göre mi devam edeceğiz, yoksa 1999 döneminde sevgili Abdulkadir benim dönem arkadaşım hem, duygularımızı dile getirsek mi?

Serpil Aygün Cengiz: Evet, isterseniz buyurun, çünkü İlhan Hoca'mız ne kadar kalabilecek, yorulacak mı bilemiyorum. Sizleri görmesi çok hoş olur ekranda. Sıramız var, o sıraya da döneriz sonra tekrar.

Işıl Altun: Sevgili Abdulkadir'in, güzel arkadaşımın sözleri bitti mi acaba Abdulkadir?

Abdulkadir Emeksiz: Evet, Işıl Hoca'm, buyurun, ben selamlarımı saygılarımı sunmak istedim sadece o kadar.

Işıl Altun: Evet.

Abdulkadir Emeksiz: Teşekkürler.

Işıl Altun: Evet, 1999 dönemiyiz biz, evet sevgili Abdulkadir Hoca'yla bizim dönemden, Nurcan Öznal vardı. Hatırlar Hoca'm mutlaka, sevgili Sakine vardı. Öznur bizim dönemdendi. Sevgili Yeşim daha sonra Hoca'yla Amerika'da birlikteydi. ODTÜ mezunu, İletişim'den bir arkadaşımızdı ve ben 1999-2000 döneminde doktora başladım. Hoca'm Bilkent'teydi o dönemde ve Güre'de yaz okulu açacağını dair bir *e-mail* trafiğimiz var. Bizi kabul etmişti ve ben Güre'ye Temmuz-Ağustos ayı içinde ailemle beraber katılmıştım ki kırsal turizmi de canlandırmak için köylülerin evinde kalmayı, Güre köyündeki evlerde kalmayı önermişti. Barınmayı öyle hallettik ve Temmuz-Ağustos ayı içindeydi, çok güzel bir yaz okuluna dahil olduk.

1997’de başlamıştı, biz de aslında yeni katılımcılardandık. İlhan Hoca’yla benim tanışıklığım üç kentte devam etti. Kendisine çok derin saygılarımı, içtenliğimi ifade etmek istiyorum, çünkü daha sonra Bilkent’te, Ankara’da da devam etti diyalogumuz. Bilkent’teki derslerine gittim ben Hoca’nın, Güre’deki yaz okulunun ardından ki 1999 yılı bizim için Güre kursuyla bir aydınlanma dönemiymi. Ama aynı zamanda bir depremdi. Hemen Güre yaz okulunun arkasından biz Marmara depremiyle karşılaştık ve zor günlerdi. Hoca’nın o dönemki sevgi dolu, sevecen ve bizi merak eden *e-mailleri* hiç unutmuyorum. Daha sonra bunları size vereceğim, sevgili Serpil Hoca’m. Bu dönemde yetiştiremedim kusura bakmayın.

Ankara’da Bilkent’teki derslerine devam ettim Hoca’nın 2000 yılında ve o sırada ben Kocaeli Üniversitesi’nde öğretim üyesiyim. Kocaeli’den arabaya biner, sabah Ankara’da Bilkent’e gider ve Hoca’nın derslerine katılırdım. O günlerde yüksek lisans dersleri verirdi Ankara’da. Akşam üstü de binip tekrar Kocaeli’ne dönerdim. Ankara’da Bilkent’teki evinde kendisiyle uzun uzun söyleşilerimiz oldu. Benim eşim, şimdi kaybettim, sevgili Ergün hem yaz okulundan hem Ankara’daki günlerimizde Hoca’nın çok iyi bir arkadaşıydı, öyle diyebilirim. Daha sonra sevgili İlhan Başgöz Hoca’yı Kocaeli’nde konuk ettik. İlk mezunlarımızın ve benim ilk öğrencilerimin Kocaeli Üniversitesi Türkoloji Bölümü’ndeki ilk öğrencilerimin mezuniyet törenine katılmıştır Hoca. Bir de bir konferans için kendisini davet ettik. O dönemde Kocaeli’nde oldu, daha sonra da mezuniyet törenimize geldi.

Evimde misafir etme onurunu yaşadım. Çok güzeldi, çünkü bize anılarını anlattı. Folklor, Türk folkloruna verdiği emeklerden söz etti. İki kez Amerika’ya Indiana’ya gittim, Hoca Türkiye’deydi, kendisini Amerika’da görebilme şansına erişemedim. Kul Hasan’la gelmişti bizim evimize ve evde çok hoş bir festival havası oldu, şenlik havası oldu. Oğlum Can hayran kaldı İlhan Başgöz’e ve ona çok güzel öğütler verdi. Şimdi kendisi avukat. Böyle İlhan Başgöz’le tanışıklığım 1999’a dayanır, ama daha sonra da yazıştık her daim. Ben burada görmüş olmaktan kendisini çok mutluyum. Böyle bir ortamı, böyle bir iklimi sağladığımız için size çok teşekkür ederim. Bu arada Metin Hoca’ya çok teşekkür ederim. Hem Metin Turan Hoca’ya hem Metin Karadağ Hoca’ya çünkü *folklor/edebiyat*’ın 1997’de olması -bir bakayım, yanılmasın beni hafızam- pardon, evet 1998’deki *folklor/edebiyat* dergisinin editörü Metin Turan, ama 100. sayının editörü sevgili Metin Karadağ

Hoca. *folklor/edebiyat* dergisinin de İlhan Başgöz ile ilgili böylesine bir vefalı tutumunu buradan teşekkür ederek anmak istiyorum. Siz de böyle bir tarihi görevi üstlendiniz. Sevecenliğiniz için, bu ortamı gerçekleştirmek için fedakârlığınız, hepsi için çok teşekkür ederim. Ben Cengiz Hoca'nın da eşi sevgili Gönül Hanım'a da çok teşekkür etmek istiyorum, çünkü Güre'deki okul sadece İlhan Başgöz'ün yaz okulu değil, Cengiz Bektaş Hoca'nın da yaz okulu -ki biz orayı da ziyaret etmiştik- kocaman yekpare bir mermer masanın etrafında herkes birbirini görececek şekilde yemek yeme fasılları, herkesin kendi kültürüne göre pişirdiği yemekleri gelip paylaşması, sonra o evin yapılış öyküsü ki bir tane bile zeytin ağacının kesilmediği doğaya çok saygılı bir ev. Sevgili Abdulkadir, o evde kalmıştı, çok keyifli, samimi, sade, rahat, güzel bir ev. Tüm yaz kursu boyunca oradaydık. Kavurmacılar köyü, sonra Alibey Kudar Tahtakuşlar köyü, Kavurmacılar köyünde bir ev yaptırdı. Sevgili Cengiz Bektaş'ın -ki kendi evini de görme fırsatı bulmuştuk biz o dönemde- ODTÜ'lü Mimarlık [Fakültesi] öğrencileri gelirdi. Bize bütün bunları sağladıkları için, Türk folkloruna verdikleri katkılardan dolayı herkese çok çok çok teşekkür ediyorum ben.

Bu üç mekânda tanıdım ben İlhan Başgöz'ü: Ankara Bilkent, Kocaeli Üniversitesi'ne konferans için ve daha sonra mezuniyet törenimize gelişiyle. O kadar mütevazı ve hoş ki Sevgili İlhan Başgöz Hoca, buraya benim öğrencilerimin mezuniyetine katılmayı çok istedi ve o öğrencilerle de diyalogunu hep sürdürdü ve güne de damgasını vuran Güre Yaz Kursu. Ben çok konuştum galiba. Heyecanımı mazur görün lütfen, Hoca'yı da görünce çok duygulandım, ama buradaki meslektaşlarımı, büyüklerimi, hocalarımı herkesi saygıyla, sevgiyle selamlıyorum. Size çok teşekkür ederim böyle bir anı yaşattığınız için. Bu kadar çok yaz okulunun olduğu bir dönemde "Güre Yaz Okulu"nu anmanız büyük bir ahde vefa, çok teşekkürler sevgili Serpil Aygün Cengiz. Teşekkür edilmesinden hazzetmediğinizi biliyorum, öyle yazmıştınız, ama çok içten, samimi teşekkürlerimi kabul edin lütfen. Hoşçakalın, çok teşekkürler.

Serpil Aygün Cengiz: Pardon, benim sesim kapalıymış. Diyordum ki, Işıl Hoca'm dedi ki "Fazla mı konuştum?" Ben de dedim ki kendisine "Hipnotize olmuş bir biçimde dinliyordum, büyülenmiş bir biçimde, umarım tekrar söz alırsınız. Umarım diğer konuşmacılar da söz alır, böyle konuşurlar." Ben olağanüstü dakikalar ve saatler yaşadığımızı düşünüyorum, çok olağanüstü, gerçekten. Umarım İlhan Hoca'm hepsini duyabilmiştir. Balım, ses kesiliyor muydu? Bilmiyorum. Işıl Hoca'yı dinleyebildi mi Hoca'mız?

Işıl Altun: Hoca her zaman bana "Işıl" demeyi unuttur, "Yıldız" derdi bu arada ve kabak dolması yapmamı isterdi. "Güzel kabak dolması yapmışsın" derdi, bir de "Memleketim" şiirini. Herhalde İlhan Başgöz kadar Nazım Hikmet de okuyamazdı, o kadar güzel okurdu ki o kadar içten.

Serpil Aygün Cengiz: Sevgili Balım, İlhan Hoca'ya der misin? "Kabak dolması yapan Yıldız konuştu" diye az önce. Şimdi İlhan Hoca duyuyor mu emin değilim. Ama bizi hâlâ duyuyorsa diye ihtimal üzerinden "Merhaba" demek isteyenler varsa, yani bizim programın bir akışı var, ama tekrar döneriz hatıralara, "Merhaba" demek isteyenler varsa...

Balım Sultan Yetgin: Tamam, Hoca'm, "Merhaba" demek isteyenleri sevinerek İlhan Hoca selamlar. Eğer işitemezse, yani ben işitebilirim ben de kendisine isimleri söylerim. Bazen ben de cızırtıdan işitemiyorum kusura bakmasın arkadaşlar eğer isimleri kaçırırsam. Siz söylersiniz ya da arkadaşlar isimlerini söylerse Hoca işitemezse bile ben ona söylerim. Şimdi işitiyoruz sizi.

Gönül Pultar: Serpil Hoca'm, ben isterim "Merhaba" demek İlhan Hoca'ya.

Serpil Aygün Cengiz: Buyurun Hoca'm, tabii ki buyurun.

Balım Sultan Yetgin: Hoca'm, Gönül Pultar Hoca'mız size "Merhaba" demek istiyor. Siz de konuştuğunuzda işitiyor Hoca.

Gönül Pultar: O benim konuşmamı kaçırdı anladığım kadarıyla.

Balım Sultan Yetgin: Evet, kaçırdı.

İlhan Başgöz: Merhabalar, merhabalar, Gönül Hanım.

Gönül Pultar: Merhaba, ama görüşemiyoruz. Beni görebiliyor mu? Ben onları göremiyorum.

Balım Sultan Yetgin: Şimdi kamerayı açmadık, çok cızırtılı oluyordu, sesiniz net geliyor ama. Şu anda kamerayı açacağım.

Gönül Pultar: Tamam.

Balım Sultan Yetgin: Hoca'm, Gönül Pultar Hoca size özellikle "Merhaba" demek istedi. Daha önce sesiniz çok az ...

Gönül Pultar: Tamam, şimdi galiba görebileceğiz birbirimizi.

İlhan Başgöz: Sevgiler, saygılar, selamlar...

Gönül Pultar: Saygılar. Merhaba nasılsınız? Haberlerinizi alıyoruz, Balım Hanım'dan, bekliyoruz Türkiye'ye inşallah.

Balım Sultan Yetgin: "Sizi bekliyoruz inşallah Türkiye'ye" diyor Gönül Hoca'm, Hoca'm.

İlhan Başgöz: İnşallah.

Gönül Pultar: Evet, evet, acil şifalar diliyoruz.

Balım Sultan Yetgin: Size acil şifalar diliyormuş Gönül Hoca'mız.

İlhan Başgöz: Sağ olun.

Gönül Pultar: İlk fırsatta görüşmek üzere. Sizi böyle görebilmek ne güzel, sadece sanal ortamda bile olsa.

Tekin Şener: Merhaba.

Balım Sultan Yetgin: Tekin Şener Hoca size "Merhaba" demek istiyor şimdi. Hoca'm, tek tek katılımcılarımız, öğrencileriniz, hoca arkadaşlarımız tek tek "Merhaba" demek istiyor size. Şimdi Tekin Şener size "Merhaba" diyecek.

Serpil Aygün Cengiz: Evet, Sivas'ta Gemerek'e birlikte gitmişlerdi Balım, hatırlatırsan.

Balım Sultan Yetgin: Hoca'm, beraber Gemerek'e gitmişsiniz.

İlhan Başgöz: Evet evet, hatırladım, Sayın Şener, sağlıklar, esenlikler dilerim sana, Sayın Şener. Gemerek anılarını unutmuyorum.

Tekin Şener: Evet, Hoca'm, ben de unutmuyorum, sizinle geçirdiğim iki günü unutmuyorum.

Balım Sultan Yetgin: “Ben de unutmuyorum” diyorlar Hoca’m.

Tekin Şener: İlhan Hoca’m, Gemerek’e gitmeden önce sabah bizim evde kahvaltı yapmıştık, hatırlar mısınız?

Balım Sultan Yetgin: Hoca’m, “Gemerek’e gitmeden önce bir sabah bizim evde kahvaltı yapmıştık, hatırlar mısınız?” diyor.

İlhan Başgöz: Gayet iyi hatırlıyorum, gayet iyi hatırlıyorum, tadı hâlâ damağımdadır o kahvaltının.

Tekin Şener: Evet, biz de sizi eşimle tekrar ağırlamak istiyoruz, çok istiyoruz bunu. Kısmet olur mu acaba?

Balım Sultan Yetgin: “Biz eşimle tekrar ağırlamak istiyoruz, çok istiyoruz burada, çok istiyoruz” diyor Hoca’m.

İlhan Başgöz: İnşallah, inşallah.

Tekin Şener: Çok sevindiririm.

İlhan Başgöz: Ben de sizinle olmayı istiyorum.

Tekin Şener: O Gemerek yolunda söylediğiniz türküleri de tekrar söyleriz.

Balım Sultan Yetgin: “Gemerek yolunda söylediğiniz türküleri de tekrar söyleriz” diyor, Hoca’m.

İlhan Başgöz: Evet, tamam, Kızılırmak türküsünü söyleriz beraber.

Tekin Şener: Kızılırmak türküsünü. İlhan Hoca’m, İlhan Hoca’m, sizi çok özleyyoruz, burada inşallah tekrar görüşeceğiz.

Balım Sultan Yetgin: “Sizi çok özledik, inşallah burda tekrar görüşeceğiz” diyor Hoca’m.

İlhan Başgöz: Benim de temennim, tekrar görüşmek üzere.

Tekin Şener: Görüşmek üzere, Hoca’m.

Balım Sultan Yetgin: “Hoşça kalın” diyorlar Hoca’m.

İlhan Başgöz: Hoşça kalın.

Serpil Aygün Cengiz: Başka “Merhaba” demek isteyen var mı acaba grupta?

Nihal Kadioğlu Çevik: Ben de “Merhaba” demek isterim Hoca’ya.

Serpil Aygün Cengiz: Tabii.

Balım Sultan Yetgin: İsmi göremedim ben, Hoca’m, kim diyeyim İlhan Hoca’ya?

Serpil Aygün Cengiz: Nihal Kadioğlu [Çevik].

Balım Sultan Yetgin: Hoca’m, Nihal Kadioğlu şimdi size “Merhaba” demek istiyor. Bakın burada resmi görünüyor, görebiliyorsanız.

İlhan Başgöz: Merhaba, Sayın Kadioğlu.

Nihal Kadioğlu Çevik: Merhaba Hoca'm, merhaba; çok sevgilerimi gönderiyorum.

İlhan Başgöz: Nasılsın, iyi misin?

Nihal Kadioğlu Çevik: İyiyim, çok teşekkürler.

İlhan Başgöz: Benden de bilmukabele. Sevgiler, saygılar.

Nihal Kadioğlu Çevik: Tekrar Güre'de buluşmayı diliyorum. Sağolun çok zamanınızı almayayım, görüşmek üzere.

İlhan Başgöz: Ben de, ben de diliyorum inşallah. İnşallah sonbaharda Güre'de görüşeceğiz.

Nihal Kadioğlu Çevik: İnşallah, Hoca'm, bekliyoruz.

Balım Sultan Yetgin: "Bekliyoruz" diyor Hoca'm, Nihal Hoca.

İlhan Başgöz: Evet, ben de sekiz gözle bekliyorum.

Meryem Karagöz: Ben de "Merhaba" diyebilir miyim, Hoca'm?

Serpil Aygün Cengiz: Balım'cığim, İlhan Hoca'yla tanışanlardan biri de kitapta da söyleşide ismi olan Meryem Karagöz. O da "Merhaba" demek istiyor.

Balım Sultan Yetgin: Sizinle tanışan kitapta söyleşide de ismi olan Meryem Karagöz de sizinle konuşmak istiyor, şimdi burada görünüyor. Ben duyabildiğim kadarıyla size söylemeye çalışacağım. Merhaba, biz dinliyoruz Meryem Hanım.

Meryem Karagöz: Hoca'm, merhaba.

İlhan Başgöz: Merhaba, merhaba Sayın...

Meryem Karagöz: Merhaba, Hoca'm. Sizin gibi bir Hoca'mızla yeniden bu yolda görüşmek çok güzel oldu. "Çok geçmiş olsun" diyorum Hoca'm. Halkbilimle alâkamız 2001'den sonra olan bir şey. Sizinle tanışmamıza yol açan ortama, Serpil Hoca'ma tekrar teşekkür ediyorum. Hoca'm iyisinizdir inşallah. Türkiye'de tekrar buluşmak dileğiyle kendinize çok iyi bakın, Hoca'm.

Balım Sultan Yetgin: "Kendinize çok iyi bakın, Türkiye'de buluşmak dileğiyle" diyor, "Sizinle tanışmamızı, buluşmamızı sağlayan Serpil Hoca'ya da çok teşekkür ederim," diyor Hoca'm, "Çok geçmiş olsun" diyor ve Türkiye'de beklediğini söylüyor Meryem Hanım.

İlhan Başgöz: Ben de bekliyorum Meryem Hanım, hem de sekiz gözle bekliyorum.

Balım Sultan Yetgin: Hoca'm, şimdi başka bir katılımcı arkadaşımız.

Döndü Akçay Odabaşı: Serpil Hoca'm, merhabalar. Ben de "Merhaba" demek istiyorum İlhan Hoca'ma.

Serpil Aygün Cengiz: Tamam son "Merhaba'yı alalım, evet.

Balım Sultan Yetgin: İsminiz neydi, Hoca'm?

Serpil Aygün Cengiz: Döndü Akçay Odabaşı.

Balım Sultan Yetgin: Yonca?

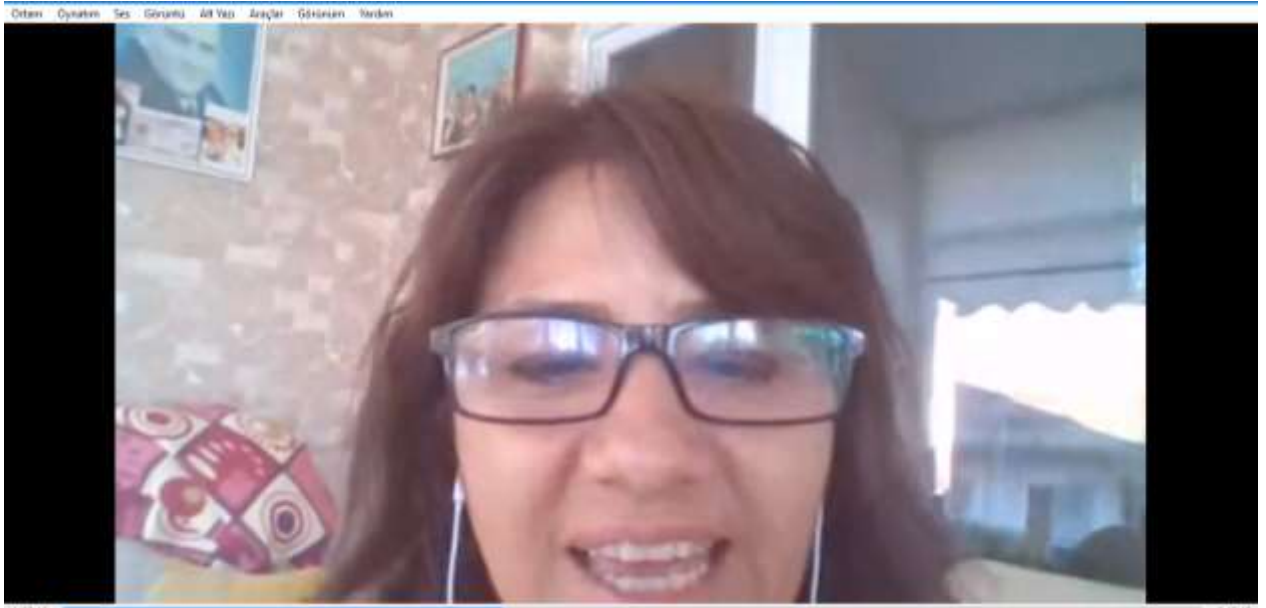
Serpil Aygün Cengiz: Döndü.

Balım Sultan Yetgin: Akçay Odabaşı.

Döndü Akçay Odabaşı: Evet, evet.

İlhan Başgöz: Merhaba, merhaba.

Döndü Akçay Odabaşı: Odabaşı. İsim olarak belki hatırlamayabilir ama sevgili Hoca'mız...

Sabah ilk indiğimizde Güre'ye, kalacak yer ayarlayamamıştık biz. O evde kaldık, hatta İlhan Hoca'mız beyaz çarşaf getirdi, "İstedığınız yerde yatabilirsiniz, kızlar" demişti. Tabii ben oraya giderken bir profesör kurs veriyor, oraya gidiyoruz, böyle aklımızda birçok şeyler var, ama sanki bir babamız karşılamıştı, sanki bir aile büyüğümüz karşılamıştı orada, çok duygulanmıştık, çok mutlu olmuştuk. Ellerinizden öpüyorum. Hatta benim eşim o sene askere gitmişti. Asker türküleriniz, verdiğiniz öğütler hâlâ kulağımızda asılı: Bize çok yol gösterdiniz. Dersler dışında hayat dersi de verdiniz bizlere, sizin ışığınızda gerçekten yürüyoruz ve yürümeye devam edeceğiz. Umarım sağlığınız bir an önce yerine gelir ve sizi tekrar görürüz. Ellerinizden öpüyorum, Hoca'm. Sizi çok seviyoruz.

Balım Sultan Yetgin: "Ellerinizden öpüyorum, Hoca'm. Sizi çok seviyoruz, Hoca'm" diyor.

İlhan Başgöz: Ne mutlu bana, yolumda devam eden bu kadar değerli öğrencilerim var, şimdi hepsi meslektaşım oldular. Hepinize sevgiler, saygılar dostluklar dilerim.

Balım Sultan Yetgin: Hoca'm, dün diyordunuz ya onu da söylemeniz: "Bu halkbilimine gönül vermiş insanlar; hepsi bir yiğit, yiğitlerim benim" diyordunuz ya dün. Siz de duygularınızı isterseniz biraz söyleyebilirsiniz, ister misiniz? Şimdi diğer bir arkadaşta da birisi daha el alacak konuşacak. Serpil Hoca'm, "Merhaba" demek isteyen var mı?

Serpil Aygün Cengiz: Evet. Şimdi şöyle ben tekrar sesleri kapatıyorum. Ben tekrar herkesten rica edeceğim. Ben kapatıyorum, ama bazılarının sesi açılıyor tekrar. Lütfen herkes mikrofonunu kapatabilir mi daha sonra açılırsa eğer tekrar? Şimdi Sevgili Balım, burada herkes "Merhaba" demek istiyor haklı olarak. Hoca'mızı böyle yıllardan sonra ilk defa görünce herkes çok heyecanlandı; fakat bu etkinliğin bitiş saati var benim kontrolümde olmayan. Dolayısıyla akışa tekrar dönelim mi diye düşündüm ben, Hoca'mız da dinlemeye devam eder, değil mi?

Balım Sultan Yetgin: Evet, Hoca'm. Nasıl devam etmesi lazım ise öyle devam etsin. Hoca zaten çok heyecanla dinliyor. Ben bir taraftan duyamazsa iletirim kendisine. Biz de programa bu şekilde katılırız. Hoca da çok heyecanlandı zaten, hepimiz çok heyecanlandık. Çok güzel bir deneyim oldu, size de çok teşekkür ederim. Biz katılmaya devam edeceğiz. Hoca'mıza ben anlatacağım eğer duyamazsa. Ses iyi olursa kendisi de işitebiliyor. Güzel olur, kolay gelsin. Bütün arkadaşlara, bütün hocalarıma sevgiler, saygılar gerçekten bize bu günü yaşattığınız için hepinize de çok teşekkür ediyoruz. Hoca'mın heyecanını burada olup da görmeliydiniz. Ben İlhan Hoca'mı çok büyük konuşmalarda bile bu kadar heyecanlı görmedim. Sağ olun, eksik olmayın.

Serpil Aygün Cengiz: Çok teşekkür ederim.

Balım Sultan Yetgin: İyi dileklerinizi, güler yüzünüz için, hepinize çok çok teşekkür ediyoruz, minnettarız, eksik olmayın.

Serpil Aygün Cengiz: Ne demek, Balım'cığım, biz de aynı duygular içerisindeyiz, Hoca'mız ne zaman dahil olmak isterse elbette. Biz devam edelim o zaman, şimdi Güre köyünde İlhan Hoca'mızın evinde Züleyha [Durak Özen] Hoca ve Cemil [Kurt] Hoca vardı, tekrar onlara bağlanalım mı?

Balım Sultan Yetgin: Evet, çok güzel olur, biz de heyecanla tekrar Güre'yi görmek çok istiyoruz. Teşekkür ederiz. Şimdi Hoca'yla mutlulukla Cemil Hoca'mızı Züleyha Hoca'mızı dinleyeceğiz. Kolay gelsin şimdiden.

Serpil Aygün Cengiz: Çok teşekkürler.

Balım Sultan Yetgin: Hoşçakalın şimdilik.

Serpil Aygün Cengiz: Evet, Züleyha Hoca'm, Cemil Hoca'm. Sizi bekliyoruz.

Cemil Kurt: Hoca'm, duyabiliyor musunuz beni?

Serpil Aygün Cengiz: Evet.

Cemil Kurt: Hoca'm, ben çok kısa konuşacağım, çünkü burada Nüvid Güray Hoca'm eşi Ayhan Bey, Kubilay Dökmetaş Hoca'm, Züleyha Hoca'm, Nilüfer Hanım, okulun emektarlarından Hasan Bey var. O nedenle ben İlhan Hoca'ya öncelikle saygılarımı sunuyorum. Orta Doğu Teknik Üniversitesi günlerinde Yaşar Kemal'in İlhan Hoca'ya yazdığı bir mektubu okumuştuk birlikte, "Evliyam" diye başlıyordu. Yani Yaşar Kemal, İlhan Hoca'ya "Evliyam" diye hitap ediyordu. Biz aslında hepimiz bir evliya görmüş gibi bir büyülenmişlikle izledik İlhan Hoca'yı. Ben malesef geçmiş yaz okulu katılımcılarından değilim, ama bir teknoloji tabiriyle *yeni nesil* Güre Yaz Okulu'nun hatıralar biriktirmesi sürecine vesile oldum. Küçük bir katkı olacak umuyorum. O yüzden yeni hatıraları oluştururken artık birlikteliğimizi sürdüreceğimizi düşünüyorum. Dediğim gibi ben burada diğer katılımcıları kendi bağlantıları üzerinden oturuma katmayı planlıyorum. Uzunca bir süre Cemil Kurt adı altında Nüvid Hanımefendi'nin görüntüsünü izledi katılımcılar, biz bir tane bilgisayar kullandığımız için hani öyle bir kafa karışıklığı olduysa belirtmiş olayım. Duyuyorsa başta İlhan Hoca'm saygılarımı sunuyorum. Serpil Hoca'm, bu etkinliğe öncülük ettiğiniz için size sonsuz teşekkürler. Şimdi çok kısa kısa Güre köyündeki katılımcılar duygularını aktarıp belki Hoca'mıza bir selam gönderecekler. Nüvid Güray Hoca'mla başlayacağız ve devam edeceğiz. Ben şimdi kamerayı ona aktarıyorum, Hoca'm.

Serpil Aygün Cengiz: Nüvid Bey orayı koruyan kişi, değil mi?

Cemil Kurt: Nüvid Hanım, emekli bir İngilizce öğretmeni Hoca'mız. Eşi Ayhan Bey yanında ve kırmadılar gerçekten çok güzel oldu. Dün kütüphanelerini ziyaret ettik evin, inanılmaz güzel bir mekân. İnanılmaz güzel bir hedef, yola çıkış hedefleri. *Yeni nesil* Güre Yaz Okulu'nun çok değerli katkılarıyla zenginleşeceğini düşünüyorum. Dün kütüphane üzerine çok konuştuk kendileriyle. Ben izninizle, Hoca'm, Nüvid Hoca'ma kamerayı çevireceğim şöyle.

Nüvid Güray: Merhabalar, Serpil Hoca'm.

Serpil Aygün Cengiz: Merhabalar.

Nüvid Güray: Size ve bu etkinlikte emeği olan herkese "Selam olsun" diyorum. Çok değerli İlhan Hoca'mıza saygılar ve sağlıklar dileklerimi iletiyorum.

Çok fazla zaman almamak adına, bilmiyorum anımsayacaklar mı? Yıllar önce bu derneğin ilk kurulma arzusu içerisinde olduklarında Sevgili Cengiz Bektaş'la birlikte kütüphanemizi ziyaret etmişlerdi ve bu derneğin kuruluşunda aktif görev almamı arzu ettiklerini söylemişlerdi, ama benim de kütüphanemin yeni kuruluş sıralarıydı o anda. Ben ikisini beraber nasıl yürütebilirim paniği içerisinde ne yazık ki kabul edememiştim o görevi; ama daima minnetle, şükranla anıyordum ve kütüphanemize kitap armağanları olmuştu. Halen onları çok büyük sevgiyle koruyoruz.

Geçen gün de Cemil Bey'ler kütüphanemize gelip konuyu anlattıklarında -onun öncesinde oğulları gelmişti- o kadar mutlu oldum ki anlatamam. Böyle güzel bir girişimin gerçekleşmiş olması ve bundan sonrasında çok büyük ivmeler kazanacak olması bana çok ama çok mutluluk verdi. Diyorum ki kültür, sanat ve bizler için duayen olan kişilere, sevgisi, saygısı olan insanlar el ele verdiği sürece ülkemizi çok güzel, çok aydınlık günler bekleyecek. Tüm emeği geçenlere tekrar selam olsun, diyorum. Saygılar sunuyorum.

Serpil Aygün Cengiz: Çok teşekkürler, Nüvid Hanım. Umarım yüz yüze geleceğiz, bu yaz olmadı ama...

Nüvid Güray: İnşallah, hayırlısı canım.

Cemil Kurt: Hoca'm, ben Kubilay Dökmetaş Hoca'ya ayarladım kadraji.

Serpil Aygün Cengiz: Tamam, çok teşekkürler.

Cemil Kurt: Biraz önce bahsi geçen mermer masanın etrafındayız. Gözlemeli, domatesli, salatalıklı ikramlarla birlikte bu buluşmaya katılıyoruz. Ben sözü ve görüntüyü Kubilay Hoca'ma bırakıyorum.

Kubilay Dökmetaş: Serpil Hoca'm, merhabalar.

Serpil Aygün Cengiz: Merhabalar.

Kubilay Dökmetaş: Öncelikle size çok teşekkür ediyorum Hoca'mla buluşturduğunuz için. Değerli Hoca'ma da buradan sağlıklar diliyorum. En son, daha doğrusu ilk ve son 2006 yılında Güre Yaz Okulu'na gelmiştim. O zaman sevgili Balım da vardı. Burada hep birlikte türküler söylediğimizi hatırlıyorum Hoca'yla birlikte. Yine o günlerin özlemiyle tekrar koştum buraya geldim. Yazlığım bu yakınlarda olduğu için evden telefonu açıp da oradan görüşme ya da konferansa katılmaktansa bizzat yaz okuluna gelip burda dostlarla hemdem olup hem buradan "merhaba" demek daha sıcak geldi bana. Herkese "Merhabalar" diyorum. Sevgiler, saygılar. Hoca'ma da buradan sağlıklar diliyorum.

Serpil Aygün Cengiz: Çok teşekkürler, Kubilay Bey, sağ olun. Kızılırmak türküsünü de siz Kızılırmak nehrinin orada kaydetmişsiniz Hoca söylerken galiba. Umarım onu da dinleme fırsatımız olur bir gün ya da izleme.

Kubilay Dökmetaş: Ben o türküyü, Kızılırmak türküsünü Amerika'daki delikanlıdan dinlemek isterdim şahsen bugün, İlhan Hoca'dan.

Serpil Aygün Cengiz: Bilmem ki uygun mu? İster mi? Söyleyebilir mi? Balım, ne dersin?

Kubilay Dökmetaş: Evet, 2000'li yılların başında Zara'da benim memleketimde Kızılırmak'ın kenarında birlikte derlemelere çıktığımızda Kızılırmak kenarında gezerken kendi kameramla çekmiştim İlhan Hoca'mı.

Daha sonra bu oluşuma sürpriz olsun diye o görüntüleri atmak isterim. İlhan Hoca bizzat solo yapıyor orada. Benim için tarihi mahiyette bir ses kaydı oldu; çünkü Muzaffer Sarısözen'in derlemiş olduğu bu türküyü -1950'li yıllarda Sarısözen Hoca derlemiş ama- İlhan Hoca'nın deyişle çocukluğundan itibaren bildiği bir türkü olduğu için, ağıt olduğu için İlhan Hoca'nın

hafızasındaki Kızılırmak olgusu bir halk türküleri araştırıcısı ve bir sanatçı olarak benim için daha makbul. Bu nedenle onu esas almamız gerekir diye düşünüyorum.

Daha sonra o videoyu paylaşmak isterim sizlerle.

Serpil Aygün Cengiz: Çok teşekkürler. Cemil Hoca'm?

Cemil Kurt: Ben buradayım.

Züleyha Durak Özen: Şimdi ben geleyim. Merhabalar.

Serpil Aygün Cengiz: Züleyha Hoca'm, merhabalar, 2001 yılı Güre Yaz Kursu katılımcısı Züleyha Hoca'm.

Züleyha Durak Özen: Yirmi yıla yakın, yıllar sonra burada olmak çok çok heyecanlı.

Tabii kendimi çok şanslı hissediyorum böyle bir imkânda burada hem de tam da mekânında, İlhan Başgöz'ün folklor evinde, burada olmak çok çok güzel.

Öncelikle burayı gerçekten tekrar mükemmel hale getiren Cemil Hoca'ma, eşine, kayınvalidesine çok çok teşekkür ediyorum, oğlu Berdan'a; çünkü mükemmel bir şey yapmışlar. Bize tekrar o anları yaşama imkânı sundular; çünkü biz burada tekrar o günlere döndük, İlhan Başgöz Hoca'mın bize, gençlere önderlik ettiği o günlere. Umarım dünya hakkında pek çok genç burada o halkbilim ışığını derinlemesine hissedecekler; çünkü İlhan Hoca'm bence masallardaki Hüma Kuşu gibi çok kıymetli, çok güzel. Ona bol bol sevgilerimizi, saygılarımızı gönderiyoruz. Umarım pek çok genç bizim yolumuzda ilerleyecektir. Yani sevgi ve saygıdan başka şurada söyleyecek pek bir şey bulamıyoruz, heyecanlıyız hepimiz, çok güzel bir ortamdayız. Bu hoş sohbet, muhabbet ortamında şu an kerevetin alt katındayız, birazdan kerevete çıkacağız. Saygılar gönderiyorum, sevgiler gönderiyorum. Çok zamanınızı almayayım.

Serpil Aygün Cengiz: Şimdi siz orada video çekim yapmıştınız evin içinde aslında, herkese göstermek için, değil mi? Hem de Cengiz Bektaş Hoca'nın evinde de çekim yaptınız, ama onları ayarlayıp gösterebilmek mümkün mü olmadı?

Züleyha Durak Özen: Evet.

Serpil Aygün Cengiz: Şöyle yapabilir miyiz, Cemil Hoca'm? Telefonunuzda videoyu açıp ekrana tutsanız, acaba gözükmez mi?

Cemil Kurt: Hoca'm, pek sanmıyorum, telefonumuzla da bir sıkıntı yaşadık, onları biz bilgisayarımıza yükledik, başka türlü paylaşalım. Belki şimdi canlı olarak mümkün olmayacak, ama başka türlü gruptaki bütün katılımcılarla paylaşmanın bir yolunu buluruz belki.

Serpil Aygün Cengiz: Tamam.

Cemil Kurt: Ben hemen etkinliğin ardından Balım Sultan Hoca'mıza göndereceğim İlhan Hoca sıcağı sıcağına son halini görsün diye. Bir yol bulursak birlikte düşünelim. Şu anda onu canlı olarak paylaşmak zor, hem bir tane bilgisayarın etrafındayız, o açıdan biraz zor görünüyor.

Serpil Aygün Cengiz: Tamam. Peki, çok teşekkürler; orada konuşmak isteyen başka misafir var mı acaba?

Cemil Kurt: “Merhaba” diyecek iki kişi daha var, Hoca’m. Ben Nilüfer Hanım’a bırakacağım ekranı şimdi, o da Hoca’mıza “Merhaba” demek istiyor.

Serpil Aygün Cengiz: Tamam. Nilüfer Kurt, Cemil Kurt’un eşi.

Nilüfer Kurt: Merhaba Hoca’m. Serpil Hoca’m, teşekkürler öncelikle çok heyecanlıyım. İlhan Hoca’ma, Balım’a sevgiler, saygılar en kısa zamanda İlhan Hoca’yı evine bekliyoruz, burayı hazırladık.

Çok heyecanlıyız gerçekten. Yaz kursunun yapıldığı bu evden, İlhan Hoca’nın evinden onun adına ev sahipliği yapıyor olmak çok mutlu ediyor bizi. Bütün katılımcılara da teşekkür ediyorum. Sevgiler, saygılar hepinize.

Serpil Aygün Cengiz: Çok sağolun, Nilüfer Hanım, görüşmek üzere yüz yüze de.

Nilüfer Kurt: Görüşmek üzere.

Cemil Kurt: Hoca’m, ben Nüvid Hanım’ın eşi Ayhan Bey’i kadraja yönlendireceğim. O da sağ olsun, bu etkinliğe katıldı bizimle beraber etkinliğin başından beri.

Serpil Aygün Cengiz: Bu arada Züleyha Hanım evi gösteriyor galiba. Gezelim mi gezebildiğimiz kadar?

Cemil Kurt: Evet aslında Züleyha Hoca kendi hesabından konuşurken görüntüleri paylaşabilir. Çok iyi fikir.

Züleyha Durak Özen: Tamam ben öyle yapıyorum biraz da.

Serpil Aygün Cengiz: Şu anda eve giriyoruz galiba. Bu evde Güre Yaz Kursu’na katılanlar için çok heyecanlı anlar bence çok. Biz 1997 katılımcıları göremedik, çünkü inşaat halindeydi o yaz ev.

Cemil Kurt: Evet, Hoca'm, burası ilk eğitimlerin gerçekleştiği büyük salon. Dediğim gibi kıt kanaat olanaklarla arkadaşların katkılarıyla falan bu şekilde tefriş edebildik.

Serpil Aygün Cengiz: Çok güzel olmuş, Cemil Hoca'm, elinize sağlık. Balım İlhan Hoca da görebiliyor mu acaba görüntüleri?

Balım Sultan Yetgin: Görüntüleri çok iyi göremiyor daha sonra büyüterek izleyeceğiz... Hoca'mın gözünde biraz sıkıntı var, çok iyi göremiyor. Daha sonra videoyu gönderdiğinde arkadaş, bir şekilde büyüterek daha iyi göstermeye çalışacağız.

Serpil Aygün Cengiz: Evet.

Balım Sultan Yetgin: Ama türkü söylemek istediğini söyledi, Kızılırmak türküsünü, bekliyoruz sıramızı. Hoca'mız Kızılırmak türküsünü söylemek için heyecanlı olduğunu söylüyor. Sizlerin heyecanını da duydu.

Serpil Aygün Cengiz: Tamam, ama görüntü de isteriz o sırada.

Balım Sultan Yetgin: Tabii görüntüyle birlikte, Hoca'm türkünüzü görüntüyle söylemek istersiniz değil mi? "Evet," diyor Hoca'mız.

Serpil Aygün Cengiz: Tamam. O zaman Ayhan Bey'e son sözü verelim sonra Hoca'mızı dinleyelim.

Cemil Kurt: Tamam, Hoca'm.

Balım Sultan Yetgin: Olsun, Hoca'm birazını söylersiniz.

Ayhan Güray: İyi günler diliyorum herkese. İlhan Hoca'ma bilhassa sağlık sıhhat ve uzun ömür diliyorum.

Her ne kadar beni hatırlamasa da eşimi hatırlar zannediyorum. Buraya ilk geldiklerinde Cengiz Bektaş'la beraber vakıf teklifini eşime yapmışlardı. Fakat ben İstanbul'da olduğum için kendileriyle görüşemedim, sonradan muttali oldum, beni çok etkilemişti bu faaliyetleri; fakat seneler sonra, yani imkân bulamamamıza rağmen böyle bir Cemil Bey'ler sayesinde böyle bir katılıma katılmam beni çok mutlu etti. Ben herkese iyi günler diliyorum, Güre'ye geldiklerinde misafirhanemize de bekliyorum ayrıca. İyi günler.

Serpil Aygün Cengiz: Çok teşekkürler, Ayhan Bey, iyi günler. Balım sıra mini konserimizde bence.

Balım Sultan Yetgin: Hoca'm, şimdi görüntüyü de açıyorum zaten ses açık. "Konserimizde sıra," diyor, Serpil Hoca. Konserimize umarım Kubilay Bey de katılır.

Züleyha Durak Özen: Umarım gözüküyordur, şu an bahçedeyim.

Serpil Aygün Cengiz: Evet, Züleyha Hoca'm, görebiliyoruz.

Züleyha Durak Özen: Ağaçların içinde.

Serpil Aygün Cengiz: Balım, sesleri kapatıyorum ben tamamen. Şimdi sen yeniden sesi açabilir misin?

Balım Sultan Yetgin: Tamam, Hoca'm, buyurun.

İlhan Başgöz: Başlıyoruz. (*İlhan Başgöz türküyü söyler*) "Kızılırmak parça parça olaydın olaydın olaydın olaydın/ Her parçanı bir diyara salaydım/ Sen de benim gibi yarsız kalaydın kalaydın/ Kızılırmak yedin allı gelini gelini gelini Suna boylumu/ Köprüye varınca köprü yıkıldı yıkıldı/ Üç yüz atlı birden suya döküldü/ Nice yiğitlerin belleri büküldü büküldü/ Kızılırmak yedin allı gelini gelini gelini Suna boylumu/ Silah getir şu kartalı vuralım vuralım / Dalgıç getir şu gelini bulalım/ Gelinsiz eve nasıl varalım varalım/ Kızılırmak yedin allı gelini gelini gelini Suna boylumu."

Balım Sultan Yetgin: Teşekkür ederiz, Hoca'm, ağzınıza sağlık. Hoca'm birkaç tane şiir söylüyordunuz. Anlatmak istediğiniz, paylaşmak istediğiniz şeyleriniz var mı?

Serpil Aygün Cengiz: Işıl Hoca'm, "Memleket" şiirini demişti ama. (*Alkış sesleri*)

Cemil Kurt: Biz alkışlıyoruz, Hoca'yı.

Serpil Aygün Cengiz: Evet, valla çocukluğumuzun cızırtılı telefonları, yüreğimiz ağzımızda hat koptu kopacak diye, 1970'li yıllardan bahsediyorum tabii, o duyguyla dinledik, çok çok teşekkürler. Balım, biz devam edelim mi akışa? Güre Yaz Kursu hakkında konuşacak olanlar var çünkü. Ben tekrar herkesin sesini kapatıyorum. Şimdi Güre Yaz Kursu'na katılanları dinleyelim. Ben 1997 yılı katılımcısıyım. Kendi deneyimimden bahsetmek isterim önce. Şimdi bu yaz kursunun üzerimdeki etkisini düşündüğüm zaman dört boyuttan söz edebilirim diye düşündüm ben. Birincisi İlhan Başgöz'le tanışmamın üzerimdeki etkisi: Kitaplarda adını gördüğümüz önemli bir akademisyeni yakından tanımak onun hem düşüncelerinden etkilenmemi hem de o zaman asistanken bana benim de bu alanda bir şeyler yapabileceğim duygusunu vermişti Hoca'yla tanışmak. Bunun pahası yok gerçekten. Bir de anlattığı konular tabii. Halk edebiyatı da anlattı bize, ama halk edebiyatı dışında da -Öznur'un da yazısında var kitapta, galiba Nihal'in yazısında da vardı, Amerika'da kot pantolon folklorundan da bahsetmişti mesela. Buna benzer bu konulardan değil mi, Hülya [Taş] Hoca'm? Hatırlıyorsun sen de...

Hülya Taş: Evet, tabii.

Serpil Aygün Cengiz: Halkbiliminde, 1990'lı yıllar Türkiye'sinde -eğer farklı düşünen hocalarım var ise tabii ki düzeltilebilirler söylediklerimi, fikirlerini söyleyebilirler- bana göre 1990'lı yıllarda, şimdi değil ama 1990'lı yıllarda iki farklı kol vardı sanki Türkiye'de folklorla. DTCF [Ankara Üniversitesi Dil ve Tarih-Coğrafya Fakültesi Halkbilim Bölümü], halk edebiyatı dışında uzaklardaki, çok uzaklardaki köylülerin geleneksel kültürüne odaklanmıştı. DTCF dışındakiler de halk edebiyatına daha çok odaklanmıştı. İlhan Hoca kursta hem bu ikisini birleştirmişti hem de geleneksel kültürün köylü kültürünün dışında da folklorun folklor olduğunu bize anlatmıştı. 1990'lı yılların halkbilim çalışmaları için bu çok ilerici bir şeydi. Hani okuduğumuz İngilizce metinler dışında Türkiye'den çok önemli bir halkbilimciden kot pantolon folkloru duymak mesela, başka konuları duymak çok şaşırtıcıydı.

Kursa eğitimci olarak Halil İnalçık, Henri Glassie ve sonra İngilizce eğitimci olarak Jennifer Petzen katılmıştı. Onların da hepimiz üzerinde etkisi oldu. Jennifer daha sonra Ankara'ya gelerek bir süre Ankara'da yaşadığında bizim onunla arkadaşlığımız da ilerlemişti ve birlikte bir çeviri de yapmıştık: "Folklorla Feminist Yaklaşımlar"⁴ diye. Öyle hayatımda kalıcı bir etkisi oldu kursun. Bir de kursta tanıştığım insanlar sonradan hayatımda hâlâ olan çok değerli insanlar, arkadaşlarım. O zaman katılımcıların çoğu gençti, çoğumuz [kursu katılan] akademisyenlerin çoğu asistandı ya da yardımcı doçentti. Onlarla bu güne kadar süren bir ilişkimiz oldu, bunu kursa borçluyuz diye düşünüyorum.

Akademisyenler haricinde de Kültür ve Turizm Bakanlığından folklor araştırmacıları gelmişti ki ben kursta onları görüp onlarla tanıştığımda Kültür ve Turizm Bakanlığından folklor araştırmacısı unvanıyla bir pozisyon olduğunu, böyle bir iş olduğunu oraya gelen katılımcılardan öğrenmiştim ve onlarla da süreç içinde dostluklarımız gelişti. Bir de tabii kaldığımız köyde ve kaldığımız evlerde Güre köylüleriyle ilişkilerimiz oldu, onların da hayatımıza kattığı çok değişik bir şey oldu, benim için daha doğrusu. Onu nasıl ifade edebilirim? Ben bu kursu katılmadan önce folklor

⁴ Cathy Lynn Preston, 1999, "Folklorla Feminist Yaklaşımlar", çev.: Jennifer Petzen, Serpil Aygün Cengiz, *folklor/edebiyat*, Cilt: V, Sayı 19, 21-26.

denildiğinde işte halk mutfağı, halk mimarisi gibi başlıklar altında ortaya çıkan ürünler falan bunlar çalışılıyor düşünüyordum, ama oraya gittiğimde kanlı canlı benim gibi gerçek bir hayatı yaşayan, benimki gibi argo dünyaları olan, benimki gibi cinsel dünyaları olan, her türlü dünyası olan gerçek insanlar[dı] köylüler... Birden bu konuda -daha önce köylü görmemiş değilim, ben de dokuz, on yaşıma kadar -herkesin bir köyü vardır gittiği- benim de vardı elbette, dedemlerin; fakat orada halkbilimi eğitimi alan biri olarak köylülerin evinde kalınca halkbiliminde çalışılan şeyin bana göre çok eksik olduğunu fark ettim. “Folklor” denilen şeyin aslında gündelik yaşama, yani gerçek insanların gerçek sıradan hayatına yoğunlaşması gerektiği bir alan olduğunu ilk kez Güre Yaz Kursu’nda düşünmüştüm. Benim için çok değerliydi Güre’nin bu etkisi. Şimdi kitapta [*Türkiye’nin İlk Folklor Yaz Okulu: İlhan Başgöz Güre Yaz Kursu’nda*] herkes uzun uzun yazdı, ama ben özellikle söylemek istediklerini odaklamak isterler diyerek önemli konuları, sözü arkadaşlarıma vereceğim. Kitaptaki sıraya göre gidelim diye düşündüm: Nihal Kadioğlu Çevik de Kültür ve Turizm Bakanlığında çok değerli bir folklor araştırmacısı. 1997 Yaz Kursu’nda vardı. “Güre Yaz Okulu ve Folklorun Mutlu Azınlığı” diye güzel de bir yazı yazdı kitaba. Duyabiliyor mu beni acaba?

Nihal Kadioğlu Çevik: Şimdi mikrofonumu açtım.

Serpil Aygün Cengiz: Tamam.

Nihal Kadioğlu Çevik: Şimdi duyabiliyorum.

Serpil Aygün Cengiz: Tamam. Evet, Nihal, neler söylemek istersin?

Nihal Kadioğlu Çevik: Öncelikle tekrar “Merhaba,” Hoca’ma, 1997 Güre Yaz Okulu ya da Yaz Kursu’ndaki sınıf arkadaşlarıma, buradaki meslektaşlarıma herkese “Merhaba” demek istiyorum. İlhan Başgöz’le benim ilk karşılaşmam kitapta da belirttim bunu, *Folklor Yazıları*⁵ kitabıyla oldu. Sanıyorum 1986 yılıydı, Hacettepe [Üniversitesi Türk] Halkbilimi Bölümü’nde öğrenciyken o kitabı okuduğumda yağmur duasından da söz ediliyordu kitapta, halk edebiyatının yanı sıra. İçerisinde bir Enstitü, “Folklor Enstitüsü nasıl olmalı?”, bu da vardı ve derleme yöntemlerinden de bahsediliyordu. Orada aslında tanımak istedim, “İlhan Başgöz kimdir?” Yurt dışında olduğunu o zaman öğrendim, orada yaşıyor olduğunu.

“Çok uzak,” dedim kendi kendime, aslında çok yakınmış. Çok yakın olduğunu Güre’de 1997 yılında öğrendim. Güre Yaz Okulu ilk olma anlamında gerçekten sembolik bir anlam taşıyor hepimizin hafızalarında mutlaka. Ben orada özgür katılımlı platformu da çok çok önemsiyorum. O ortam Güre’de, o ortamla da çok çok bağlantılıydı. Bir de Hoca’nın yaklaşımı önce sorgulayıcı; konuları anlatırken hep zıtlıklar, karşıtlıklar üzerinden anlatması benim için çok etkileyiciydi, önemliydi. Sonra folklorun kendi yaşam deneyimini çok açıklıkla paylaşması, folklorun gelişimindeki o sosyal-politik süreçlerle birlikte onlardan söz ederek yine ele alması önemliydi, onu hatırlıyorum. Mesela gelenekten bahsederken geleneğin devam etme isteği, ama insanın, insan yaratıcılığının o geleneğin devam isteğiyle çekişmesi, bunun bir sonuç doğurması, halk sanatının, halk edebiyatının bu şekilde geliştiğini söylemişti onu hatırlıyorum ve bu benim mutfak kültürüyle yaptığım çalışmalarda kıyaslama yapmamı da sağlamıştı. Onun dışında ben çok kısa bahsetmek istiyorum, “memleket meseleleri” diyorum genel olarak buna, memleket meselelerini çok konuştuk.

⁵ İlhan Başgöz (1986), *Folklor Yazıları*, İstanbul: Adam Yayınları.

Yani gündüz devam eden o bilgi alışverişinin dışında akşamlara, gecelere uzanan o sohbetlerde o memleket meselelerinde aslında çok şey vardı. Sonrasında kitabında bahsettiği o yaşam öyküsündeki kırgınlıklar, kırılmalar onları nispeten aldık biz, daha sonrasında gördük. O yaşam öyküsündeki ona birtakım acı veren şeyleri bazen çok mizahla, bazen bir dersi anlatır gibi aldığını, bize yansıttığını hatırlıyorum. O da çok değerliydi. Çok uzun, güzel bir süreçti ve burada tabii Cengiz Bektaş'ı sevgiyle, saygıyla anıyorum. Onun bir kuş evleri anlatımı kuş evlerine bakış açımızı değiştirmesi, özellikle Cengiz Bektaş'ın halktan hiç kopmaması. Yani şunu hiç unutmuyorum, sanıyorum yazdım onu, "Aman ha dikkat", demişti. "Halkbilimi yapabilirsiniz, ama halktan kopabilirsiniz," yani bu da bence çok önemliydi. Hoca'nın da şiirle bağlantıları, işte o güçlü bağlantıyı hatırlıyorum. Tüm bu süreç hani yazıya da dökülebildiğimiz kadar belgeye dönüştü, daha da dönüşecek, ama benim için öncelikli şeylerden birisi şu anki durumunu da gördüğümüz Güre'nin, Güre Yaz Okulu'nu devamını bir şekilde nasıl sağlayabiliriz, buna nasıl katkı sağlayabiliriz? Ben her zaman bireysel olarak da, Kültürel Araştırmalar Vakfı olarak da Kültür Araştırmaları Vakfı olarak da bu süreci nasıl destekleyebiliyor isek, elimizden ne geliyorsa destekleyeceğimizi özellikle belirtmek istiyorum. Çok konuşacak şey var, çok kişi var; o yüzden tekrar herkese sevgi ve saygılarımı gönderiyorum. Sağ olun. Duyamıyorum.

Serpil Aygün Cengiz: Kendi mikrofonumu da kapatmıştım da. Elektronik kitabı da tekrar paylaşırız, daha uzun senin söylediklerini de; çünkü akademik değerlendirmeler de daha yoğun, uzun, vardı senin yazında, isteyenler oradan da okuyabilir, okusunlar hatta.

Nihal Kadioğlu Çevik: Evet, çok konuşulacak şey var, o yüzden kısaca anlatmak istedim hislerimi.

Serpil Aygün Cengiz: Evet, çok teşekkürler. Kitapta Güre Yaz Okulu üzerine yazısı değil, ama Güre Yaz Kursu sırasında 1997'de yaptığı söyleşiyi yayımlatan bir yazarımız da var. Gazi Üniversitesi'nden Prof. Dr. Mustafa Sever. Etkinliğin başında buradaydı. Ben ulaşmaya çalıştım, ama maalesef işte yüz yüze teknik sorunlar oluyor maalesef. Kitapta yazısı olan yine 1997'de ve sonra yanlış hatırlamıyorsam 1999'da ikinci defa [Güre Yaz Kursu'na] katılan Öznur Tanal var, Kültür ve Turizm Bakanlığında. Öznur'a bakıyorum, o sürekli koptu geldi, biraz İnternet'in sıkıntılı olduğu bir yerde olduğunu yazmıştı bana, şu anda listede göremiyorum adını. Öznur da Kültür ve Turizm Bakanlığında çok yeni emekli oldu ve o da İlhan Hoca'yla orada tanıştıktan sonra ilişkilerinin devam ettiğini, İlhan Hoca'nın babasıyla yaptığı görüşmelerle kendi babasıyla ilgili bazı şeyleri daha iyi anladığını... O kadar ilginç ki yazısı onu da çok isterim herkes okusun.

Kitapta yazısı olan diğer yazarımız Prof. Dr. Abdulkadir Emeksiz Hoca, İstanbul Üniversitesi'nden. O da Güre Yaz Kursu'na 1999 yılında katılmıştı. Abdulkadir Hoca'm, burada mı? Başka bir toplantı için ayrılacağını söylemişti, çok özür diliyorum.

Joyce Deaton? 2001 yılında Güre Yaz Kursu'nun bir yandan da katılımcılarına bakıyorum, Joyce burada mı? Etkinliğin başında vardı, ama [buluşmamızın dili] çok Türkçe oldu değil mi? Joyce da ayrıldı ne yazık ki. Fakat Joyce'un "Uzun İnce Bir Yoldayım Gidiyorum Gündüz Gece" başlıklı İngilizce yazısının çevirimi burada. Gülgün Şerefoğlu. Gülgün aynı zamanda mesleği gereği çevirmenlik de yapıyor ve aynı zamanda Ankara Üniversitesi'nden daha yeni yüksek lisans derecesini aldı. Acaba Gülgün bu yazıyla çeviriyle ilgili kendi düşüncelerini bizimle paylaşır mı? Joyce Deaton adına da, kendi adına da.

Gülgün Şerefoğlu: Merhabalar, herkese merhabalar.

Serpil Aygün Cengiz: Evet. Gülgün'cüğüm, ben şimdi herkesin sesini kapatıyorum tekrar, sen kendi sesini açar mısın?

Gülgün Şerefoğlu: Tabii ki, oldu mu, Hoca'm?

Serpil Aygün Cengiz: Evet, oldu.

Gülgün Şerefoğlu: Gerçekten eşsiz bir deneyim oldu. Çok güzel bir toplantı olacağını tahmin edebiliyordum, ama bu kadar büyük ve eşsiz bir deneyime dönüşeceğini açıkcası tahmin etmemiştim. O yüzden burada olma imkanı çok kıymetli, çok teşekkür ediyorum. Malum konuşulacak çok fazla şeyimiz var, çok vakit almadan kısaca değineyim bahsettiğiniz gibi. Joyce'un yazısını çevirmek bana kısmet oldu diyelim, benim şansım oldu.

Aslında çok içten, hem İlhan Hoca'yı hem aralarındaki ilişkiyi, anılarını çok güzel bir yazıydı, fakat tabii böyle duygusal yoğunluğu olan içten bir yazıyı çevirmek de aslında hem kolay hem zor, çünkü onun anlattığı kısımları değiştirmemek oradaki duyguyu azaltmamaya çalışmak gibi ben kendime bir misyon edindim yazıyı çevirmeye çalışırken. Ama benim için gerçekten çok güzel oldu. Yalnızca bir çevirmen olarak, mesleki olarak değil aynı zamanda böyle bir çalışma içinde yer alma şansı bulmuş olmak hem kişisel olarak çok güzel hem de çevirmenin gerçekten hayatında elde edebileceği çok güzel, çok spesifik bir şans oldu. O açıdan ben de Serpil Hoca'ya teşekkür etmek istiyorum, böyle bir şansa sahip olabildiğim için. Yani belki Joyce burada olsaydı kendisi anılarıyla ya da yazısıyla ilgili daha farklı şeyler anlatmak isterdi, ama dediğim gibi yani oldukça hem yalın hem de duygu dolu bir yazıydı. Umuyorum ki Türkçesi okunurken de bu özelliğini kaybetmemiştir. Elimden geleni yapmaya çalıştım. Sanırım söyleyebileceğim farklı bir şey yok. Bir de hazır söz hakkımı elime geçirmişken hemen Güre Yaz Okulu'na katılmış olan hocalarımızı burada dinlerken gerçekten gıpta etmemek mümkün değil, insan gerçekten imreniyor. "Ne kadar şanssızmıyız," diye düşündük gerçekten, böyle bir deneyimi yaşayamadığımız için, ama dediğim gibi burada bulunmak, burada sizleri dinleyebilmek çok önemli, İlhan Hoca'mızı görebilmiş olmak. Ben hiç tanışma şerefine erişemesem de burada görmüş olmak gerçekten çok güzel oldu. Çok teşekkür ediyorum. Sağlıklı günler İlhan Hoca'mızla diğer Hocalarımıza. Görüşmek üzere.

Serpil Aygün Cengiz: Gülgün, çok teşekkür ediyorum, çok sağ ol. Şimdi Trakya Üniversitesi'nden Selma Ergin Sol'un da bir yazısı vardı. O da sürekli bağlandı, koptu gitti, koptu gitti, ama şu anda listede gözüküyor adı. 2001 yılı Güre Yaz Kursu katılımcısıydı.

O zaman Kerem Yılmaz'ın sözüme verelim eğer duyuyorsa, evet. Kerem Hacettepe Üniversitesi Kültür İşleri'nde çalışıyor. DTCF Halkbilimi Bölümü mezunu. Kerem'in kitapta hem yazısı var hem de küçük bir albümü var, Güre'de çektiği yüzden fazla fotoğrafı bir albüm olarak hazırladı ve onu kitapta değerlendirdik. Kerem, şu anda bağlantılı gözüküyorsun, ama duyabiliyor musun bilmiyorum. Kerem diyor ki, "Ben yalnızca izleyebiliyorum, kamera ve mikrofon erişime izin vermiyor." Evet, ama çareler tükenmez, Kerem, hemen telefonla seni arıyorum. Sesini duyalım en azından ne düşündüğünü öğrenelim.

Kerem Yılmaz: Alo?

Serpil Aygün Cengiz: Kerem, merhaba.

Kerem Yılmaz: Merhaba, Hoca'm.

Serpil Aygün Cengiz: *(Ses yankılanıyor)* Bilgisayarımı kapatabilir misin?

Kerem Yılmaz: Bir saniye.

Serpil Aygün Cengiz: Whatsapp çalışıyor, değil mi sende, çalışıyor mu Whatsapp?

Kerem Yılmaz: Evet.

Serpil Aygün Cengiz: Görüntülü arayacağım seni, olur mu? Kapatıyorum sen de bilgisayarımı kapat lütfen, olur mu?

Kerem Yılmaz: Tamam.

Serpil Aygün Cengiz: Evet. Kerem, merhaba şöyle göstereyim seni.

Kerem Yılmaz: Merhaba, Hoca'm.

Serpil Aygün Cengiz: Evet, bak görüntülü buluşmuş olduk. Yazın ve kitapta mini bir albümün var, neler söylemek istersin Güre Yaz Okulu'nun etkileri üzerine?

Kerem Yılmaz: Hoca'm, öncelikle herkese selamlar. İlhan Hoca'ya ve Balım Hoca'ya da özel olarak selam söylüyorum. Biz 2001 yılında bir grup arkadaşla birlikte katılmıştık. Ses geliyor mu Hoca'm?

Serpil Aygün Cengiz: Geliyor, biraz az geliyor ama evet geliyor, devam et.

Kerem Yılmaz: Ben bağırarak konuşacağım ses iyi gelmiyorsa.

Serpil Aygün Cengiz: Lütfen, evet lütfen.

Kerem Yılmaz: Biz Güre Yaz Kursu'na 2001 yılında katıldık, beş arkadaş başvurduk. Halk edebiyatı alanında eksikliğimizi anlatan bir mektup yazmıştık İlhan Hoca'ya başvuru sırasında, o da bizi kabul etti. Orada yazdıklarımızı da, bunları bize söyledi, neden kabul ettiğine dair gerekçelerini.

Bizim için tabii çok farklı eğitim oldu Dil Tarih'ten sonra İlhan Hoca'nın yanında olması. Biz *Amerikalı* bir hoca bekliyorduk, böyle İngiliz aksanıyla konuşan, Hoca bizim gözümüzde çok büyük, biz de lisanstan yeni mezun olmuşuz, "Bizimle muhatap olur mu?" diye merak ediyoruz, ama çok güzel bir iletişim kurduk Hoca'mızla. Hoca pırıl pırıl Türkçesiyle Ali İzzet'ten şiirler okuyordu, halk edebiyatından bize şiirler okuyordu.

Folklorla ilgili, halk edebiyatının yanında sizin de belirttiğiniz gibi çok değişik konulardan bahsetti. Orada farklı üniversitelerden arkadaşlar da vardı. Ben de o zamanlar daha yüksek lisansı yeni kazanmıştım, ama bilimsel hazırlığa gidecektim, bekliyordum, daha başlamamıştım. İlhan Hoca'nın bilim insanlığı bizi çok etkilemişti. Saatlerce hiç durmadan en az üç, üç buçuk saat ders anlatıyordu ayakta, tahta başında tüm sorularımızı cevaplıyordu. Bazen bize sorular sorarak derse katılımımızı da sağlıyordu. Bizim için bilimsel ders işlemenin veya bilimsel seviyenin nasıl olduğunu gördüğümüz zamanlardı diyebiliriz.

Kendisi bize evinde hiç yabancılik hissettirmedi. Yani o baştaki korkularımızın hiçbirini yaşamadık. Tabii onun dışında Tahtakuşlar köyünü ve müzesini ziyaret ettik; kitaptaki mezarlık fotoğrafları o köyden. Bir de köy düğününe katıldık, ayrıca oradaki çalışmalarımızı da fotoğrafla belgelemeye çalıştım. Onların da çoğu kitapta yayımlandı. Hoca'mıza teşekkür borçluyum bir bilim insanı olarak tüm halkbilimine katkılarından dolayı hem de bize gösterdiği misafirperverlik, büyüklük, bilim insanının nasıl olması gerektiğine dair verdiği ipuçları ve çalışkanlığıyla örnek olmasından dolayı. Bu vefayı gösterip bize teşekkür etme imkânını sağladığımız için başta size ve *folklor/edebiyat* dergisinden Metin [Karadağ] Hoca'ma çok teşekkürler bize bu imkânı sağladığımız için.

Serpil Aygün Cengiz: Çok sağ ol, Kerem'ciğim, şimdi [telefonu] kapatıyorum o zaman, sen bilgisayardan devam edersin, olur mu?

Kerem Yılmaz: Teşekkürler, Hoca'm, herkese selamlar. Sağ olun.

Serpil Aygün Cengiz: Görüşürüz. Evet şimdi kitapta yazıları olan Selda Erdurak Açıl, Aysun Çobanoğlu Davulcu da vardı. Selda Erdurak Açıl, İzmir'de öğretmen ve 2001 yılı

katılımcılarından, ama sanıyorum şu anda aramızda yok. Aysun Çobanoğlu Davulcu da, o da sürekli bağlandı koptu, bağlandı koptu. Aysun Kültür ve Turizm Bakanlığında Folklor araştırmacısı. 2001 yılı, pardon 2003 yılı katılımcısıydı. Balım da şu anda duyuyor, evet. Biz kitabın son bölümünde fark ettiyseniz İlhan Hoca'nın son yıllardaki fotoğraflarından oluşan bir albüm hazırladık. O albümü hazırlayan da aslında Balım. İlhan Hoca'nın fotoğraflarını elden geçirdi ve on yedisini seçerek böyle bir mini albüm hazırladı kitap için. Balım duyabiliyorsa acaba söz almak ister mi?

Balım Sultan Yetgin: Merhaba, Hoca'm. Duyuyorum sizi, özür diliyorum.

Serpil Aygün Cengiz: Merhaba, Balım. Bu kitapla ilgili kitabın heyecanını sen de başından beri paylaştın. “Yaşasın Whatsapp!” diyorum ben (*gülüşmeler*) ve o sondaki bölümü hazırladın. Biz İlhan Hoca'yı 2015 yılından beri görmüyoruz. Ama senin sayende son yıllardaki fotoğraflarından görmüş olduk ve sonuncu fotoğraf da Indiana Üniversitesi'nin verdiği *200. Yıl Ödülü* fotoğrafı. Çok özel bir fotoğraf o.

Balım Sultan Yetgin: Hoca'm, ben İlhan Hoca'yla Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi'nde Sosyoloji Bölümü'nde araştırma görevlisi olarak çalışırken karşılaştım. Daha önceden hem yazdıklarından tanıyordum hem de babam da folklorla amatör olarak ilgilendiği için tanıyordum İlhan Hoca'yı, ama tanışma fırsatım olmamıştı. Hatta Van'a gitme sebebim de bir şekilde İlhan Hoca'ydı. Babam bana Van'da çalışmamı önerdiğinde daha *master* yaparken, “Babam Ankara'da yaşadığımız yerde çalışmamı düşünmüyor da beni Van'a göndermeye çalışıyor” diye biraz babama bozulmuştum. Babam da demişti ki, “İlhan Başgöz gibi bir Hoca'nın yanında çalışmak kaç kişiye nasip olabilir, sen bir git.” Ben de Van'a gittim. Sosyoloji Bölümü'ne. İlhan Hoca'yla tam sizin dediğiniz gibi tanıştıktan sonra gerçekten İlhan Hoca'nın yanında pişmek başlı başına bir okul oldu benim için... Onun hem gerçek bir bilim adamı modeli olması bana hem de muhabbeti o kadar güzeldi ki ben bir şekilde Van'da kaldım. Van'da kendisi Edebiyat Bölümü'ndeydi ama ben Sosyoloji Bölümü'ndeydim. Ondan sonra iletişimimiz sürekli devam etti ve o sıralarda Güre Yaz Okulu bir veya iki kez daha yapıldı. Ondan sonra bir sene organize edemedik, o yıl mümkün olmadı. O sene Hoca, köyün çocuklarına ders vermeye başladı. O da çok güzel bir deneyimdi. Hocanın idealistliğini bir kere daha orada gördüm. Onun her bir çocuğa, küçüğünden büyüğüne her yaşta bir kelime öğretebilmek için nasıl uğraştığını görünce büyük bir hayranlık, saygı duydum hepimiz gibi. Daha sonra bana Amerika'ya Folklor'a, kendi Bölümü'ne başvurmamı söyledi. Ben birazcık tereddüt ettim, çünkü Sosyoloji Bölümü'ndeydim, kültür sosyolojisi çalışıyordum sonuçta uzak değil...

Başvurup buraya geldikten sonra İlhan Hoca'nın buradaki evi de bir Güre Yaz Okulu gibi aynen. Her milletten öğrencinin bulunduğu bir folklor okulu gibi. Bunu belki paylaşmak pek mümkün olmadı. Mesela şimdi Çin'den bir öğrencisi var, Xioshi Wei, aramızdaki ismi Elican. Burada bizim Folklor ve Etnomüzikoloji Bölümü'nü bitirdi, o da dokuz yıl burada kaldı. İlhan Hoca'nın buradaki evinde, Hoca'm oradan bağırıyor, Chicago Filarmoni Orkestrası'nda çalışan bir arkadaş da bu evde kaldı doktora yaparken, bir dolu arkadaş. Ben buraya geldiğimden beri saydım on yedi kişi; doktora öğrencisi ve *visiting scholar*, konuk araştırmacı olarak bu evde kaldı. Yani İlhan Hoca'nın evinde en az iki, şu anda ben mezun oldum, bir arkadaş daha aşağıda yaşıyor, o da tezini bitirmek üzere, inşallah bitirecek. Burası da bir okul gibi zaten, yani bir aile, aynen Güre'de bahsettiğiniz gibi. Hoca'nın hayata bakışı, hayatı görme biçimi; öğrenme ve öğretme biçimi, onun yaşam şekli ve bize de bunu öğretti bu çok güzel.

Arkadaşlar, birçok doktora öğrencisi geldi gitti. Dünyanın her tarafında hâlâ sizin gibi selamlarını

gönderiyorlar, yazıyorlar, arıyorlar. Hoca'ya güzel dileklerini gönderiyorlar. Bir tek ben biraz uzun kaldım işte, farkı biraz o oldu, çünkü İlhan Hoca, gerçekten benim Hoca'm, ustam, babam oldu. Özellikle annemin ve babamın hastalandıkları o yıl, ben bir yandan doktoramı bitirmeye çalışırken bir yandan da onlardan uzakta olmaktan dolayı zorlandığım yılda bunu daha iyi hissettim. İlhan Hoca'nın sadece Hoca'm değil, çok iyi, idealist, vicdanlı olduğunu görmek de hayranlığımı arttırdı. Daha sonra onun da bana ihtiyacı olabildiği her zaman da elimden geldiği kadar yanında olmak istedim. Son birkaç yıl ikimiz de Türkiye'ye gelme hayali ve umuduyla bekliyoruz. Hoca'nın sağlık koşulları el vermedi, ama inşallah yapabilirsek şu anda benim en büyük hayalim o oldu. İlhan Hoca'yla gelip bütün halkbilimci, halkbilimine gönül veren insanlarla, meslektaşlarımızla karşılaşmak. Hoca orada bir kahve içip bütün bu insanlarla yüz yüze muhabbet edebilirse, ben bu deneyimi de yaşayabilirsem çok mutlu olacağım. Şimdi onun için uğraşıyoruz. Sağlıklı, mutlu, ayakta kalarak bir an önce memlekete gelmek istiyoruz. Şanslı olduğumu düşünüyorum.

Bazen hayat burada çok zor oluyor bizim için. Biz gerçekten ülkemizi, toplumumuzu, insanlarımızı, toprağımızı, her şeyimizi çok özlüyoruz; belki fazla hassasız bilemiyorum, ama o yüzden bizim için iki kat daha zor oluyor. Bazı insanlar böyle hissetmiyor, ama bizim için zor oluyor. Öbür taraftan da İlhan Hoca her dakika, en sıkıntılı hasta olduğu zaman bile bir şiir okuyor, sabah uyanıyor bir beyitle ne demek istediğini söylüyor. Bu da benim için büyük bir şans diye düşünüyorum. Şanstan da öte gerçekten onun dediği gibi, "Hayat bir okul" ve ben bu okulda hâlâ bir öğrenciyim. Öğrenebildiğim kadar, yaşayabildiğim kadar yaşamaya çalışıyorum, ama gerçekten büyük hayranıyım. Güre'nin, Güre Yaz Okulu'nun bu şekilde anlatılması, konuşulması muhteşem bir duygu, bu her şeye değer. Hepinize gerçekten çok teşekkür ediyoruz, minnettarız. Hoca'ya ve bana yaşama sevinci oldu.

Şimdi bu sevinçle, bu duyguyla biz inşallah Boston'a gideceğiz. Hoca tedavisini olacak ve biz Türkiye'ye geleceğiz. Sizlerle karşılaşacağız, buluşacağız. Teşekkür ediyorum, gerçekten çok güzel bir deneyim, unutamayacağım bir şey. İlhan Hoca'nın bir de böyle bir tarafı var, çok farklı çevrelerde, dünyanın her yerinde insanları, güzelliğiyle, güzel enerjisiyle o iyi niyetiyle, idealistliğiyle buluşturuyor bir şekilde. Çok güzel, buna ne diyeyim misyonu mu, Hoca'nın enerjisi mi, karakteri mi... Ben bunun için kendi adıma da minnettarım böyle bir şeyi yaşama fırsatı bulduğum için. Bir şekilde yolun içine girdim, bu da çok güzel. Zaten hayat bir şekilde bir anlam kurabilmek değil mi? Niye? Ve bu anlamı kurabilmemde benim hayata anlam verebilmemde İlhan Hoca'nın çok büyük bir yeri var. Onun için de kendimi çok şanslı hissediyorum. Bazen zorluklar oluyor tabii, ama o da yine hayat...

Serpil Aygün Cengiz: Balım sen şöyle çok önemli bir şeye sebep oldun hepimiz için. Hem benim için hem bu gruptaki herkes için. Sen olmasaydın, senin bu sıcak ve etkileşime açık karakterin olmasaydı biz İlhan Hoca'yla [bugün bu] iletişim kuramazdık, yani hem Hoca'nın ilerlemiş yaşı nedeniyle hem sağlık sorunları nedeniyle kuramazdık. Yani hepimiz, bu grupta olan birçok kişi İlhan Hoca'yla e-postalaşıyordu, telefonla görüşüyordu falan eski yıllarda, ama şimdi bu çok zor olabiliyor, çok nadiren olabiliyor, fakat senin sayende biz bir bağ kurduk yeniden ve senin sayende buradayız hepimiz.

Balım Sultan Yetgin: Estağfurullah, Hoca'm.

Serpil Aygün Cengiz: Yani senin köprü olmanla.

Balım Sultan Yetgin: Ben de aynı şekilde sizlerle kurduğumuz bu iletişimin bize bir hediye olduğunu düşünüyorum. O nedenle ben bunu sevinerek yapmaya çalıştım, ama biliyorum ki birçok

eksiklikler, birçok sıkıntılar da oldu, ama gerçekten yapabileceğimi yapmaya çalıştım. Çok daha güzel olabilirdi. Hayat koşulları burada son yıllarda, bir de bu salgın dolayısıyla çok yalnız kaldık, zor oldu biraz. O yüzden iletişim biraz daha kopuk oldu. Gönül isterdi ki çok daha güzel, çok daha rahat bir iletişim kurabilelim; ama biliyoruz ki Hoca da bunu her zaman söylüyor, ben de öyle hissediyorum; insanların bu şekilde sevgiyle, samimiyetle bizimle muhabbete girmek istemeleri, bunun için çaba göstermeleri, evrenin, Tanrı'nın, hayatın bize bir hediyesi. Ben bunun için teşekkür ediyorum; bu hediyei verdiğiniz için, bu gücü bu yaşam enerjisini verdiğiniz için. Ben elimden geleni yapmaya çalıştım ama eksiklikler de oldu kusurumuza bakmayın lütfen.

Serpil Aygün Cengiz: Estağfurullah, Balım. Biz seninle Whatsapp'tan ne zaman yazışsak -sen hiç uyumuyorsun bence- çünkü ben saat kaçta yazarsam yazayım anında cevap geliyor senden. Yirmi dört saat ayaktasın sen orada, bildiğim.

Balım Sultan Yetgin: Evet, evet. Günde iki veya üç saat uyuyabiliyorum. *Caregiver*, yardımcı bakıcı da geliyor artık, ama Hoca'nın biraz bu sıralar uyuyamama -uyuyamıyor- veya bazı başka sıkıntıları oluyor. Günde iki veya üç hatta bazen bir saat uyuyabildiğim zamanlar oluyor benim de, ama sonucunu alıyoruz. Hoca'nın mesela tansiyon problemi oluyor veya başka bir kanama oluyor, onlar sonra bir şekilde geçince bir saat uyuyoruz, ama Hoca'nın bir lafı var, "Uğraştık ama tepeye çıkardık" diyor. O yüzden uykusuzluk sorun olmuyor, ama sıkıntı varken, biraz zor, evet. Ama güzel, Hoca iyi, şimdi beklenenden çok daha iyi.

Bu dostluk, bu sevgi Hoca'yı bence bu kadar iyi yapabiliyor. Bütün doktorlar da şaşırıyor. Gerçekten Hoca mucizelere imza attı. Bir ameliyattan o kadar güzel çıkabildi ki o ameliyat herkesi Boston'daki, Harvard'daki doktorları şaşırttı. Buradaki kendi doktorunu şaşırttı. Buradaki kendi doktoru yine dün "Çok güçlü, çok keskin bir zekânınız, karakteriniz var" dedi Hoca'yla konuşurken. Yakındaki sistoskopi yapan doktor da aynen böyle dedi; "İlhan Bey, ben sizin bunu atlatabileceğinizi biliyorum kuvvetle." Hoca da, ben de çok iyi biliyorum ki bu gücü kuvveti sevdiklerinden, sevdiklerinin verdiği iletilerinden alıyor; çünkü ben de biliyorum ki eğer Hoca sosyalleşemezse, eğer sevdikleriyle muhabbete giremezse bir anda yüzü de, kendisi de çöküyor, gerçekten öyle bir insan. Sevgiyle yaşıyor ve sevgiyle birçok mucizeye imza attı. Doktoru bir kez Hoca'ya "Biz yapmadık, sen yaptın," dedi...

Yani bunun için biz de çok şanslıyız, Hoca gibi biri hayatımızda oldu. Hoca da çok şanslı bu kadar vefalı, bu kadar sevgili dostları, öğrencileri oldu. Herkese de bu kısmet olmuyor bu hayatta. O yüzden hepimiz çok şanslıyız, böyle güzel bir paylaşımı yaşadık ve size de Serpil Hoca'm gerçekten çok çok çok teşekkür ediyorum. Başından beri hiç yalnız bırakmadınız bizi, tanıştığımızdan beri sanki ben bir kız kardeşimle, sanki çok yıllardır tanıştığım arkadaşımınla konuşur gibi çok rahatlıkla sizinle paylaştım. Gerçekten sağ olun. Güzel oldu, çok sevinçli, çok güzel bir şey.

Serpil Aygün Cengiz: Balım, çok teşekkürler. Hoca'nın emekleri ona dönüyor, olan bu. Yani bizim için Güre Yaz Kursu'nda çok emek harcadı, çok fedakarlık yaptı; bunlar ona dönüyor. Ben çok teşekkür ediyorum, ben de.

Balım Sultan Yetgin: Biz de çok teşekkür ediyoruz. Hoca çok duygulandığını söylüyor. Biraz önce tansiyonunu ölçtük, o kadar duygulandı, tansiyonu da çok güzel çıktı. Normalde heyecanlanınca tansiyon sıkıntı yapıyordu, ama mükemmel çıktı tansiyonu. İyi bir ruh halinin, kafanın, bedene etkisini direkt Hoca'da görebiliriz.

Serpil Aygün Cengiz: Çok çok sağ ol, Balım'cığım seni kocaman kucaklıyorum sıkı sıkı. Bir kere yüz yüze karşılaşılabildik seninle, Dil Tarih'e gelmişsiniz Hoca'yla.

Balım Sultan Yetgin ve İlhan Başgöz
(AÜ DTCF, 7 Ocak 2015, fotoğraf: Serpil Aygün Cengiz)

Umarım tekrar en yakın zamanda karşılaşacağız. Biz o zaman diğer Güre Yaz Okulu katılımcılarıyla devam edelim, çünkü birkaç katılımcı daha burada.

Balım Sultan Yetgin: Tamam, Hoca'm.

Gönül Pultar: Bir dakika!

Serpil Aygün Cengiz: Gönül Hoca'm, bir şey söylemek istiyor galiba; buyurun Hoca'm.

Gönül Pultar: Bir şey söylemek istiyorum, evet. Ben, Balım Hanım'a kendi tabiriyle çok çok çok teşekkür etmek istiyorum, yani kendi adıma etmek istiyorum, hepimiz adına etmek istiyorum. Hakikaten hiçbir şekilde ölçülemeyecek büyük bir yardım yapıyorsunuz. Hepimiz için, size gerçekten dediğim gibi çok büyük minnetimiz var.

Balım Sultan Yetgin: Estağfurullah Hoca'm, utandırılıyorsunuz beni. Ben çok eminim ki burada katılan her Hoca'mız arkadaşımız yapardı. Serpil Hoca'mın dediği gibi Hoca'mız bize emek verdi. Biz de yapabildiğimiz kadarıyla yapıyoruz. Estağfurullah, yani ben elimden geleni yapmaya çalışıyorum, ama hepimizin aynı şeyi yapabileceğini, yaptığını bir şekilde hayatta bir yerde yaptığını biliyorum. Burada böyle bu yolda gitmek bana nasip oldu, ben böyle yapıyorum; ama hepimizin başka yerlerde bunu yaptığını düşünüyorum. Hoca'nın emeklerine, güvenine umarım layık olabilmişimdir. Çok heyecanlandım.

Gönül Pultar: Yine de ben size çok büyük teşekkürümüz olduğunu tekrarlamak istiyorum. Ben de sizi kucaklıyorum. Hiç tanışmadık sadece.

Balım Sultan Yetgin: Eksik olmayın, efendim.

Gönül Pultar: Telefonda konuştuk. Whatsapp yolu ile irtibat kurduk. Ama sizi gerçekten çok ama çok seviyorum ve çok çok teşekkür ederim.

Balım Sultan Yetgin: Ben de Hoca'm, tekrar söylüyorum, sizlerin bize bir hediye olduğuna inanıyorum. Birazcık bir şeyler yapabildiysem ne mutlu. Evrenin, doğanın, Tanrı'nın bu hediyeyi bize göndererek fazlasıyla ödüllendirildiğimi hissediyorum. Bu da benim için dünyanın en büyük mutluluğu. Çok sevgi, saygı bütün katılımcılara, bütün hocalarıma, arkadaşlara Hoca'dan ve benden sevgi, saygı sunuyorum, çok teşekkür ederim. Böyle bir sevgiye, böyle güzel bir muhabbete beni de kattığınız için ve böyle bir şeye şansım olduğu için teşekkür ediyorum hepinize. Eksik olmayın hayatımızdan.

Serpil Aygün Cengiz: Çok teşekkürler Balım'cıgım, çok sağ ol. Şimdi bu kitapta yazısı olmayan ama Güre kursuna katılan meslektaşlarımız var burada. Örneğin Gazi Üniversitesi'nden Prof. Dr. Ayşe Yücel Çetin ve eşi Prof. Dr. İsmet Çetin buradalardı, hâlâ buradalar mı acaba?

Ayşe Yücel Çetin: Buradayız, Serpil Hoca'm. Merhaba, baştan beri aralıksız seyrediyoruz.

Serpil Aygün Cengiz: Ben şöyle sesi kapattım herkesinki gitsin diye. Şimdi siz tekrar açabilir misiniz acaba net duyalım?

Ayşe Yücel Çetin: Çok teşekkür ediyorum, öncelikle size. Bu kadirşinaslık örneği, gerçekten bir vefa örneği. Bir öğrenci Hoca'sına nasıl davranmalı, ben bu toplantı boyunca birçok şeyi hatırladım, duygulandım, hüznümlendim, size teşekkür ediyorum; ama İlhan Hoca'ma da çok teşekkür ediyorum, acil şifalar diliyorum. Gönlümdeki, bu sene 2021'de inşallah geç olmadan Hoca'nın etrafında yine toplanmak evinde birlikte olmak ve hatıralarımızı paylaşmak; çünkü Hoca bize birçok şey öğretti. O yalnızca bir şahsiyet değil, alanımızla ilgili bir okul olduğunu gördüm burada. Bizim ilk kursumuzdu bildiğiniz gibi, kısa tutmak istiyorum, zaman azaldı, konuşmacılarımız da olacak, biz disiplini öğrendik Hoca'dan, vatanımı, toprağımı sevmeyi

öğrendik, değerlerine saygı duymayı, tabiata saygı duymayı öğrendik, kültürel değerlere sahip olmayı. Bize zaman zaman üç, beş dakika geç kaldığımızda “Şarklı gibi davranıyorsunuz, geç kaldınız derse” derdi kaşlarını çatarak. Türküleri coşkuyla söyledi, güldü, oynadı. Biz Akçay’a gittiğimizde, o kahvede, pastanelerde oturduğumuzda insanlarla ilgili çok güzel tespitler de bulunurdu. Hayatımıza çok şey katmış Hoca. Ben onu 1988 yılında Kıbrıs Folklor Kongresi’nde tanıdım. Kaidenin üzerindeki bir insanla konuşmak, dokunmak [gibiymi], aynı masadaydık, Rauf Denктаş’ın masasında, çok mutlu olmuştum. Yıllar sonrada Güre’de karşılaştım. 2001 yılında ziyarete gittik, ama göremedik. İnşallah en kısa sürede Hoca’nın evinde, onun dizinin dibinde yine konuşuruz, sağlıklı birçok şeyi paylaşırız. Belki İsmet Hoca da birkaç şey söylemek ister. Teşekkür ediyorum.

Serpil Aygün Cengiz: Çok teşekkürler.

İsmet Çetin: Valla söyleyecek her şeyi diğer arkadaşlar, katılımcılar söyledi. Ayşe Hoca da söyledi. Bana söyleyecek [bir şey kalmadı]. Eleştirel bakışın ne olduğunu zannediyorum; sadece kendi çevresinde bulunanlar değil, Hoca’nın kitaplarını okuyanlar da bir probleme, bir meseleye eleştirel olarak bakmayı öğrendiler. İki, Hoca’yla ilk tanıştığımız andan itibaren zaman zaman alanla ilgili problemlerimiz düşüncelerimizin örtüşmediği oldu. Ama hiç kırıncı olmadık. Tartışmasını bilen, seviyeli, öyle bir İlhan Başgöz. Ayrıca bir şeyimiz vardı, o da şu, hemşehriydik. Böyle bir özel takılırdık birbirimize sağ olsun, zaman zaman Facebook’tan yazışıyoruz, Facebook’tan da arkadaşlığımız var. İnşallah sağlığına kavuşur. Türkiye’de kim ne yaparsa yapsın, İlhan Başgöz, İlhan Başgöz’den öncekiler, ister Avrupalılar ister işte bütün Türkologlar, Türk kültürüne, Türk toplumuna, Türk hayatına dokunuverdiler. İlhan Başgöz onlardan bir tanesi.

Size teşekkür ediyorum, kadirşinaslık, kadirbilirlik gösterdiğiniz için kolaylıklar diliyorum. İyi günler, sağlıklı günler diliyorum.

Serpil Aygün Cengiz: Çok teşekkürler, Ayşe Hoca'm, İsmet Hoca'm çok sağ olun, çok teşekkürler. Şimdi Güre Yaz Kursu katılımcılardan biri de Kültür ve Turizm Bakanlığında Folklor Araştırmacısı olan Ayşegül Bahşişoğlu Pehlivan'dı. Bugün telefonda konuştuk, ama onun da teknik sorunları vardı. Listede gözüküyor adı. Hülya Taş Hoca'm Bursa Uludağ Üniversitesi'nden, Prof. Dr. Hülya Taş Hoca'm, arkadaşım, dostum, Güre'nin bana kazandırdığı en güzel şeylerden biri.

Hülya Taş: Teşekkür ederim. Benim için de öyle.

Serpil Aygün Cengiz: Neler demek istersin, nasıl görüyorsun bu kadar yıl sonra Güre'yi?

Hülya Taş: Çok heyecanlandım, gerçekten çok güzel bir ortam oldu. Hele Balım Sultan Yetgin'in duygusal konuşması doğrusunu söylemek gerekirse beni çok etkiledi. İlhan Hoca'mızın durumunu aktardığı ve daima yanında olduğu için teşekkür ederiz. Bu vesileyle başta İlhan Başgöz Hoca'mızı sevgi ve saygı ile yâd ettikten sonra diğer katılımcı hocalarıma, arkadaşlarıma "Merhaba" demek istiyorum. İlk olarak 1997'de yapılan bu kursa katılabildiğim için kendimi şanslı görmekteyim. Çünkü Türkiye'de alanında en iyi olan kişiler bu dönem içerisinde gelmişti. Benim kursa katılmam o zamanlar Dekanımız olan Prof. Dr. Ulviye Özer'in sayesinde oldu. Dekanımız İlhan Hoca ile bir toplantıda karşılaşmışlar. İlhan Hoca yaz okulu düzenleyeceğini söylemiş, onun üzerine de Dekanımız da benim gitmemi istemişti Ben de ona istinaden yaz okuluna katıldım.

Güre'ye ilk gittiğimde ailem de yanımdaydı. Rahmetli babam, annem, kardeşlerimle ilk önce Hoca'mızı ziyaret ettik. Hoca'm o kadar kibar, o kadar nazikti ki bizi kalacağımız eve kadar getirdi. Orada Zarife Teyze'mizle tanıştık. Zarife Teyze iki kişinin daha geleceğini söyledi. Güre'ye ilk gelen Ayşe Hoca'm ve İsmet Hoca'm vardı. Ayşe Hoca'm sağ olsun, bugün de olduğu gibi sevgisini, ilgisini, Güre'de de gösterdi, evimize kadar geldi, nerede kalacağımızı gördü. O anı hiç unutmam. Ayşe Hoca'mın özellikle göstermiş olduğu bu yakın ilgi bana çok iyi gelmişti; çünkü

ben kursa katılan hocalarımızın adlarını biliyordum ama tanışmamıştım. Akşam olduğu zaman da Gülay Mirzaoğlu ile beraberdik ve seni de eşin getirmişti, o sahneyi de hiç unutmuyorum.

Serpil Aygün Cengiz: Ben kendim geldim. (*Gülüşmeler*)

Hülya Taş: Evet. (*Gülüşmeler*) Sabaha kadar çok konuştuğumuz için kitapta da yazıyor, komşular bizden şikâyetçi olmuştu. Arabasıyla gelen hocalarımız kurstaki bütün arkadaşlarımızı öğle yemeklerine götürürlerdi. Akşamları çok güzel sohbetler olurdu. Özellikle Cengiz Bektaş Hoca'm ve Gönül Hanım'ın emeklerini unutmamız asla mümkün değil. Bize göstermiş oldukları o sevgi hâlâ yüreğimizde. Akşamları Cengiz Bey'in anlatmış olduğu konular gerçekten çok güzeldi. Özellikle kuş evleriyle ilgili anlattığı şeyler hâlâ hatırımdadır. Yaz okuluna katılmamın bana kattığı şeyler arasında en önemlisi alanımızın özellikle en iyi hocalarıyla tanışma imkânını vermiş olmasıdır. Bu bakımdan ben kendimi çok şanslı hissediyorum. Yaz okuluyla ilgili aklımda kalan şeylerden bazıları şunlar: İlhan Hoca'nın disiplini ve kendisi sağlığına dikkat etmesiydi, çok yemezdi, bir çeşit yemek yerd, yürüyüş yapmaya da dikkat ederdi. Etrafındaki insanlara sıcak nezaketle yaklaşırdı. İyi bir gözlemciydi ve güzel türkü söylerdi. İnşallah İlhan Hoca'mız daha da sağlıklı olacak ve Türkiye'ye gelecek.

Bunun dışında 1998'de de biz Güre Yaz Kursu'na gitmiştik. Gülay Mirzaoğlu vardı. Amerika'dan Kimberly Hard bize İngilizce öğretmek için gelmişti, fakat diğer arkadaşlar ve hocalar gelemedikleri için biz geri dönmek durumunda kalmıştık. Daha sonra yapılan çalışmalarını da sizin yazılarınızdan, kitaplarınızdan takip ettik. Bugün çok güzel bir gün. Gerçekten İsmet Hoca'mın, Ayşe Hoca'mın dediği gibi bizleri bir araya getirerek vefa örneği gösterdiniz. Başta sana bizi bir araya getirdiğın için, sonra hocalarıma, doktora Hoca'm Metin Karadağ'a ve İlhan Hoca'ma sevgilerimi, saygılarımı sunuyorum. Umarım tekrar bir araya gelebiliriz.

Serpil Aygün Cengiz: Çok teşekkürler, Hülya'cığım, çok teşekkürler. Bu etkinlik bittikten sonra ben seni akşam arayacağım. Dedikodu için değil, Goffman'ın dediği gibi *sahneleme muhabbeti* için! (*Gülüşmeler*)

Hülya Taş: Çok teşekkür ederim.

Serpil Aygün Cengiz: Ben teşekkür ederim, Hülya'cığım, çok sağ ol. Şimdi Işıl Altun Hoca söz almıştı, konuşmuştu, ama acaba burada ise ve eklemek istediği bir şeyler varsa diye düşündüm, sanki çünkü yarım kalmıştı gibi geldi bana.

Işıl Altun: Teşekkür ederim, sevgili Serpil Hoca'm tekrar söz verdiğiniz için. Ben sıramı savdım galiba. Fakat Hoca'yı görünce duygulandım, çok etkilendim. İlhan Başgöz bir folklorist olmaktan öte aslında bir entelektüel, buna vurgu yapmak isterim. Satır arasında söyledikleri, yaz okulu sırasında, daha sonra Bilkent'teki derslerinde daha sonra Kocaeli'ne geldiği vakit konferansında, öğrencilere okuma ve eleştirel bakabilme konusunda salık verdiği konularda gördüm ki Hoca bir entelektüel. Onu tanımış olmaktan ben kendi adıma çok mutluyum. 1999 yılından bu yana eğer hâlâ İlhan Başgöz Hoca'yı -ki çok sağlık sorunu epeyce, sağlıklı kalabilmek için çaba gösterdi biliyorum, yakinen de Balım Hoca'mdan öğrendim- yani Hoca'nın sağlığını, çok mutluyum.

Bize çok şey kattı. Sadece bana değil, aslında o zaman benim yakın çevreme de, örneğin oğlum hiç unutmaz İlhan Başgöz'ü. Sonra eşimle beraber -o da Yaz Okulu'na katılmıştı bir dilci olmasına rağmen- ve İlhan Hoca'yla çok güzel bir diyalog geliştirmişti. Türk edebiyatından, özellikle şiirden, romandan söz eden sohbetleri çok güzeldi. Hoca çok güzel şiir okur. Biraz önce Hülya Taş Hoca "Yürüyüşüne dikkat ederdi, az yerdi" dedi. Hoca aynı zamanda uykusundan hiç feragat etmezdi, "Şimdi ara verelim, ben kestirmek zorundayım," derdi, az sonra devam ederdik. Paylaşımçıydı, evini paylaşırdı Hoca. Ben çok saygı duyuyorum, asaletine, entelektüel kişiliğine, onu tanımış olmaktan çok mutluyum. Sizlere çok teşekkür ediyorum, kaç yıl olmuş, 1999'dan bu güne, yirmi bir yıl olmuş. Yirmi bir yıl sonra İlhan Başgöz hakkında konuşacağım hiç aklıma gelmezdi. Burada söz veriyorum, Hoca ile ilgili tüm fotoğrafları, yazışmaları derleyip toplayıp bir dosya olarak size vermek isterim.

Serpil Aygün Cengiz: Çok teşekkür ederim. Güre'de, o evde değerlendiririz diye düşünüyorum, yani o evde bir arşiv olur umarım.

Işıl Altun: O ev ve çevresi hiç unutulur gibi değil. Kocaman çınar ağacı, siz de kitaba koymuşsunuz. Biz akşamları etrafında oturur sohbet ederdik, çay içerdik. Özellikle hepimiz hafızamızdaki şiirleri okurduk ve paylaşırdık. Güre'de çok sevgili dostlarım oldu. Özellikle bizim dönemden Sakine vardı, Öznur da bizdendir. Toplantıya girip girip çıktı, sanıyorum sürekli düşüyor sistemden. Sakine Çelik Öztürk vardı, Anadolu Üniversitesi'nden, daha sonra hazin bir şekilde vefat ettiğini duydum onun da, öğrendim. Nurcan Öznal vardı, İstanbul Üniversitesi'nden. Abdulkadir [Emeksiz] Hoca, Şeyma Hoca ile doktora yeni başlamıştı, ben henüz doktora öğrencisi değildim. Doktora sınavına girmek üzere hazırlık yapmışım o yıl. Yani Temmuz, Ağustos'tu, Eylül'de doktora sınavı vardı.

Daha sonraki dönemde de doktoram olunca biraz gecikmeli doktora derslerine başladım -ki İlhan Hoca'dan Bilkent'te gidip ders almış olmak başka bir şans benim için. Henüz depremden dolayı doktora derslerine başlayamamışken İlhan Hoca'nın yanına gitmek ve böyle bir aydınlanmayı yaşamak güzeldi, hoştu benim için, şanstı. Sonra Cengiz Bektaş Hoca'yı anmadan olmaz. Sahiden Yaz Okulu'nu birbirine çok yakın iki mekânda yaşadık biz, Cengiz Bektaş Hoca'nın öğrencileri ile diyalogu, bizim okulumuzla, yani bizim kursumuzla Cengiz Hoca'nın okulundaki öğrenciler arasındaki iletişim. Yani ben de yazar olarak, şair olarak Cengiz Bektaş'ı tanımanın yanında orada bir mimar olarak tanışmışım. Ne kadar saygılı, doğaya ne kadar saygılı evler yapılmıştı, yapmıştı. Mesela Hoca'nın evinde benim çok etkilendiğim bir şeydi, zeytin ağacının sökülmeden yapılması, böyle hatırlarsanız evi, o ağaçların içinde birkaç tane girişi vardı, üç tane falan girişi vardı, odası

vardı, kapısı vardı evin, hatırlarsınız. Bir ön kapı vardı, bir arka kapı vardı, bir yatak odası tarafı vardı. Yani çok işlevsel düşünülmüş bir evdi ve o bölgenin mimarisine uygun yapılmıştı. Bir kere o evde, yani İlhan Hoca'nın evinde başka bir etkileyici yandı, mekân çok güzeldi.

Böyle konuşulacak çok şey var, fakat doğaçlama konuşuyorum ve aklımdakileri sizlerle paylaştım. Sevgili Serpil Aygün Cengiz, bu vesile ile sizi tanımaktan çok mutluyum. Meslektaşlarımı görüyorum, hocalarım var, Sevgili Ayşe Hoca'm bizden önce gitmişlerdi, biliyorum hatırlıyorum, çünkü bize bir adres defteri verilmişti, ne kadar hoş, sağlaması açısından 1998'i, hatırlamıyorum, 1997'den sonra biz gelmiştik ve "Birbirinizle iletişim halinde olun" gibi bir düşüncesi vardı. Ben hâlâ öğrencilerime bunu, yani "Birbirinizle paylaşın, birbirinizle iletişiminizi koparmayın" diye.

Biz 1999 depremini yaşadıkten sonra zor günlerdi sahiden, 2000'de tekrar gittik, eşimle ve çocuğumla yaz kursuna Güre'ye. O dönemde de aslında -bilmiyorum burada 2000 [yılındaki] Güre Kursu'na katılan hocalarım, katılımcılar var mı? Ama aynı okulda birlikte çalıştığımız, daha sonra gideceğini bildiğim sevgili Aynur Koçak 2000'de oradaydı. Çanakkale Onsekiz Mart'tan Aziz Hoca vardı, 2000 yılı için söylüyorum. Yine gittim ve ben iki gün kursa katıldım, doyamadığım için. Aktan Müge Ercan vardı arkadaşımız, doçent bir arkadaşımız onları hatırlıyorum. Yine Hoca katılımcıları alıp götürmüştü oradaki mezarlığa. Bir Alevi mezarlığı, Tahtacı Alibey Kudar'ın köyünde Tahtacı mezarlığına gitmiştik ve uzun uzadıya bize Tahtacılarla ilgili paylaşımında bulunmuştu, ben de derslerimde kullanıyorum. Çok teşekkür ediyorum hepimize bana söz verdiğiniz için, böyle bir ortamı sağladığınız için, bir nebze de olsa İlhan Hoca'ya teşekkürümüzü dile getirdik. Benim için, ailem için önemliydi. Öğrencilerim için önemlidir. Böyle bir şanstı İlhan Başgöz, siz de bana tekrar hatırlattığınız için çok teşekkürler ve sevgiler.

Serpil Aygün Cengiz: Işıl Hoca'm, çok teşekkür ediyorum. Güre Yaz Kursu'nun öyle bir verimliliği var ki hiç tanımadığımız insanlarla bir araya geliyoruz işte, biz ikimiz de kurs nedeni ile tanıştık. Tabii isimlerimizi biliyorduk, ama hiç iletişim olmamıştı aramızda. Siz ve birkaç kişiyle bu sayede tanıştım. Züleyha Hoca'yla, yani birçok kişiyle gruptan ve benim için hâlâ Güre Yaz Kursu devam ediyor, öyle görünüyor. Şimdi Öznur Tanal koptu gitti koptu gitti, şu anda burada.

Işıl Altun: Benim dönemimden, evet benim dönemimden Öznur [Tanal], cıvıl cıvıl bir arkadaşımızdı.

Serpil Aygün Cengiz: Evet, şimdi ben bütün sesleri tekrar kapatıyorum. Öznur, duyabiliyor musun acaba?

Öznur Tanal: Serpil'ciğim, duyabiliyorum da çok iyi duyamıyorum, yani kulağım almadıkça duyamıyorum sesi, ama ben konuşayım yani olur mu?

Serpil Aygün Cengiz: Tamam.

Öznur Tanal: Bana soru sorarsanız zaten benim bir kulağım işitmez, artık tekiyle, telefonun azizliğiyle biraz beni idare edin, olur mu?

Serpil Aygün Cengiz: Tamam, dinliyoruz seni.

Öznur Tanal: Tamam. Şimdi Güre benim için gerçekten rüya gibiydi. Öncelikle kötü bir evlilikten, kötü günlerden sonra kötü bir kaza başıma gelmesi ile bana açılan...

Serpil Aygün Cengiz: Öznur, sesin kopuyor sürekli.

Öznur Tanal: Yoldayım, Serpil’ciğim, yoldayım ondandır, olabilir mi? Bir yerde durayım o zaman.

Serpil Aygün Cengiz: Tamam, iyi olur, bence de.

Öznur Tanal: Özür diliyorum. Herhalde durursak daha iyi anlatacağım kendimi.

Serpil Aygün Cengiz: Merhaba, şimdi seni dinliyoruz.

Öznur Tanal: Dediğim gibi ben, oraya kadar anlaşıldı mı bilmiyorum, Hoca benim hayatımda, gerçekten benim için çok bambaşka bir onurdur o. Biz öncelikle Hoca ile Ankara’da bir sempozyumda, bir kongre sırasında tanışmıştık herhalde. Sağ olsun beni de bıcır bıcır hiç yanından ayırmamıştı. Önce Cahit Külebi’yi ziyaret ettik kendisiyle, Cahit Külebi o zamanlar son günlerini yaşıyordu. Öğrencileri ona nöbetleşe olarak bakıyorlardı ve bir süre sonra Cahit Külebi’yi kaybettik. Sonra Mustafa Ekmekçi’yle tanıştırdı ve Mustafa Ekmekçi de rahmetli oldu. “Seni kiminle tanıştırdıysam hepsi ölüyor, seni bir daha kimseyle tanıştırmayacağım.” demişti. Kulakları çınlasın, daha sonra da işte Antalya’ya bir Nasrettin Hoca söyleşisi için geldikten sonra o benim için Yaz Okulu şansına dönüştü. Araştırmacılarından ilk ben vardım herhalde yaz okulunda o zamanlarda. Ben de çok uzatmak istemiyorum, ben böyle selamsız sabahsız başladım konuşmama. Dinleyen herkese merhabalar, sevgiler, saygılar öncelikle. Bir şey söylemek istiyorum, yani yarınlara kalan tabii ki eserleridir, onun yüceliğidir ama ben onun paylaşımcılığına çok imreniyorum, gerçekten çok gıpta ediyorum. Onun paylaşımcılığı da, bizimle paylaştıkları, görüştükleri yarınlara kalacak olanlar. Onun sayesinde ilk defa Ege’nin güzel insanlarıyla kıymetli Cengiz Hoca’yla da tanıştım ve sizlerle, çok teşekkür ediyorum, her birinizin ellerinizden öpüyorum.

Serpil Aygün Cengiz: Öznur’cuğum, biz de sana sarılıyoruz kocaman. Tekrar yüz yüze görüşmek üzere hoşça kal.

Öznur Tanal: Tamam, canım, sağ ol.

Serpil Aygün Cengiz: Güre Yaz Kursu’na... Şimdi Nihal Kadioğlu Çevik el kaldırıyor. Acaba bir şey söylemek için mi? Nihal’ciğim bir şey söylemek için mi el kaldırıyorsun?

Nihal Kadioğlu Çevik: Sesimi duyuyor musunuz?

Serpil Aygün Cengiz: Evet evet, ses geliyor.

Nihal Kadioğlu Çevik: Aslında sürenin galiba sonuna yaklaşıyoruz. İlhan Hoca’ya buradan bir türkü göndersek, Kubilay Bey burada sanıyorum, hepimizin bildiği bir şey olabilir. Bir de şöyle bir şey hatırlıyorum. Kubilay Bey’i referans göstereceğim. “Sarı Gelin” türküsünün bilinmeyen iki dizesinden bahsetmişti İlhan Hoca. Güre’de değil, ama birkaç ay sonrasında bir toplantıda şunu söylemişti, hatırlamaya çalışıyorum şu an, ilk iki dizeyi unutmuşum herhalde aklıma gelmiyor, “Sen zülûf gölgesinde ben yandım ele karşı” diye bir şey söylemişti. Yapabiliyorsak teknik olarak Kubilay Bey’e de tekrar referans göstererek, buradan ona öyle bir selam gönderebiliriz diye düşünüyorum onu paylaşmak istedim.

Serpil Aygün Cengiz: Tamam, bunu yapalım en sonunda, ama henüz konuşamayan birkaç kişi var. Hızlıca bitirelim, olur mu? Ayşe Özden Bal duyuyor mu acaba bizi? Merhabalar. Ayşe Hanım, merhabalar. Ayşe Özden Bal edebiyat öğretmeni, o da 2001 yılı Güre katılımcılarından. Kendi

sözcükleriyle tanımlıyorum, *iki kedi bir insan annesi ve minik bir çocuk kitabının yazarı*, evet Ayşe Hanım birkaç cümle ile alalım mı sizden, Güre'ye nasıl bakıyorsunuz, nasıl hatırlıyorsunuz? Sesi açmak lazım ama önce herhalde, aşağıda mikrofon ikonu var, onu tıklarsanız.

Ayşe Özden Bal: Öncelikle hepinize selamlar, baştan beri dinliyorum ilgiyle, çok mutlu oldum. Ben yirmi yıldır edebiyat öğretmenliğini yapıyorum ve her yıl çok umutsuz ve içine kapanık bir toplumda mutsuz öğrencilerle karşılaşıyorum, ama akademinin burada aydınlık yüzünü tekrar görmek beni çok mutlu etti hayata dair, çünkü ben her zaman umudun perçinlenmesi gerektiğine inanıyorum. İlhan Hoca'mın Bilkent'te ziyaretine gitmişim, böyle telefonunu bulmuşum.

Dil Tarih'ten mezunum ben, burada derslerde adını duyardık. Pertev Naili Boratav'ın öğrencisi İlhan Başgöz. Bizim için ütopyadır İlhan Başgöz'e ulaşmak o yaşlarda ve gittim. Bana gittiğim zaman kitabını imzalamıştı, çok mutlu olmuşum, daha genç bir öğrencinin onun yanına ulaşması. Sonrasında da arkadaşlarımızla katılmıştık. Güzel günlerdi, çok güzel günlerdi, sevgiyle anımsıyorum hep, fotoğraflara zaman zaman baktığım zaman. Kursa katılamadım, eşimin işi nedeniyle şehir dışındaydık o süreçte bir taşınma sürecimiz oldu. Kitabı edinmeyi çok istiyorum, indirip inceleyeceğim, bakacağım, çok duygulandım. Balım Hanım'ın konuşmaları ahde vefanın çok güzel örneği idi. O umuda, insanlık umuduna sahip olmak çok değerli ve güzel bir şey. Hepinize çok teşekkür ediyorum ben öncelikle.

Serpil Aygün Cengiz: Biz de çok teşekkür ediyoruz, çok sağ olun. Şimdi sizin gibi böyle katılımcılar içinde çok sıra dışı insanlar var. Keşke herkesi bir şekilde, mesela Coşğül Yüksel Hanım da katılmış, Anadolu Üniversitesi'nin öğretim üyesiymiş, sonradan ayrılmış. Belgesel çalışan birisi, belgesel sinema çalışmaları ile Güre Yaz Kursu'nun ilişkisi üzerine bir şeyler söyleyebilirdi bize, ama onun da programı müsait olmadığı için katılamadı. Şimdi şu anda katılımcılar içinde benim adımı heyecandan söylemeyi unuttuğum, iletişim kurmadığımız veya sonradan [bu buluşmaya] katılan Güre Yaz Kursu katılımcısı var mı acaba? Onu da duymak isteriz eğer varsa. Ayşe Hanım devam edebilirsiniz tabii ki.

Ayşe Özden Bal: Lafınızı kestim burada olmayan, ama o sürece dahil olan arkadaşlarımız vardı. Hepsini memleketin bir köşesine dağıldı, ama biz güzel anılar, güzel şeyler biriktirdik. En azından

öğrencilerimize, küçücük yüreklere bir masal, bir halk edebiyatının o değerli parçaları nasıl ulaşılabilir? O küçümsedikleri, çok farkında olmadıkları nenelerinden, dedelerinden duydukları. Hani bu anlamıyla Güre'nin böyle bir faydası da oldu bize. Nihayetinde biz akademinin içinde değiliz artık, üniversiteyi bitirdiğimiz dönemde akademinin sıcaklığıyla hemen öyle bir kursa katılmak bizim için çok heyecan verici idi. Şu an memleketin dört bir köşesinde çalışan öğretmen arkadaşlarımız var, burada olmayan arkadaşlarımız var mı bilmiyorum. Çok teşekkür ederim, çok güzeldi benim için sizleri dinlemek, çok keyif verici idi. Hepinizin eline yüreğine sağlık.

Serpil Aygün Cengiz: Bu Whatsapp grubunu bozmayalım [kapatmayalım] diye düşündüm ben, - sizin o grupta olmayan arkadaşlarımız varsa- bunu herkese söylüyorum, evet, gruba ekleyelim. Güre Kursu grubumuz olsun. Hani ileride başka şeyler yaparsak oradan haberleşmek çok daha kolay olabilir, değil mi Ayşe Hoca'm, Whatsapp grubunu zenginleştirirsek eğer?

Ayşe Özden Bal: Umarım İlhan Hoca'mız da aramıza sağlıklı katılır ve büyük bir grup olarak inşallah ziyaret etme olanağı ya da en azından tanışma olanağı buluruz, çok güzel olur. Çok teşekkür ediyorum tekrardan ben, çok sağ olun.

Serpil Aygün Cengiz: Estağfurullah, sağ olun, çok teşekkürler. Kitapta "Söze başlamak daima zordur" başlıklı bir söyleşi var. İlhan Hoca'yla bizim 2015 yılında yaptığımız Kültür ve Turizm Bakanlığında Solmaz Karabaşa, DTCF Etnolojiden mezun Meryem Karagöz, Başkent Üniversitesi'nden Ezgi Bülbül Yılmaz, bir iletişim tasarımcısı Safiye Özkan Aygün'le birlikte yapmıştık bu söyleşiyi. Acaba bu gruptan olup da söz almak isteyen olur mu? Solmaz [Karabaş] Hoca'yı görüyorum, bilmiyorum söz almak ister mi? Meryem Karagöz'ü görüyorum. Bilmiyorum konuşmak isterler mi? Biz isteriz konuşmalarını, değil mi Hülya Hoca'm?

Hülya Taş: Tabii ki, Serpil Hoca'm.

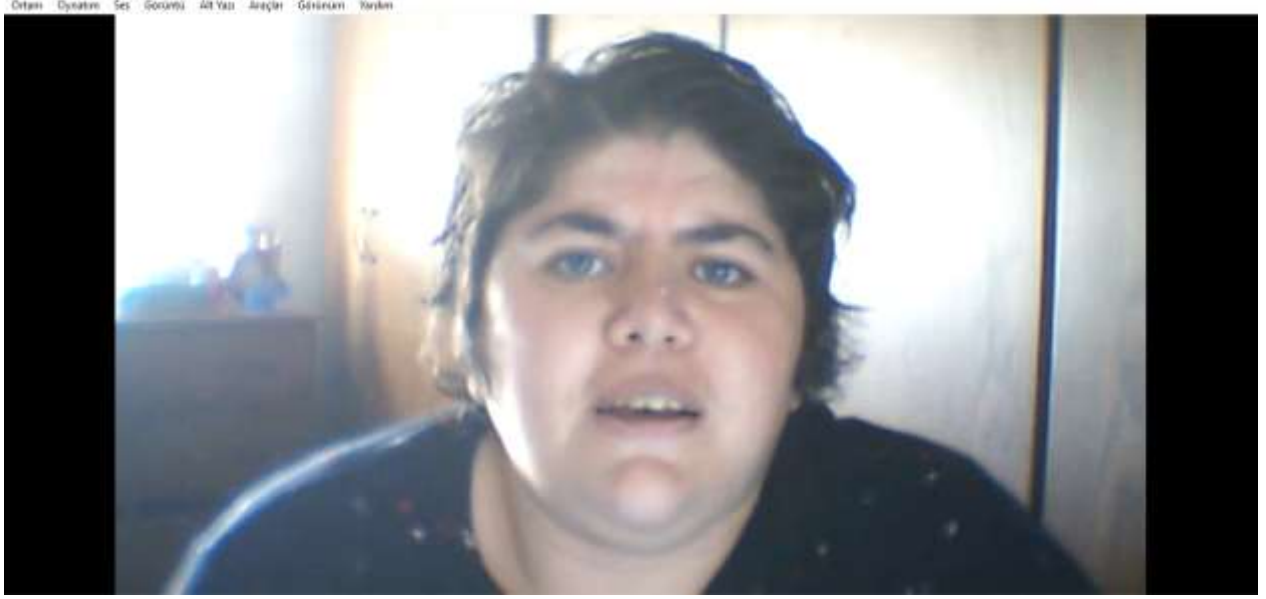
Meryem Karagöz: Ben konuşmak isterim, Hoca'm.

Serpil Aygün Cengiz: Peki, dinleyelim o zaman.

Meryem Karagöz: Güre Yaz Kursu'nu ve yazılanları okuyunca insanın hem çok hoş giden halleri hem de hüznlendiğim halleri oluyor. Nedeni biraz Dil Tarih'in makus kaderi, hani Kurtuluş [Kayalı] Hoca'nın da dediği gibi bu Bölümden doktora yaparak mezun olanlar çok az diyerek 1940'lardaki kesinti ne yazık ki 1990'lara, 2000'lere de taşınmış, ama inşallah Hoca'm sizinle işte bu bağlantıyı kurmamız, Sedat Veyis Örnek Hoca adına çalışmalarımızla oldu. Daha sonra İlhan Başgöz Hoca'yı ODTÜ'de ziyaret etmek, insan okurken biraz Halkbilim ya da Etnoloji pek anlamıyor hani Türkiye'deki halleri vesaire. İlhan Hoca'yı ODTÜ'deki ziyaretimiz de benim yeniden öğrenme sürecim oldu açıkçası. Sadece Fakültede değil, asıl Fakülte dışına çıktığın zaman bizim yüksek lisansımız ya da doktoramız için...

Sivas'ta da Hoca'yla görüşme imkânımız olmuştu. Cemil Kurt Hoca ve sizle ODTÜ'ye tekrar gitmiştik. Oradan bir AVM'ye gitmiştik. AVM'de Hoca o dinçliği ile -pek fasulye sevmeme rağmen o günkü fasulyenin tadını hatırlamam şu anda- çok güzeldi, Hoca'm. Bir de Güre Yaz Okulu'nun kitabını okurken not aldığım şeyler de oldu, Hoca'm. Dikkatimi çeken şu oldu: Hoca ile beraber Halil İnalçık Hoca ile ismini söyleyemediğim yabancı hocalarla Mustafa Sever Hoca röportaj yapıyor 1997'de, soru çok ilginç: "Türkiye'de son yirmi yıl içinde büyük bir çeviri çalışması var mı?" İlhan Başgöz Hoca söylüyor burada Freud'dan bahsediyor, "Psikoloji ve sosyal bilimlerle artık birleştirmemiz gerekiyor" diyor. Çok ilginç, Hoca'm, hani 2020'de hâlâ bir türlü

şey yapamamışız bu tür şeyleri. Öznur Hoca'm az önce konuştu, o da yazısında da bahsediyor, [Claude] Lévi-Strauss'tan simgesinden bahsetmesi, toplumsal olaylarla halkbilimi birleştirmesi, bunlar değerli şeyler. Galiba İlhan Hoca'yı bize biraz da yakınlaştıran şeyler, büyük ismi, büyük isim olmasına, hani "Büyük" derken gerçekten hani büyük isim olmasına yol açan şeyler bu tür şeyler ya da sizin Selma Hoca'nın [Ferdinand de] Saussure'den bahsetmesi. Hoca'm, sizin yanılmıyorsam kırık *karanfil* meselesi⁶ var. Bunca yıla rağmen İlhan Başgöz Hoca'nın Dil Tarih'te derse gelememesini geçen Kurtuluş [Kayalı] Hoca ile konuştuk. Adalet Ağaoğlu'nun ölümünden sonra demiştim, "Hoca'm, Dil Tarih neden böyle? Bir türlü, yani içinden birçok isim çıkmış, geri çağırıyor, geri konuşturuyor?"

Bir de Kerem [Yılmazer] Hoca 2003'te galiba [katılmış kursa], biz mezun olduktan sonra, ben de dedim, ben öğrenciydim 2001'de, "Niye bu folklor kursundan bizim haberimiz olamadı? Acaba İlhan Hoca Dil Tarih'e yollamadı mı?" Muhtemelen yollamıştır ama, ve siz demiştiniz ki Hoca'm, "1998'de ayrılmak zorunda kaldım, istifa etmek zorunda kaldım." Serpil Hoca'm [DTCF'de] kalsaydı biz de Güre'ye giderdik diye topluca.

En son sözümü şöyle bitirmek istiyorum, Hoca'm, Cengiz Bektaş Hoca yazısının sonunda diyor ki "Hep dediğim gibi bilgi paylaşılmazsa direnmiyor sevgi gibi," galiba Hoca'm, bilgi ya da farklı disiplinler paylaşmadıkça halkbilim de ilerlemiyor, sosyal bilimler de ilerlemiyor. Güre'de tekrar olduğu zaman, galiba bu sefer daha geniş katılımlı olacak inşallah. Az katılım değil, çoğalarak katılım olması gerekiyordu galiba, Hoca'm. İnşallah çoğalarak şey yapacağız ve yeni yeni halkbilimden ya da başka bölümlerden hocalarla inşallah ya da öğrencilerle inşallah. Çok teşekkür ederim ve İlhan Hoca ile buluşmamı sağlayan hem ne kadar Hoca'm "Deme" dese de dememiz gerekiyor galiba, Serpil Hoca'ma çok teşekkür ediyorum. Sağ olasınız Hoca'm.

Serpil Aygün Cengiz: Meryem'ciğim, çok teşekkür ediyorum, [Sedat Veyis Örnek'in *Türk Halkbilimi* kitabında söylediği gibi] "Bir çift dikkatli göz" diyorum. Solmaz [Karabaşa] el

⁶ Serpil Aygün Cengiz (2019) "Kırık Karanfiller: Bir Folklor Müzesinde Annem Hakkındaki Her Şey", *Turnalar Uluslararası Hakemli Türk Dili, Edebiyat ve Çeviri Dergisi*, Yıl 21, Sayı 76, 76-81.

kaldırıyordu galiba. Solmaz Karabaşa Kültür ve Turizm Bakanlığından, az önce sözünü ettiğim söyleşiyi birlikte yaptığımız arkadaşımız.

Solmaz Karabaşa: “Merhaba” demek istiyorum herkese. Gerçekten gönülden saygı ve sevgiyle selamlıyorum herkesi, bütün katılımcıları. İlhan Hoca’mı saygı ile anıyorum ve “İyi ki varsın, Hoca’m” diyorum. Tekrar buluştuk, şimdi sonuna geldik. Aslında çok ağırlaştı benim için de, ben bu kadar [ekrana] yapışıp kalacağımı zannetmemiştim açıkçası, ayrılamadım ve çok yoğun şeyler yaşadım, o nedenle çok uzatmak istemiyorum, ama şunu söylemek isterim. O söyleşiye her yerde, sağ olsun Serpil Hoca hiç atlamaz böyle şeyleri, adımızı yazar ama, ben tamamen keyfimce gitmişim.

Serpil Aygün Cengiz: Ben de. (*Gülüşmeler*)

Solmaz Karabaşa: Sadece içimde kalan bir ukdeydi, hayatımdaki belki de tek üzüldüğüm şey, tek pişmanlıktır, pişmanlıklardan biridir dersem, başka hatırlamıyorum çünkü. Güre Yaz Okulu’na katılamamak benim için çok büyük bir üzüntü kaynağı. O nedenle İlhan Başgöz’ün olduğu ortamda bulunmak ya da onunla buluşmak vesilesi ile ne olursa olsun zaten atlar giderdim ama, bunun için gitmişim. Orada olayım, o atmosferi soluyayım diye. Sağ olsun haber verdi Serpil Hoca ve bu anı onunla birlikte olma şansını verdi, bana bu keyfi yaşattı, fakat şimdi bugün bu konuşmalardan görüyorum ki gerçekten çok şey kaçırmışım. Güre Yaz Okulları da muhteşemdi, İlhan Hoca, evet çok öncü bir şey başlattı, yani yaz okulunu. Ben yaz okuluna benzer deneyimleri başka mecralarda deneyimledim, çok güzel şeylerdi bunlar, deneyimlerdi, fakat herkesten duyduğum kadarıyla İlhan Hoca’nın başlatmış olduğu yaz okulunun çıtası çok yüksek, yani sonrakilere çok iş düşüyor demeliyim.

İlhan Hoca’nın çalışmalarını takdir edebilecek bir insan değilim, ama dünya takdir ediyor zaten, ama orada bir insan modeli var. Bırakın “hoca modeli”ni, bir “insan modeli” olarak o kadar, insan ilişkileri, çocuklarla ilişkileri, paylaşımcılığı o kadar çok şey söylendi ki. Hani sabah bir beyitle uyanılıyor olunması, onun yanında olmak, o yüzden hani Balım seni çok kıskanıyorum. Bütün okula katılanları da çok kıskanmışım, ama bir yandan da iyi ki sen oradaymışsın, müteşekkirim açıkçası. İyi ki “Senin gibi birisi İlhan Hoca’nın yanında, [İlhan Hoca] emin ellerde” diye düşünüyorum, buna da çok mutlu oldum. Tekrar ben de Gönül Hoca gibi teşekkür ediyorum, teşekkürü bir borç biliyorum sana. Tabii ki sana, Sevgili Serpil Hoca’m, yani bu çok önemli an, İlhan Hoca’nın sözleri, İlhan Hoca’nın kitabında okumaya doyamamışım. Hep böyle şeyler var, [Serpil Aygün Cengiz] bir küçük anı anlatıyor, diyor ki, bir kişiden bahsediyor, “Adı kalsın, unutulmasın,” böyle bitiriyor sözlerini. Onun gibi burada Güre’yle ilgili bütün yaşananların kaydı kalsın, yani bunu yapıyorsun şu anda. Kaydı kalıyor ve bu çok önemli bir şey, memleketimiz için, halkbilim için, ne için dersiniz. O yüzden tekrar yaşamış oldum ben de sayenizde. Umutlandım, mutlu oldum, çok teşekkür ediyorum, Hoca’m, Sevgili Serpil Hoca’m ve hepinize tek tek bütün katılımcılara bu güzel anın bu hale gelmesini sağladığınız için selamlar. İnşallah en kısa süre Güre’de görüşmek dileği ile.

Serpil Aygün Cengiz: Bu ne güzel bir dilek oldu, Solmaz’cığım, çok teşekkür ediyorum, çok teşekkür ediyorum. Seninle de *sahneleme muhabbeti* yapacağız değil mi?

Solmaz Karabaşa: Nasıl sahneleme, pardon?

Serpil Aygün Cengiz: *Sahneleme muhabbeti*, Goffman “dedikodu” demiyor, “sahneleme muhabbeti” diyor. (*Gülüşmeler*)

Solmaz Karabaşa: Pardon, pardon, yaparız. (*Gülüşmeler*)

Serpil Aygün Cengiz: Yapacağız, çok teşekkür ediyorum. Şimdi hemen devam edersek, Tekin Şener Bey de burada. Tekin Şener Bey -Sivas'ta yayımlanan bir şehir kültürü dergisi var *Hayat Ağacı* diye- çok yakın bir zamanda editörlüğünü bıraktı, ama ondan önce olağanüstü sayıların editörlüğünü yapmıştı. Bizim kitabımızda da İlhan Başgöz'le "Sivas'ta İki Gün" başlığı ile çok güzel bir yazısı var. Duyuyor mu acaba kendisi beni ve katılabilir mi? Birkaç cümle ile o da konuşabilir mi acaba? Tekin Bey?

Tekin Şener: Sizleri gönülden selamlıyorum. Sesim geliyor mu, onu tam anlayamadım ama?

Serpil Aygün Cengiz: Geliyor, görüntü de var.

Tekin Şener: Tamam, Hoca'm. Şimdi biz İlhan Hoca ile iki gün geçirdik. Öncelikle şunu söyleyeyim, ben Güre Yaz Kursu'na katılmadım. Hatta ben halkbilim camiasından da değilim, onu da söyleyeyim. Camiada sizin vesileniz ile İlhan Hoca ile tanıştım. Onun hikâyesi uzun, zaten metinde anlatmıştım. Hatta 100. sayıda yayımlanan metindi.⁷ Onları tekrar edip çok fazla vakit almak istemiyorum.

Benim çalışma ve ilgi alanım "şehir kültürü" siz biliyorsunuz. Şehir kültürü ile halk kültürü arasında çok geniş bir akrabalık ve geçişlilik var, iki birbirine yakın saha. Zaten artık halk şehirde yaşıyor. Yeni bütün izleri şehirde aramak durumunda sokakta, mahallede, evde. Biz İlhan Hoca ile Sivas'ta onun doğduğu ve yetiştiği topraklarda iki gün geçirdik beraber. İki günde benim üzerimde şöyle bir etki bıraktı İlhan Başgöz. Benim hayatımda o iki gün gerçekten hafızamda, hatıralarımda, hayatımda önemli bir derinliğe ve özgül ağırlığa sahip iki gün olarak kalacak. Doğup büyüdüğü, pardon, özür diliyorum, büyüdüğü mahalleyi, çünkü Sivas merkeze daha sonra taşınmışlar, onlar yedi, sekiz yaşındayken galiba, büyüdüğü mahalleyi bulduk, büyüdüğü sokağı bulduk, orada kalan izleri bulduk, keşfettik. İşte köşe başındaki çeşmeyi, oradaki evi, oradaki babasının menzillik yaptığı mescidi vesaire aradık. Bunlar önemli keşiflerdi. Ben de zamanda yolculuk hissi uyandırdı,

⁷ Tekin Şener, 2019, "İlhan Başgöz'le Sivas'ta İki Gün", *folklor/edebiyat*, Cilt 25, Sayı 100, 673-682.

çünkü altmış, yetmiş sene önce şehirde kalan, şehirde var olan, daha sonra saldırılan mekânları ismi ile söyledi ve bizi oraya götürmemizi istedi, mekânları bize hatırlattı. Okuduğu Sivas Lisesi'ne gittik, bildiği bazı mekânlara gittik. Onların dışında yaptığımız Gemerek yolculuğu unutulmazdı.

İlhan Hoca'nın, İlhan Başgöz'ün benim üzerimde bıraktığı etkiyi düşünürken böyle çok, dünyaca ünlü bir halkbilim profesörünün bıraktığı etkiden ziyade Türk halk kültürünü çok derinden etkilemesini kavramış ve onu varoluşu üzerinde bıraktığı etki olarak düşünüyorum. Yani o kültürü anlatan değil de, yaşayan ve yaşatan bilir, yani böyle bir etkisi oldu. Konuşmacılar zaten böyle sayfa sayfa değindiler Türk kültürüne, halk kültürüne, şiirler, mısralar, efendim anektodlar. İlhan Başgöz'ün yazılı ve bize, geleceğe inanç olarak bıraktığı yazılı eserleri zaten duruyor, ama bana öyle geliyor ki hem hafızalarımıza hem kayıtlarımıza geçmesi gerekiyor. Orada kullandığı Türkçe ve deyimler çok zengin, onlar bugün her insanın kullandığı ve bildiği deyimler, kelimeler değil. Ben onu bu yönü ile de, daha çok bu işlerle bir zamanlar alâkalı olduğum için sözlü kültürün kaydedilmesi, değerlendirilmesi nedeniyle bunların üzerinde çok duruyorum. Bir ses kaydı, görüntülü bir kayıt yapıp -ben onu *Hayat Ağacı* dergisinin Facebook sayfasında da yayımlamıştım- bize bir şiir okumuştı Sivas'tan ayrılırken şiir okudu, bize teşekkür etti ve "Sıvaz uşağı olduğunuzu gösterdiniz" dedi, böyle bize veda etti. "Sıvaz uşağı olduğunuzu gösterdiniz," bu büyük bir iltifattı ve bu kelimeyi, "Sıvaz uşağı" kelimesini zannediyorum ben çocukluğumda falan bir yerlerde duymuşumdur, ama belki kırk yıldır kullanan kimse yoktur. Onun hafızasında ve dilinde böyle bir kelime var, böyle deyimler var. Bunların böyle bilinip kaydedip hatırlanıp, o söyleyişin, bunların bir değeri olduğunu düşünüyorum. Sizler onunla bolca vakit geçiren öğrencileri olarak zannediyorum bu işleri yapmışsınızdır. Herkesi tekrar saygı ile selamlıyorum. İyi akşamlar.

Serpil Aygün Cengiz: Çok teşekkürler, Tekin Bey. Umarım Ankara'da da yüz yüze bir araya geliriz tekrar. Meryem "Bütün bu dediğiniz görüşmelerin kaydı da var mı?" diye soruyor.

Tekin Şener: Kısım kısım var, evet. Arabada giderken türkü söylüyordu, onu kaydettim. Bir konudan bahsediyordu, onun video kayıtları kısmen duruyor, evet. Daha çok fotoğraf var biliyorsunuz. Bir de Cumhuriyet Üniversitesi'nde Sedat Veyis Örnek'le ilgili yaptığı konuşmanın tamamı var, onun deşifresi vardır zannediyorum.

Serpil Aygün Cengiz: Evet, onu yazıya çevirmiştiniz zaten, o konuşmanın video kaydı İnternet'te var.⁸

Tekin Şener: Benim yazdığım izlenim yazısına orada kendisi de tamamlayıcı bir nazire diyebileceğimiz bir metin yazdı, onu daha sonra bana gönderdi. Bir sürü aksilik oluştu o zaman yayımlayamamıştık, *folklor/edebiyat* dergisinin 100. sayısında o iki metin yayımlandı sizin sayenizde biliyorsunuz. Bir de bu son çıkan kitapta [*Türkiye'nin İlk Folklor Yaz Okulu: İlhan Başgöz Güre Yaz Kursu*] yayımlandı.

Serpil Aygün Cengiz: Bizim için mutluluk.

Tekin Şener: Camianın dışından birisiyim, yani çalışma alanım, uğraş alanım farklı olmasına rağmen böyle bir şey de nasip oldu, sizlere tekrardan teşekkür ediyorum.

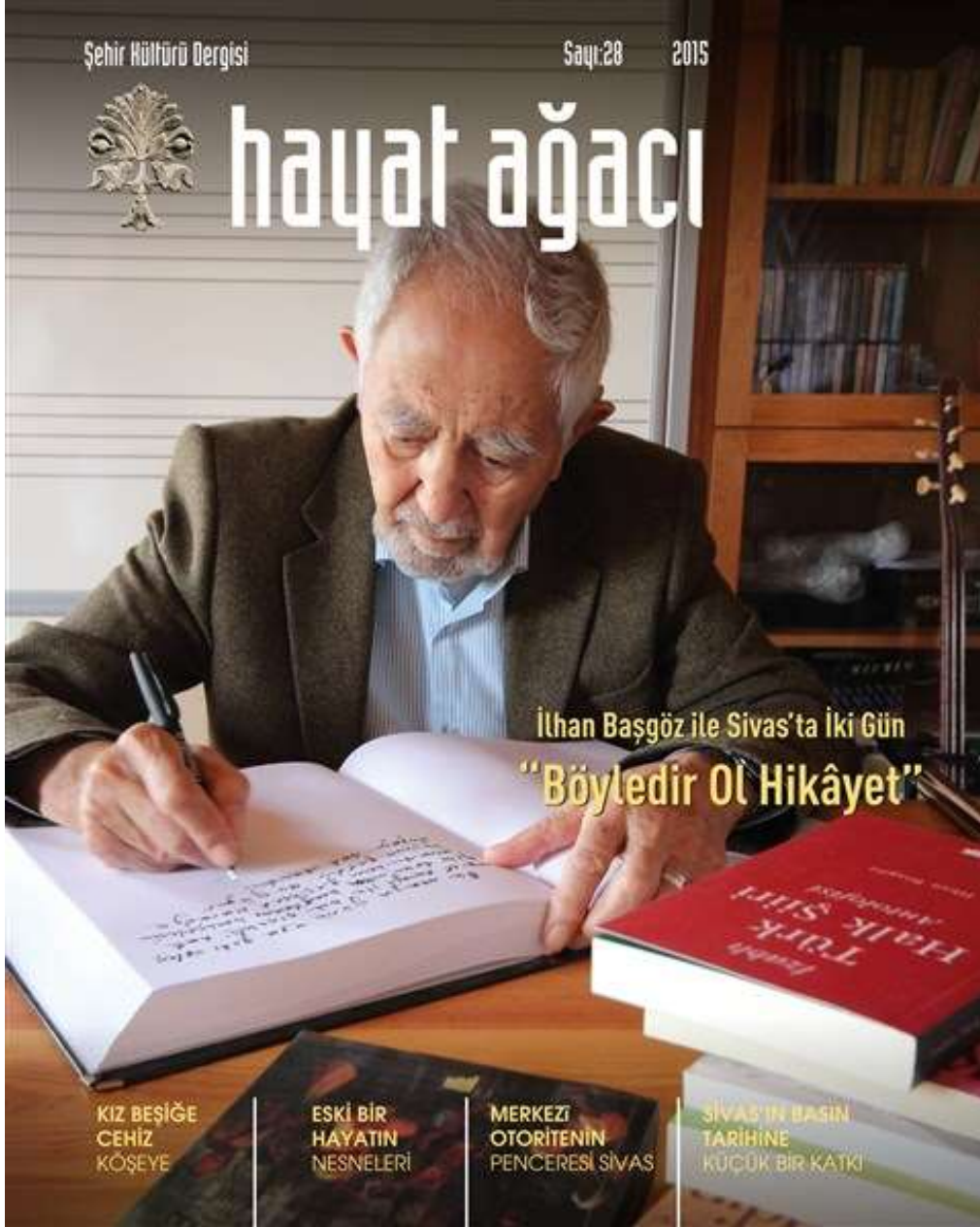
⁸ İlhan Başgöz'ün 22 Mayıs 2015'te Sivas Cumhuriyet Üniversitesi'nde yaptığı konuşmanın önemli bir bölümü Tekin Şener'in yazısı içinde yer almaktadır (Tekin Şener, 2019, "İlhan Başgöz'le Sivas'ta İki Gün", *folklor/edebiyat*, Cilt 25, Sayı 100, 673-682). İlhan Başgöz'ün Sivas Cumhuriyet Üniversitesi'nde yapmış olduğu bu konuşmanın video kaydı <https://www.youtube.com/watch?v=OMJTUSqhHmg&t=2438s> adresinden izlenebilmektedir.

Serpil Aygün Cengiz: Tekin Bey, biz de size teşekkür ediyoruz da siz halkbilim alanının dışından biri değilsiniz, çünkü siz senelerce Sivas *Hayat Ağacı*'nın -o da bir kent kültürü dergisi- onun editörlüğünü yaptınız.

Tekin Şener: İlhan Hoca'yı kapak yaptığım sayı buydu. (*Dergiyi gösteriyor*)

Serpil Aygün Cengiz: Evet, sizin çalıştığınız alan da folklor aslında. Çok teşekkürler, çok sağ olun.

Tekin Şener: Ben teşekkür ediyorum. Bu fotoğrafı Karaöz köyünde kitap imzalarken çekmiştik. Gemerek'in Karaöz köyüne beraber gitmiştik. Oraya gitmeyi çok istiyordu. Köylüler nasıl candan karşıladılar onu, hiç unutamıyorum. Fotoğrafi orada kitap imzalarken çekmiştik.

İlhan Başgöz'ün Sivas'ı ziyaretini konu edinen *Hayat Ağacı* dergisinin 28. sayısının kapaklığı

Serpil Aygün Cengiz: Evet, çok teşekkürler. Bu fotoğrafı ve kapağı da Güre kitabında kullandık, siz göndermişsiniz.

Tekin Şener: Ben teşekkür ederim. Evet, ben göndermiştim.

Serpil Aygün Cengiz: Evet evet, çok teşekkürler. Şimdi yazıda kitapta benim yazdığım önsözü Meryem Karagöz, Giresun Üniversitesi'nden Doktor Öğretim Üyesi Mehmet Akif Ersoy ve doktorada özel öğrencimiz olan Nilüfer Nurgül Özdemir okumuştular ve çok eleştirmiştiler. Onların eleştirileri ile ben yazıda önerilerine göre de düzeltmeler yaptım. Buradan da tekrar çok teşekkür ediyorum üçüne de. Son sözü Güre Yaz Kursu dışından, ama Folklor Yaz Okulu'nun içinden meslektaşlarıma vermek isterim. Mustafa Dinç Hoca örneğin, burada, değil mi? Biliyorsunuz en başta da söylediğim gibi Toplum ve Kültür Araştırmaları Derneği yaz okulu düzenledi, Motif Akademi yaz okulu oldu ve SOKÜM sanal yaz okulu oldu. Üçü de birbirinden değerliydi bence ve alana çok önemli katkılarda bulundular. Bu yaz okullarını düzenleyenlerin temsilcilerinden kimler varsa onları da dinlemeyi çok isteriz. Hepimiz mutlu oluruz diye düşündüm. Listede, Mustafa Hoca'm, siz görünüyorsunuz.

Mustafa Dinç: Evet Hoca'm, çok teşekkür ediyorum. Öncelikle merhabalar.

Serpil Aygün Cengiz: Son sözler, Hoca'm, son sözler sizin.

Mustafa Dinç: Tüm hocalarımızın selamını iletiyorum. Şahsi işleriyle uğraştıklarından katılmadılar. Derneğimizi temsilen de ben katılmayı istedim. Hoca'm öncelikle sayın İlhan Başgöz Hoca'mızla bizi buluşturduğunuz için size çok çok teşekkür ediyoruz. Hoca'mıza da acil şifalar diliyoruz, saygılarımızı iletiyoruz. Birkaç konuya değineceğim. Bu pandemi süreci bizler için aslında gözden uzak olup da gönülden, her zaman gönlümüzde olan insanları bir anlamda buluşturma fırsatı da verdi bu çeşitli programlar vesilesi ile, Zoom oluyor, çeşitli alt yapılarla. Bu anlamda çok önemli bir çalışma yürüttüğünüz, çok teşekkür ediyorum. Bizler de Ocak 2019'da kurulan Toplum ve Kültür Araştırmaları Derneği olarak malumunuz yaz okullarının ilkini başlatmış bulunduk bu pandemi sürecinde. Sağ olun, ona çok emek verdiniz, çok destek verdiniz, hem öğrencileriniz hem ekibiniz hem siz çok destek verdiniz, bizi yalnız bırakmadınız. Onun için de hakikaten teşekkür ediyorum.

Başka bir şey de, *Türkiye'nin İlk Folklor Yaz Okulu* kitabınızı okuduğumuzda da gördüğüm bir şey, yanı başımızda olan Güre coğrafyasının, körfez coğrafyasının kültür bilimleri için ne kadar büyük bir laboratuvar olduğunu gösteriyor İlhan Hoca'mızın bu girişimi bizim için.

Gerçekten de etnik olarak, sosyal doku olarak, mimari dokusu olarak, işte turizm dokusu olarak baktığımızda deniz bölgesi, hemen kuzeyindeki Çanakkale coğrafyasının aslında tam bir kozmopolit Türkiye modeli olduğunu gösteriyor. Bu anlamda da buna dikkat çektiniz. Biz de bu minvalde sizin İlhan Hoca'mızın hazırlamış olduğu bu etkinliklerin dışında geçen yıl Toplum ve Kültür Araştırmaları Derneği'nin birinci sempozyumunu Edremit'te düzenledik. Güre bölgesinde, termal bölgesinde düzenlemiştik, Hoca'm, hatırlarsınız.

Bu anlamda gerçekten çok önemli çalışmalar yapılıyor. Yeni nesil halkbilimcileri artık dijital dünyayla çok daha fazla ilişkili olmaya başlıyorlar. İşte folklorun yalnızca bir kolu olan halk edebiyatından ziyade toplum hayatının yaşayan bir yaratımı olduğunu her yönüyle kavramaya çalışıyorlar. Buna da önderlik ettiğiniz için çok teşekkür ediyorum.

Tüm katılımcılara, başta İlhan Hoca'm olmak üzere hepinize saygılarımı sunuyorum. Bu güzel ortamda bizleri değerli, ders aldığımız, kitaplarını okuduğumuz hocalarımızla buluşturduunuz. Genç arkadaşlarımızla da görüşme fırsatı verdiğiniz için çok çok teşekkür ediyorum.

Bu arada yine biz de Derneğimizin ikinci etkinliğini Zoom alt yapısından düzenleyeceğiz, Hoca'm izniniz olursa, onun da duyurusunu yapayım. Toplum ve Kültür Araştırmaları Derneği *İkinci Uluslararası Kültür Araştırmaları Sempozyumu*'nu 2-4 Ekim [2020] tarihleri arasında Zoom alt yapısıyla düzenleyecek, ilanlarımızı da görmüşsünüzdür. Bu anlamda sizleri de aramızda görmekten kıvanç duyarız, onur duyarız. Tüm katılımcılarımızın destek vermelerinden ötürü kıvanç duyarız, yani artık dernekleşmenin, birer sosyal ortam içerisinde bulunmanın vaktidir ve halkbilimciler olarak kültür bilimciler olarak bunu yapmamızın artık vaktinin gelmiş olduğunda inanıyorum. Çok çok teşekkür ediyorum, saygılarımı sunuyorum hepinize, değerli Hoca'm.

Serpil Aygün Cengiz: Çok teşekkürler, Mustafa Hoca'm. Güre Yaz Kursu'nun bana öğrettiği bir şey de kurumsallaşmanın değeri; kurumsallaşmadığı için Güre Yaz Kursu bitti. Maalesef haklısınız o konuda. Çok teşekkürler.

Güre'de Önce ve Sonra

Önce ve Sonra

Önce ve Sonra

Önce ve Sonra

Önce ve Sonra

Önce ve Sonra

Önce ve Sonra

Önce ve Sonra

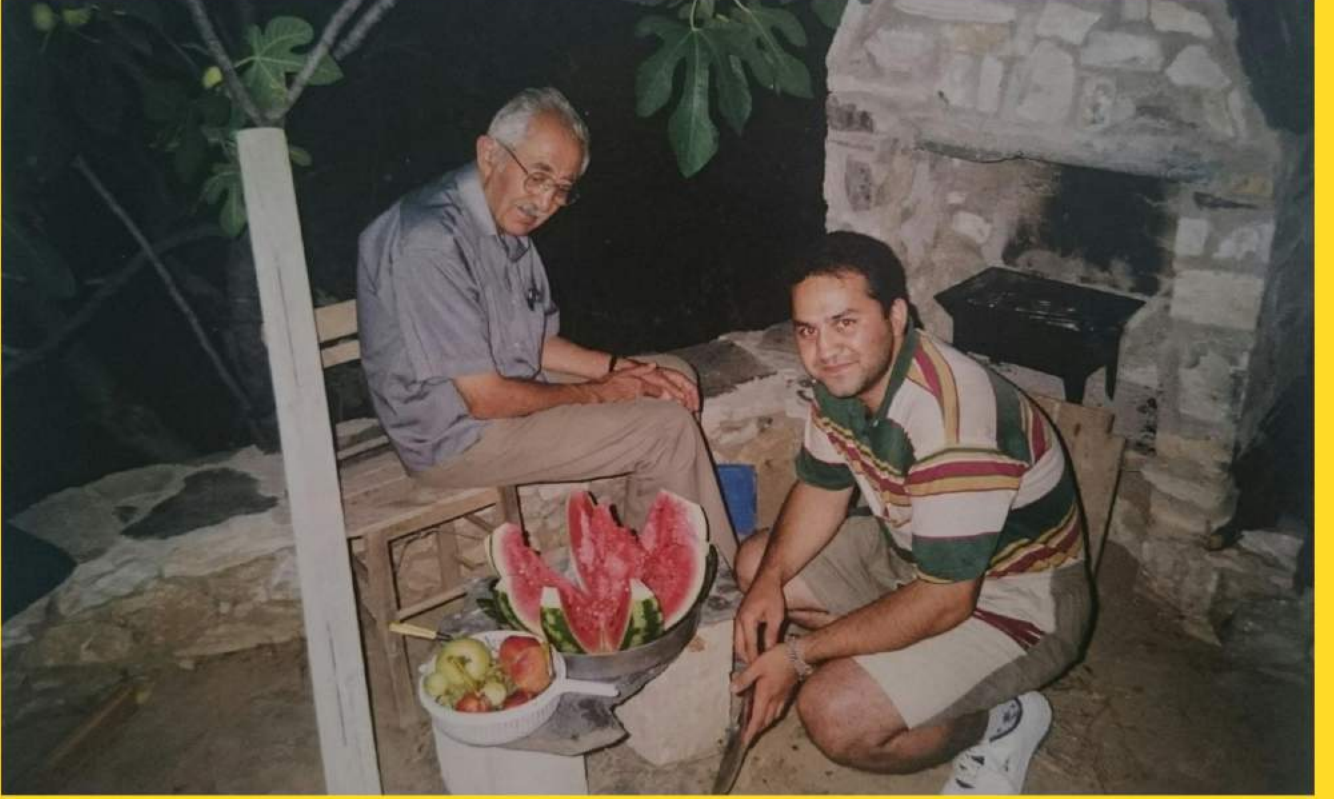
Önce ve Sonra

Önce ve Sonra

Önce ve Sonra

Önce ve Sonra

Önce ve Sonra

Önce ve Sonra

Önce ve Sonra

Önce ve Sonra

Önce ve Sonra

Önce ve Sonra

Önce ve Sonra

Önce ve Sonra

Önce ve Sonra

Önce ve Sonra

Önce ve Sonra

Önce ve Sonra

Önce ve Sonra

Önce ve Sonra

Önce ve Sonra

İlhan Başgöz'ün Yaşamöyküsü Üzerine Yayımlanmış Kitaplar

Kardeşliğe Bin Selâm İlhan Başgöz ile Söyleşi¹

Haz.: Gönül Pultar, Serpil Aygün Cengiz

2003, İstanbul, Tetragon Yayınları

ISBN: 975-94789-3-5

244 sayfa

Gemerek Nire Bloomington Nire Hayat Hikâyem

İlhan Başgöz

2017, İstanbul, Türkiye İş Bankası Kültür Yayınları

ISBN: 978-605-295-004-3

476 sayfa

¹ Bu kitap, Ankara Üniversitesi Akademik Arşiv Sistemi'nden ücretsiz-şifresiz olarak indirilebilmektedir:
<https://dspace.ankara.edu.tr/xmlui/handle/20.500.12575/71356>.